

กรอบความคิด

สำหรับผู้นำมาราเวส

เข้าสู่

พันธกิจของพระเจ้า

Richard Giesken

Rob A. Fringer, เรียบเรียง

พระคัมภีร์บอกเราว่าผู้เชื่อเป็น “บุตรของ الله” (1 เปโตร 2:9) สิ่งนี้หมายความว่าคริสตเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่พันธกิจและการเป็นผู้นำในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง นี่ไม่ใช่เป็นเพียงสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่เท่านั้นแต่ยังเป็นความรับผิดชอบอันหนักหน่วงด้วยเช่นกัน ชายและหญิงที่ปราศจากความรับใช้ในการเป็นผู้นำคริสตจักรในหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งต้องฝ่าฟันพื้นฐานเพื่อให้แน่ใจว่าเข้าใจจากฐานแห่งความเชื่อของคริสตชนและเอกลักษณ์ของความเป็นนักบุญของเรารสิ่งนี้รวมถึงการมีความรู้และการเห็นคุณค่าอย่างลึกซึ้งของพระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักศาสนาสหศรัทธา งานรับใช้ พันธกิจ ประวัติศาสตร์ และความบริสุทธิ์ “กรอบความคิดสหรับผู้นำ ระหว่างน้ำ” เป็นชุดบทเรียนที่ประกอบด้วยหนังสือหกเล่ม ซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ทำหน้าที่ดังกล่าว นั่นคือ การเตรียมผู้นำมีความเชื่อพื้นฐานในคริสตจักรไม่ว่าจะเป็นในระดับคริสตจักรท้องถิ่น ในระดับองค์กร บริหาร หรือในระดับองค์การบริหารสากลก็ตาม หนังสือเล่มต่างๆ เหล่านี้จะมีผลกระทบสูงสุดเมื่อเราอ่าน โครงการฯ ประยุกต์ใช้ และปรับให้เข้าบูริบทด้วยการร่วมมือกับที่ปรึกษาผู้มีคุณสมบัติ

ยินดีต้อนรับเข้าสู่การเดินทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพ

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า โลกของเรามาดูจะมีขนาดที่เล็กลงทุกวัน กลุ่มความเคลื่อนไหวของผู้คนทั่วโลกมีเพิ่มมากขึ้น ในระดับที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ในขณะที่หลายคนมองว่ากลุ่มความเคลื่อนไหวเหล่านี้เป็นภัยคุกคาม แต่พระเยซูกลับทรงหนุนใจให้เรามองเห็นการเก็บเกี่ยวที่สุกของที่สูงไกลตัวเรา ผู้คนที่เปิดรับต่อการทรงเรียกของพระเจ้าและได้รับการเตรียมสำหรับการมีส่วนร่วมในพันธกิจข้างหน้ามีจำนวนมากต่างก็พร้อมที่จะออกไปสร้างสากลในพระนามของพระเยซู หนังสือเล่มนี้สำรวจวัฒนธรรม โลกทัศน์ และการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมจากมุมมองทางด้านศาสนาสหศรัทธาและภาคปฏิบัติ หนังสือเล่มนี้ชี้ชวนผู้อ่านให้เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้าผ่านพันธกิจและงานรับใช้ข้ามวัฒนธรรมไม่ว่าในประเทศหรือต่างประเทศก็ตาม

Richard Giesken, MDiv, MTh, GDLT ผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้านพระคริสตธรรมศึกษาและพันธกิจศาสตร์ที่วิทยาลัยศาสนาสหศรัทธานักบุญในเมืองบริสเบนและเป็นผู้รับใช้สถาปนาในคริสตจักรนักบุญวิทยานิพนธ์ MTh ของท่านเจาลีกในหัวข้อ “ความบริสุทธิ์ในชุมชน” ในลักษณะของการแสดงออกถึงความรักของพระเจ้าในทางปฏิบัติตัวโดยการพัฒนาชุมชนที่สมบูรณ์ แต่ด้วยเดิมท่านมาจากประเทศไทยให้มาศรัทธาในประเทศไทยพิลิปปินส์สามปีก่อนตั้งถิ่นฐานในประเทศไทยแล้วที่ท่านรับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักรนักบุญ Redlands นอกเหนือจากการสอนของท่านในวิทยาลัยศาสนาสหศรัทธานักบุญ วิชาชีวะและงานกับคุณวุฒิและมีลูกชายด้วยกันสี่คน

เข้าสู่ พัณฑกิจของพระเจ้า

(Entering the Mission of God)

Rob A. Fringer, เรียบเรียง

เข้าสู่ พันธกิจของพระเจ้า

Richard Giesken

Global Nazarene Publications

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า
ส่วนลิขสิทธิ์ 2021
ริชาร์ท กีสเคน

ISBN

จัดพิมพ์โดย : มูลนิธินาชา حسينกอแสงธรรม
25 หมู่ 9 ตำบลสันมaphan อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่
ติดต่อสำนักงานขาย (กรุงเทพฯ) โทร. 02-5172458

วรรณกรรมนาชา حسين เรียบเรียง
สุวิทย์ ออมรากลสวัสดิ์ รูปเล่ม

ห้ามจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ช้า หรือเก็บไว้ในระบบเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ หรือถ่ายทอดด้วยรูปแบบอื่นใด เช่น ด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล การถ่ายสำเนา การบันทึกหรือด้วยวิธีการหนึ่งได้แล้วนี้ โดยมิได้รับอนุญาตจากผู้จัดพิมพ์อย่างเป็นลายลักษณ์อักษร ยกเว้นเฉพาะกับการอ้างอิงโดยย่อในบทวิจารณ์ที่มีการตีพิมพ์

ข้ออ้างอิงพระคัมภีร์ทั้งหมดที่ใช้ในหนังสือเล่มนี้นำมาจาก
พระคริสตธรรมคัมภีร์ไทยฉบับ 1971 จัดพิมพ์โดยสมาคมพระคริสตธรรมไทย
ส่วนลิขสิทธิ์ใช้โดยได้รับอนุญาตจากสมาคมพระคริสตธรรมไทย

พิมพ์ครั้งที่ 1, เชียงใหม่ : ยากิออส พับลิชชิ่ง
จำนวน 300 เล่ม
ราคามูลละ 100 บาท

สารบัญ

แนะนำหนังสือชุด “กรอบความคิดสำหรับผู้นำมาราვาส”

คำบรรยาย

บทที่ 1: บทนำ	3
บทที่ 2: พันธกิจและพระเจ้า	7
บทที่ 3: พันธกิจและมนุษยชาติ	15
บทที่ 4: พันธกิจและวัฒนธรรม	27
บทที่ 5: พันธกิจและการสื่อสาร	35
บทที่ 6: พันธกิจและคริสตจักร	49
บทที่ 7: พันธกิจและความยุติธรรม	61
บทที่ 8: พันธกิจและความบริสุทธิ์	69
บทที่ 9: สรุป	77
ข้อเสนอแนะในการศึกษาเพิ่มเติม	81
หมายเหตุ	83

พระคัมภีร์บอกราเวว่าผู้เชื่อเป็น “ปูโรหิตหลวง” (1 เปโตร 2:9) สิ่งนี้หมายความว่าคริสเตียนทุกคนได้รับการทรงเรียกให้เข้าสู่พันธกิจและการเป็นผู้นำในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง นี่ไม่ใช่เป็นเพียงสิทธิพิเศษอันยิ่งใหญ่เท่านั้น แต่ยังเป็นความรับผิดชอบอันหนักหน่วงด้วยเช่นกัน ชายและหญิงที่ปราศจากความรับใช้ในการเป็นผู้นำคริสตจักรในหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่ง ต้องผ่านการอบรมขั้นพื้นฐานเพื่อให้แน่ใจว่าเข้าใจจากฐานแห่งความเชื่อของคริสตชนและเอกลักษณ์ของความเป็นนาชารีนของเรารสิ่งนี้รวมถึงการมีความรู้และการเห็นคุณค่าอย่างลึกซึ้งของพระคริสตธรรมคัมภีร์ หลักศาสนาสاتร์ งานรับใช้ พันธกิจ ประวัติศาสตร์ และความบริสุทธิ์ “ครอบความคิดสำหรับผู้นำชาวรา瓦ส” เป็นชุดบทเรียนที่ประกอบด้วยหนังสือหกเล่มซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อให้ทำหน้าที่ดังกล่าว นั่นคือ การเตรียมผู้นำชาวรา瓦สเพื่อพันธกิจในคริสตจักรไม่ว่าจะเป็นในระดับคริสตจักรท้องถิ่น ในระดับองค์การบริหาร หรือในระดับองค์การบริหารสากลก็ตาม หนังสือเล่มต่างๆ เหล่านี้จะมีผลกระทบสูงสุดเมื่อเราอ่าน ไดร์คราฟ ประยุกต์ใช้ และปรับให้เข้าบูรบที่ความร่วมมือกับที่ปรึกษาผู้มีคุณสมบัติ

ยินดีต้อนรับเข้าสู่การเดินทางไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพ

มีส่วนในเรื่องราวของพระเจ้า

เจาะลึกหลักศาสนาสตอร์สายเวสเลียน

ประมวลศาสนาสตอร์ของพันธกิจและภาวะผู้นำ

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า

แสดงออกถึงอัตลักษณ์นาชารีน

เปิดรับหลักคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์

คำปราศ

“กรอบความคิดสำหรับผู้นำชาวอาสา” เป็นชุดบทเรียนของหนังสือหากเล่มซึ่งออกแบบไว้เพื่อเตรียมผู้คนที่เป็นผู้นำในชุมชนให้สามารถนำไปใช้และเพื่อเตรียมผู้นำให้กับคริสตจักรท้องถิ่น คริสตจักรนาชารีนให้คำนิยามของคำว่า “คริสตจักร” ไว้ดังนี้

คริสตจักรคือ...

กลุ่มคน

ที่พบปะกันเป็นประจำเพื่อการเลี้ยงดูฝ่ายวิญญาณ

การนมัสการ หรือการสั่งสอนในเวลาและสถานที่ซึ่งแจ้งให้ทราบ

และระบุผู้นำไว้อย่างชัดเจนและอยู่ในแนวเดียวกันกับพันธกิจ

และคำสอนของคริสตจักรนาชารีน คงกลุ่มนี้ได้รับการรับรองให้เป็น

คริสตจักรและอยู่ในรายงานด้านสถิติขององค์การบริหาร

และองค์การบริหารสากลของคริสตจักร

(หลักการสำคัญของนาชารีน - Nazarene Essentials)

คำนิยามนี้อยู่บนพื้นฐานของศาสตร์ตามหลักพระคัมภีร์รวมทั้งวิธีปฏิบัติของคริสตจักรในยุคแรก ความเป็นคริสตจักรไม่ควรถูกจำกัดอยู่กับตัวอาคาร รูปแบบใดโดยเฉพาะ หรือไม่ควรเกี่ยวข้องกับตัวอาคารเลย คริสตจักรสามารถพบปะกันได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ ในบริบทแห่งศตวรรษที่ 21 ของเราคำนิยามของคำว่า “คริสตจักร” คำนี้ควรอนุนใจ และปลดปล่อยให้ผู้คนที่เป็นผู้นำชาวอาสาสามารถกระทำการเรียก และของประทานของตนเองออกมา กล่าวคือ ผู้นำของคริสตจักรไม่ได้ถูกจำกัดอยู่กับผู้รับใช้สถาปนา นับจากปฐมกาลพระเจ้าทรงใช้ทั้งชายและหญิง คนหนุ่มและคนแก่ คนมีการศึกษาและไร้การศึกษา คนร่าเริงและยากจนให้ทำพันธกิจของพระองค์ในโลก

คู่มือคริสตจักรนาชารีน (ย่อหน้า 503-503.9) กำหนดให้ผู้รับใช้ชาวอาสาทั้งเพศหญิงและเพศชายรับใช้ในการเป็นผู้นำภายใต้การกำกับดูแลของศิษยาภิบาล และคณะกรรมการคริสตจักรหรือประธานองค์การบริหารและคณะกรรมการ

เข้าสู่พัฒกิจของพระเจ้า

ที่ปรึกษาองค์การบริหาร อย่างไรก็ตาม ก่อนที่สิ่งนี้จะเกิดขึ้น ผู้รับใช้ชาวราษฎรต้องเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเราคือใคร เราเชื่ออะไร และวิธีปฏิบัติบางอย่างที่จะชี้นำการทำพันธกิจกับผู้คน

นับจากวันแรกมา คริสตจักรนาการีนมีเชือเสียงในเรื่องความใจกว้างด้านศาสนาศาสนา คิดจนสองข้อต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงจิตวิญญาณดังกล่าวของเรานั่นคือ “ในสิ่งที่เป็นหัวใจสำคัญ จรรยาความเป็นหนึ่งในสิ่งที่ไม่ใช่หัวใจสำคัญ จงให้เสรีภาพและในสิ่งสารพัด จงสำคัญความรัก” และ “ถ้าหัวใจของท่านเป็นเหมือนหัวใจของข้าพเจ้า จงยืนมือของท่านมาให้กับข้าพเจ้าเกิด” ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้รับใช้ชาวราษฎรจะเข้าใจ ความเชื่อหลักและข้อแตกต่างของเรา (ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถต่อรองได้ อย่างเช่น ความเข้าใจด้านศาสนาศาสนาของเรารื่องพระเจ้าและพระคริสตธรรมคัมภีร์ การเน้นหนักของเรารื่องความบริสุทธิ์ตามแนวเเรงเลียน และการสถาปนาผู้หญิงให้เป็นผู้รับใช้ เป็นต้น) ตลอดจนในด้านอื่นๆ ที่เราอาจเบิดรับการตีความและความเห็นที่หลากหลาย (เช่น รูปแบบของพิธีบัพติสมາ ความเข้าใจของเรางอกับวิธีการที่พระเจ้าทรงสร้างจักรวาล การรักษาบำบัดของพระเจ้า ธรรมชาติ และช่วงเวลาแห่งการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และโครงสร้างของคริสตจักร)

“กรอบความคิดสำหรับผู้นำชาวราษฎร” ได้รับการออกแบบไว้เพื่อชี้นำผู้คนที่เป็นชาวราษฎรผ่านหลักสูตรการศึกษาของผู้รับใช้ที่ได้รับการรับรองเพื่อนำพันธกิจด้านต่างๆ ในคริสตจักรนาการีน บทเรียนชุดนี้มีประโยชน์เป็นพิเศษในบริบทที่ไม่มีผู้รับใช้สถาปนาที่จะก่อตั้งหรือนำคริสตจักรแห่งใหม่หรือกำกับดูแลคริสตจักรที่มีอยู่แล้ว เมื่อสำเร็จหลักสูตรการเรียนนี้แล้วคนเหล่านี้จะได้รับประกาศนียบัตรผู้รับใช้ชาวราษฎรจากคณะกรรมการคริสตจักร หรือคณะกรรมการที่ปรึกษาขององค์การบริหาร ภายใต้คำแนะนำของผู้รับใช้สถาปนาของคริสตจักรนาการีน

จอห์น มาร์รี

ผู้ประสานการพัฒนา/การศึกษาของผู้รับใช้ประจำภาคพื้นเอเชีย-แปซิฟิก
ผู้ประสานงานยุทธศาสตร์ประจำภูมิภาคօสเตรเลีย/นิวซีแลนด์

บทที่ 1

บทนำ

มีความโรแมนติกส่วนหนึ่งอยู่รอบๆ ความคิดของการทำพันธกิจ เรื่องราวที่น่าตื่นเต้นและแปลกใหม่มากร้ายเกี่ยวกับความพยายามของมิชชันนารี เช่น เดวิด ลิฟวิงส์โตน (David Livingstone), แอดอนิรัม จัดสัน (Adoniram Judson), แฟลเดิล เอลวูด (Gladys Elwood), ฮาร์มอน ชเมลเซนบาช (Harmon Schmelzenbach) และเรื่องอื่นๆ ทำให้คริสเตียนหลงใหลมาหลายชั่วอายุคน สำหรับบางคน การทำพันธกิจเป็นส่วนหนึ่งของดีเอ็นเอ (DNA) ของคริสเตียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเป็นคริสตจักร แม้ว่าจะมีเพียงไม่กี่คนที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติพันธกิจในต่างแดน ส่วนที่เหลือของคริสตจักรที่ยังอยู่ข้างหลังพวงแขนเข้ากับการสนับสนุนทางจิตวิญญาณ ทางการบริหารและทางการเงิน สำหรับคนอื่นๆ พันธกิจเป็นส่วนหนึ่งของยุคอาณาจักรที่ผ่านมา และพวงแขนต้องการให้ความสำคัญกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นและพื้นที่ใกล้เคียงมากกว่า การหาจุดสมดุลระหว่างตัวเลือกเหล่านี้ ถือเป็นความท้าทายที่ต้องได้รับการกล่าวถึง

ไม่ว่าเราจะยืนอยู่ที่ใดในประเดิมนี้ สิ่งหนึ่งที่ชัดเจนคือ พันธกิจที่ไม่ได้รับการใส่ใจน้อยราย ความเข้าใจที่เพียงพอเกี่ยวกับรากฐานสำหรับการทำพันธกิจ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอยู่รอดของของมิชชันนารี และ เพื่อสุขภาวะของคริสตจักร พันธกิจที่สร้างขึ้นจากพื้นฐานของความกระตือรือร้นส่วนบุคคล ความเห็นอกว่าทางวัฒนธรรม แนวโลกโภนหรือยานใจ หรือการปกครองแบบนิเกียร์กุกผูกไว้กับการ

ดินนรและลัมเหลว แรงจุงใจบางอย่างที่ดูเหมือนบริสุทธิ์สำหรับพันธกิจจากพิสูจน์ได้ว่ามีประโยชน์อย่างกว่าที่คาดหวังไว้ การให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนโฉมเชื่อของแต่ละคนมากจะจำกัดการปักครองของพระเจ้าให้แคบลงไปสู่การครอบครองอาณาจักรของพระเจ้าเป็นการส่วนตัว ความคิดที่ว่าการทำพันธกิจเพื่อเร่งการกลับมาของพระคริสต์ มุ่งเน้นไปที่ชีวิตของคริสตจักรในอนาคตมากเกินไป และผลัดในเรื่องคุณค่าของลำดับการดำรงอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งพระเจ้าได้ทรงสร้างและทรงเห็นว่าดียิ่งนัก ในทางกลับกัน แรงจุงใจด้านมนุษยธรรมในการทำพันธกิจถือว่าการพัฒนาเศรษฐกิจเป็นไปอย่างง่ายดายด้วยความสำเร็จ ในขณะที่ห่วงเมล็ดพันธุ์แห่งวัตถุนิยมและความโลกโดยไม่เจตนา¹

รากฐานและสิทธิอำนาจเดียวที่เพียงพอสำหรับพันธกิจของคริสตเดียนคือพระเยซูพระองค์เอง นี่อาจดูเหมือนเป็นคำตอบที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย อย่างไรก็ตาม เมื่อไตรてるองลึกลงไป สิ่งนี้ประกาศว่าพระเยซูทรงเป็นศูนย์รวมของสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำและสะท้อนการทรงเรียกให้คริสตจักรเป็นพระกายของพระองค์ คือการทรงสถิตของพระองค์ในโลกนี้ โดยการเป็นพยานของพระวิญญาณ พระเยซูทรงประกาศอาณาจักรของพระบิดา และทรงเชิญคริสตจักรเข้าสู่ชีวิตแห่งพันธกิจของพระองค์เอง² จากมุมมองนี้พันธกิจมีความสัมพันธ์กันโดยสิ้นเชิง แสดงถึงจุดประสงค์ของพระเจ้าต่อภานุภาคคือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อนำสรรพสิ่งที่ทรงสร้างไปสู่การเติมเต็ม ผ่านความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง ไม่หยุดนิ่ง และการทรงชำระให้บริสุทธิ์ นี่คือมิติที่แท้จริงของความเชื่อของคริสตเดียน แนวคิดเบื้องหลังของหนังสือเล่มนี้คือ พระเจ้าทรงริเริ่มพันธกิจการไอบาปเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่พระประสงค์ดังเดิม ผู้คนเป็นเป้าหมายหลักของพันธกิจนี้และเป็นตัวแทนของการสร้างสรรค์แต่แรกของพระเจ้า ในขณะที่แต่ละคนถูกดึงเข้าสู่สิ่งที่พระเจ้ากำลังทำในโลกนี้ ชุมชนแห่งการทรงไอบาปและพระคุณที่สะท้อนถึงพระลักษณะของพระเจ้าได้รับการจัดตั้งขึ้น อาณาจักรของพระเจ้าซึ่งก่อนหน้านี้ถูกคิดว่าอยู่นอกโลกนี้และไม่อยู่ในยุคปัจจุบัน อาณาจักรของพระเจ้าอยู่ในพระคริสต์ทรงแสดงให้เห็นว่าอยู่ที่นี่แล้ว ความยุติธรรมและความชอบธรรมเป็นเสาหลักและความสำเร็จขั้นสุดท้ายของอาณาจักรของพระเจ้าถูกบรรยายว่าเป็นครอบคริสต์ที่รวมฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้าคือการมีส่วนร่วมอย่างตั้งใจกับความเป็นจริงของโลกปัจจุบันในความหลากหลายทั้งหมด ไม่ใช้อุดมคติแบบขอไปที่ที่แสร้งทำเป็นว่าทุกอย่างเป็นไปด้วยดีหลังจากทำซ้ำสูตรเดิม แต่เป็นประสบการณ์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตโดยได้รับฤทธิ์อำนาจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำงานเพื่อนำการเปลี่ยนแปลงแบบเดิมๆ กันนี้ไปสู่ทุกมุมมีดของโลกเพื่อที่จะได้มีแสงสว่างอีกด้วย

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. วิสัยทัศน์ของคุณเกี่ยวกับพันธกิจของคริสเตียนคืออะไร?
2. ความเป็นจริงทางการเมืองที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปในบริบทท้องถิ่นของคุณและของโลกส่งผลต่อวิธีการดำเนินงานพันธกิจของคริสตจักรอย่างไร?
3. อะไรคืออุปสรรคบางประการที่ขัดขวางไม่ให้ผู้คนเข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า?

บทที่ 2

พันธกิจและพระเจ้า

ในปฐมกาลพระเจ้าทรงตรัสให้มีชีวิตในสิ่งที่มีชีวิตทุกชนิด (ปฐมกาล 1) พระประสังค์ของพระเจ้าถูกหล่อหลอมให้เป็นพระว่าทະและก่อตัวขึ้นในมิติทางวัตถุ เมื่อพระว่าทະกล้ายเป็นโภกของเรา ในช่วงเวลาแห่งการทรงสร้างนั้น เราเห็นพระทัยของพระเจ้าปรากฏขึ้น เรายังได้รับการบอกรว่างพระเจ้าทรงเป็นความรัก (1 约翰 4:7-8) และเราเรียนรู้ว่าความรักเป็นสิ่งสร้างสรรค์และทำให้เกิดชีวิต พระเจ้าแสดงให้เห็นถึงความรักโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่มนุษย์สามารถดำรงอยู่ได้ จากนั้นพระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงคลีจากพื้นดินในสภาพแวดล้อมเดียวกันนั้น และพระเจ้าทรงพระบรมปฏิบัติให้ชีวิตเข้าไปในก้อนดินมนุษย์ มนุษย์จึงกล้ายเป็นสิ่งมีชีวิตที่เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับพระเจ้าพระผู้สร้าง (ปฐมกาล 2) “พระเจ้าผู้ไม่ต้องการอะไรเลยทรงรักในการดำรงอยู่ของสิ่งมีชีวิตจำนวนมาก-many thang mud เพื่อที่พระองค์จะรักและทำให้พากษาสมบูรณ์แบบ”³

ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าและมนุษยชาติจะท่อนให้เห็นในความสัมพันธ์ของมนุษย์กับสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง พระเจ้าทรงให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นาศัยอยู่ในสวนเอเดน อดัมและเอ娃แสดงชีวิตของพระเจ้าผ่านการทำและดูแลสวนและสิ่งที่ทรงสร้าง ด้วยชีวิตที่หล่อเลี้ยงโดยพระเจ้าในแก่นแท้ของความสัมพันธ์ที่ไม่หยุดนิ่ง ระหว่างพระเจ้ากับมนุษยชาติ และมนุษยชาติกับสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทำให้เกิดการสำแดงใหม่ของความรักของพระเจ้า คือการรับและการให้ชีวิต ปฐมกาลบทที่ 1-2

เข้าสู่พิธีกิจของพระเจ้า

แสดงให้เห็นถึงพระประสงค์แห่งการทรงสร้างที่เปิดเผยนี้ของพระเจ้า โดยอธิบายถึงชีวิตที่กลมกลืนระหว่างมนุษย์ชายหญิงคู่แรก ซึ่งถูกบรรยายว่าเปลือยกายอยู่ทั้งสองคนและไม่อายกัน นี้เป็นภาพของความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ขณะที่พากษาดินไปด้วยกันในช่วงเย็น ความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างพระเจ้าและมนุษย์นี้แสดงให้เห็นถึงความกลมกลืนระหว่างผู้คนและสิ่งแวดล้อม ในขณะที่ชายและหญิงร่วมมือกันเพื่อดูแลธรรมชาติให้ก้าวหน้าตามพระประสงค์ของพระเจ้า

ชายและหญิงได้รับคำสั่งให้ “จงมีลูกดกทวีมากขึ้น...และจงมีอำนาจ...” (ปฐมกาล 1:28) น่าเสียดายที่ข้อนี้มักถูกเข้าใจว่าเป็นการครอบงำอำนาจเหนือธรรมชาติ-ทำงานเพื่อกัดชี้แฉ่น din โลกเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ อย่างไรก็ตาม นักวิชาการในพระคัมภีร์หลายคนได้แจ้งว่าภาษาดังเดิมให้ความรู้สึกของการดูแลและเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ทรงสร้างเพื่อนำมันไปสู่ความสมบูรณ์ บางคนถึงกับประกาศว่าการดูแลธรรมชาติเป็นอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลก เมื่อ adam และ eve ริ่มงานของพากษา ความสามัคคีและความร่วมมือจะเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีพของพากษา

อย่างไรก็ตาม แม้เป็นเพียงภาพคร่าวๆ ทั่วโลกในปัจจุบันก็เผยแพร่ให้เห็นว่ามีความแตกแยกที่หยิ่งรากลึกในสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง sacrament และภัยพิบัติทางนิเวศวิทยา การกดชี้และการเอารัดเอาเปรียบล้วนเป็นเครื่องเตือนใจว่า สรรพสิ่งที่ทรงสร้างที่พระเจ้าตรัสว่าดียิ่งนักในปฐมกาล ไม่เป็นแบบนั้นอีกต่อไป พระว่าทะแห่งชีวิตที่พูดในรุ่งอรุณแห่งการทรงสร้างกำลังถูกกลบด้วยเสียงกรีดร้องแห่งความเกลียดชังและความตาย พระฉายาของพระเจ้าที่ทรงหล่อหโลมลงไปในตัวมนุษย์ (ปฐมกาล 1:26-27) ถูกทำให้เลวร้ายและบิดเบี้ยวที่สุด และบางครั้งก็แทบมองไม่เห็น ผู้ดูแลผลประโยชน์ของโลกนี้หมกมุ่นอยู่ในอำนาจของพากษาเองและความประณานาที่จะครอบงำและควบคุมด้วยวิธีการที่เป็นไปได้ทั้งหมด ความไม่ลงรอยกันเริ่มจากการตั้งคำถามถึงแรงจูงใจและพระประสงค์ของพระเจ้า (เทียบเดียวกับปฐมกาล 3:1, 12) ส่งผลให้เกิดความไม่ไว้วางใจซึ่งนำมาซึ่งความกลัว ความอับอาย และความแปลงແยักษจากพระเจ้าและธรรมชาติ

ในบทต่อมาของปฐมกาล 4:11 เสียงสะท้อนของความไม่ลงรอยกันกล่าว เป็นการณาตกรรม และการบูด การแยกส่วนของสังคมและแม้แต่การทำลายล้างมนุษยชาติ และแม้กระทั่งการทำลายของมนุษยชาติในสภาพแวดล้อมที่พากษา ควรจะดูแล แม้หลังน้ำท่วมโลก โนอาห์คนชอบธรรมผู้ซึ่งได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้า ก็ทำด้วยเหมือนคนโน้ดโดยหลงระเริงกับความเมามะปล่อยปละละเลยอย่างประมาท (ปฐมกาล 9:20-25) ในตอนท้ายของปฐมกาลบทที่ 11 จุดประสงค์ของพระเจ้าที่จะนำความบริบูรณ์มาสู่โลกถูกคุกคามจนนดรอกเนื่องจากผู้คนไม่ยอมเติมเต็มโลก แต่เลือกที่จะรวมตัวกันรอบหอที่สูงตระหง่านเพื่อความรุ่งเรืองของตนเอง ความกลัวที่จะถูก “ทำให้กระฉัดกระジャไปทั่วแผ่นดินโลก” (ปฐมกาล 11:4) ส่งผลให้มีการสร้างพื้นที่ปลอดภัยแห่งเอกภาพและความคล้ายคลึงกันเพื่อกีดกันผู้อื่น ความตั้งใจของพากษาคือการสร้างเขื่อนแห่งพระราชของพระเจ้าสำหรับตนเอง แทนที่จะสร้างเครือข่ายชลประทานสำหรับผู้อื่น ในท้ายที่สุดสิ่งที่พากษาล้วนก็เกิดขึ้นกับพากษา เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พากษากระฉัดกระジャไปทั่วพื้นแผ่นดิน

จากการกระฉัดกระจายนั้น พระเจ้าทรงเรียกชาตคนหนึ่งชื่ออับรามให้เข้ามาทิ้งความสะอาดสบายนของผู้คนของเข้าและความปลอดภัยของครอบครัวญาติพี่น้อง และจากบ้านบิดาของเข้าไปยังดินแดนที่ไม่เคยรู้จักและพระองค์จะสำแดงแก่เข้า

พระคัมภีร์เป็นเรื่องเกี่ยวกับพันธกิจ

“พันธกิจคือสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวถึง”⁴ ไม่ใช่แค่พระคัมภีร์สนับสนุนในการทำพันธกิจเท่านั้น แต่ในแต่ละหน้าเราะเห็นพระเจ้าทรงทำงานเพื่อทำให้สรรพสิ่งที่ทรงริเริ่มไว้ในการทรงสร้างสำเร็จสมบูรณ์ พระเจ้าเชิญอับราม (ต่อมาชื่ออับราฮัม) เข้าสู่ความสัมพันธ์โดยที่เข้าได้เข้าสู่พันธกิจแห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าพร้อมๆ กัน (ปฐมกาล 12:1-3) ส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์เป็นการเปิดเผยการตอบสนองของอับราฮัมต่อคำเชิญนั้น เป็นเรื่องราวของการกลับคืนสู่หัวใจของพระเจ้า การเข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้าคือการเข้าสู่พันธกิจของพระเจ้าและค้นพบพระประสงค์แห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่พระประสงค์ดังเดิม

ความรักสึกรของการเป็นบุคคลที่ได้รับการทรงเรียกเป็นศูนย์กลางของอัตลักษณ์ของชุมชนในพระคัมภีร์ แม้ว่าอิสราเอลจะมองไม่เห็นลักษณะเฉพาะ

เข้าสู่พิธีกิจของพระเจ้า

ของการทำพันธกิจ แต่การทรงเรียกหรือคนที่ถูกเลือกที่ยังคงหล่อให้พากษา เห็น ชีวิตของชุมชนนี้สร้างขึ้นจากการตอบสนองต่อพระคุณอันประเสริฐของพระเจ้า คือพระคุณของพระเจ้าที่ดำรงอยู่ในเชิงบวกก่อนที่ความสัมพันธ์จะถูกสร้างขึ้น พระเจ้าทรงเป็นผู้เริ่มทั้งการทรงสร้างและการทรงไถ่ ในการ nemitสร้างสรรพสิ่ง ของพระเจ้า ชีวิตจึงได้เกิดขึ้น และในพันธกิจแห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าชีวิตกำลังได้รับการพื้นฟู มนุษย์ได้รับเชิญให้ตอบสนองต่อการกระทำแห่งพระคุณนี้โดยมี ส่วนร่วมและขยายพันธกิจของพระเจ้า พันธกิจของพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงกิจกรรม ของคริสตจักรเท่านั้น แต่เป็นการกระทำของพระเจ้าในโลกนี้เพื่อนำการรักษาและ การพื้นฟูไปสู่สรรพสิ่งที่ทรงสร้าง ซึ่งมักเรียกว่าในภาษาละตินว่า *missio Dei* - แห่งจริงคือการส่งของพระเจ้าหรือพันธกิจของพระเจ้า

พันธกิจของพระเจ้า

พันธกิจของพระเจ้าคือการทำให้พระประสังค์แห่งการทรงสร้างของพระเจ้า บรรลุ ผลสำเร็จโดยผ่านแผนการทรงไถ่ อันดับแรกคือผ่านชนชาติอิสราเอลแล้วผ่านทาง พระเยซูคริสต์ เป็นความต่อเนื่องของพระคุณอันประเสริฐของพระเจ้าที่ทรงสร้าง ชีวิตขึ้น โดยมอบหมายให้มนุษยชาติมีส่วนร่วมในการนำชีวิตนั้นไปสู่ความสมบูรณ์ และต่อมาก็ทำงานเพื่อพื้นฟูความสัมพันธ์ที่ไม่หยุดนิ่งระหว่างพระเจ้า มนุษยชาติ และสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง อัครสาวกเปาโลให้ความสนใจกับพันธกิจที่ครอบคลุม ทั้งหมดนี้ เมื่อเปาโลกล่าวว่า “สรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดครั่วราญ “ด้วยมีความหวัง ว่าสรรพสิ่งเหล่านั้น จะได้รอดจากอำนาจแห่งความเสื่อมถลาย และจะเข้าในเสรีภาพ และศักดิ์ศรีแห่งลูกๆ ของพระเจ้า” (โรม 8:21) การทำพันธกิจไม่ใช่แค่แจกแผ่นพับ ไม่กีชิ้น หรือแจกอาหารกลางวันให้กับคนยากจนในวันคริสต์มาส หรือแม้แต่การ ประกาศข่าวประเสริฐตามมุมถนน การทำพันธกิจไม่จำเป็นต้องข้ามพรมแดนหรือ เรียนรู้ภาษาใหม่เสมอไป พันธกิจคือการรวมความบริสุทธิ์และพระประสังค์ของ พระเจ้าในขณะที่พระเยซูทรงเป็นตัวแทนของพันธกิจของชนชาติอิสราเอล⁵

การรวมເเอกสารความบริสุทธิ์ของพระเจ้าอาจทำให้เกิดวิสัยทัศน์ของชุมชน ที่สันโดษหรือการแสดงออกถึงความสุขที่เหนือจริง แต่ความบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์ ใช้งานได้จริงมากขึ้น ดังที่เห็นได้จากข้อความในเลวินิตบบที่ 19 จุดเด่นของ

ความบริสุทธิ์คือความชื่อสัตย์ ความรัก ความเมตตา ความชอบธรรม และความยุติธรรมที่แสดงในชีวิตส่วนตัวและชุมชน ซึ่งควรจะหล่อหลอมชีวิตทางสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว การเมือง เศรษฐกิจ ในความเป็นจริง คือทุกแห่งมุ่งของชีวิต⁶ นอกจากนี้ยังไม่เพียงพอสำหรับแต่ละบุคคลที่จะมีลักษณะที่บริสุทธิ์ โดยพื้นฐานแล้วความบริสุทธิ์เป็นของส่วนรวม เป็นเรื่องของการแบ่งปันชีวิตของเราร่วมกันในพระเจ้า ดังนั้นเราจึงได้รับเชิญให้เข้าร่วมในพันธกิจของพระเจ้าโดยรวม

พันธกิจไม่ได้มีไว้สำหรับมิชชันนารีเท่านั้น

วิกฤตของมนุษย์ในปัจจุบันในทุกความแตกสลายและข้ามฝ่ายการแสดงออกทางวัฒนธรรมทั้งหมดเรียกร้องความสมบูรณ์ ไม่ว่ามนุษย์จะอยู่ที่ใดก็ตาม พันธกิจของพระเจ้ามีอยู่ที่นี่นั่น และไม่สามารถแยกความต้องการฝ่ายวิญญาณและความต้องการทางกายภาพของผู้คนออกจากกันได้ โดยการขยายงานเผยแพร่ศาสนาของคริสตจักร นั้นกว้างขวางเกินกว่าที่จะมีเพียงชั้นสูงเพียงไม่กี่คนที่จะมีส่วนร่วม จำเป็นที่จะต้องรวมคริสตจักรทั้งหมดของพระเจ้าไว้ในงานทั้งหมดของพระองค์ และตระหนักร่วม “คณะเผยแพร่ในต่างแดน” ไม่ใช่แผนกหนึ่งที่แยกออกจากของคริสตจักร พันธกิจของมิชชันนารีไม่ได้สรุปด้วยการประกาศพระกิตติคุณต่อเนพากลุ่มคนเดาลุ่มคนหนึ่ง แต่จนกว่าทุกชีวิตจะคุกเข่าลงและทุกสิ่งจะยอมรับว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (ฟิลปปี 2:10-11) และจนกว่าคนเหล่านี้จะมาเป็นสาวกของพระองค์ (มัทธิว 28:19-20) พันธกิจยังดำเนินต่อไป!

มีความแตกต่างของคำว่า “พันธกิจ” ซึ่งต้องการคำอธิบาย พันธกิจ (เอกพจน์) คือ “การเปิดเผยพระองค์ของพระเจ้าในฐานะผู้ที่รักโลก การมีส่วนร่วมของพระเจ้ากับโลก ธรรมชาติ และกิจกรรมของพระเจ้า ซึ่งรวมรวมทั้งคริสตจักรและโลก และที่ซึ่งคริสตจักรจะได้รับสิทธิพิเศษในการมีส่วนร่วม”⁷ พันธกิจ (พหุพจน์) ถูกใช้ในอดีตในการกำหนดงานเผยแพร่ในต่างประเทศของคริสตจักร และต่อมาถูกถือกิจกรรมการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของคริสตจักรประจำบ้าน (ที่เรียกว่า “พันธกิจในบ้านเกิด”) และภายเป็นคำพ้องความหมายกับ “มิชชันนารี กิจการของคริสตจักร” ซึ่งเป็นการแสดงออกที่เฉพาะเจาะจงของพันธกิจ

ด้วยความตระหนักว่ากระบวนการทัศน์เก่าของพันธกิจมุ่งเน้นไปที่ “ในต่างประเทศ” และกิจกรรมของมิชชันนารีถูกคิดว่าเป็นส่วนเสริมของงานของคริสตจักร คำว่า การเป็นมิชชันนารี ได้รับการประกาศเกียรติคุณในช่วงต้นของทศวรรษ 1980 เพื่อดึงคริสตจักรทั้งหมดเข้าร่วมในพันธกิจของพระเจ้า ชุมชนมิชชันนารีตระหนักว่า ผู้คนไม่ได้รับการช่วยให้รอดจากโลกนี้เพื่อมีชีวิตอยู่ในฟองสนุ่งแห่งศาสนาที่คิดว่า ปลดภัย พากເຂາຈຶ່ງຖຸກສ່ວນກັບມາຍັງໂລກໃນຈູນະຕ້ວແທນຂອງອານາຈັກຂອງพระเจ้า คริสตจักรไม่ได้สร้างหอคอยแห่งอำนาจโดยคาดหวังว่ามันจะดึงดูดผู้คน จุดเน้นคือ การเป็นเกลือและแสงสว่างในสังคม โดยริเริ่มที่จะเป็นพยานถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า (กิจการ 4:33) และแสดงให้เห็นถึงพระคุณของพระเจ้า ผ่านคำพูดและการกระทำ ไม่ใช่แค่การติดป้ายในຈູນະຕ້ວທີ່ เกิดขึ้นใหม่ ผู้แสวงหาที่มีความอ่อนไหว ความยุติธรรมทางสังคม หรือ การเติบโตของคริสตจักร ป้ายกำกับเหล่านี้อาจเป็นการแสดงออกถึงความเป็นมิชชันนารี แต่เป็นเพียงลักษณะส่วนหนึ่ง เท่านั้นของพระประสงค์ที่ยิ่งใหญ่กว่าแห่งการทรงไถ่ต่อสรรพสิ่งทั้งสร้างของพระเจ้า การเป็นมิชชันนารีคือการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในโลกของพระเจ้า

พันธกิจระยะยาวและพันธกิจระยะสั้น

การเป็นมิชชันนารีเป็นเรื่องที่ครอบคลุม แต่โดยความจำเป็นก็ต้องแบ่งออกเป็นส่วนๆ ที่จัดการได้ คริสตจักรในพันธกิจทำทั้งเป็นหมายสำคัญและความตักดีสิทธิ์ หมายสำคัญซึ่งให้เห็นถึงสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวมันเอง (การทำพันธกิจไม่สามารถครอบคลุมพันธกิจทั้งหมดของพระเจ้าได้ แต่ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แสดงให้เห็นถึงความรักของพระเจ้า) ความตักดีสิทธิ์ทำหน้าที่ทำให้การปกป้องของพระเจ้าเป็นจริงในเวลาและสถานที่ที่เฉพาะเจาะจง เพื่อเป็นการคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความสมบูรณ์ของการมา คริสตจักรมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความตึงเครียดของ “การถูกเรียกออกจากโลกและถูกส่งเข้ามาในโลก”⁸

ปรากฏการณ์ของพันธกิจระยะสั้น ได้กล่าวเป็นส่วนสำคัญของคริสตจักร ผู้เผยแพร่ศาสนาหลายแห่ง พันธกิจระยะสั้นเป็นคำพท์สัมพันธ์สำหรับ การเดินทาง “เพื่อพันธกิจ” ไดๆ ตั้งแต่สองสัปดาห์ถึงสองเดือนถึงสองปี ประมาณว่ามีคริสตเดียนหลายล้านคนทั่วโลกเข้าร่วมในพันธกิจเหล่านี้ทุกปี “ความสำเร็จ” และประสิทธิผล

ของพวกราชต้องได้รับการตรวจสอบ นั่นคือการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในพันธกิจ หรือเพียงแค่ “การท่องเที่ยวแบบมิชชันนารี” ด้านลบบางประการของพันธกิจระยะสั้น ได้แก่ นโยบายหนึ่งในห้า กลุ่มที่มีส่วนร่วมกับผู้ที่ยังไม่เคยได้ยินข่าวประเสริฐ สามในสี่ของพันธกิจระยะสั้นทำได้ยังไม่ดี และค่าใช้จ่ายทางการเงินสำหรับพันธกิจระยะสั้นนั้น สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น⁹ สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ประเด็นที่ควรพูดให้มันผ่านๆ ไปด้วยคำพูดช้าๆ ที่บอกว่าการมาแบบสั้นๆ นี้มีเหตุผลโดยหวังว่า “อาจมีคนเพียงคนเดียวเท่านั้นที่จะได้รับความรอด” การเพิกเฉยต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในพันธกิจระยะสั้น การบินเข้า บินออก คือการเสียต่อผลกระทบของพันธกิจระยะยาว นี่ไม่ได้หมายความว่าพันธกิจระยะสั้นนั้นไม่มีคุณค่า แต่มีความจำเป็นที่ต้องมีการวางแผนและดำเนินการภายใต้บริบทของพันธกิจระยะยาว

Roger Peterson ระบุถึงปัจจัยสำคัญสามประการที่ต้องพิจารณาในการปรับปรุงผลกระทบของพันธกิจระยะสั้น (1) รับรู้ เข้าใจ และเชื่อมโยงกับพระประสงค์ระดับโลกของพระเจ้าที่ทำงานอยู่แล้ว - ผู้นำควรตระหนักรวบรวมพวกราชที่ไม่ได้สร้างราชฐานใหม่ ดังนั้นจึงต้องก้าวไปอย่างระมัดระวัง (2) ร่วมมือกับผู้เชื่อในท้องถิ่นด้วยความเคารพ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ที่ต่อเนื่องซึ่งจะทำให้พันธกิจทั่วโลกเติบโต - ความมั่นใจในตนเองอย่างอิสระเป็นเรื่องที่น่าเจ็บปวดเป็นส่วนใหญ่ และไม่ค่อยมีประโยชน์ ดังนั้นควรวางแผนและดำเนินการร่วมกับหน่วยงานเผยแพร่ที่ผ่านการทดสอบตามเวลา และคริสตจักรต่างๆ ระดับชาติหรือคริสตจักรต่างๆ ในท้องถิ่น (3) มีส่วนร่วมในพันธกิจระดับโลกอย่างแท้จริงแทนที่จะใช้การเดินทางเผยแพร่ระยะสั้นเป็นประสบการณ์ในการสร้างสาวกส่วนตัว¹⁰

โดยการพัฒนาความร่วมมืออย่างเสริมสร้างกับประชาชนท้องถิ่น ผลลัพธ์เชิงบวกของพันธกิจระยะสั้นอาจอยู่ได้นานกว่าในระยะสั้น การใช้ความรู้ท้องถิ่นเพื่อออกแบบประสบการณ์ในการทำพันธกิจจะช่วยให้มั่นใจได้ถึงการตอบสนองความต้องการที่แท้จริง ในขณะที่สามารถเสนอโอกาสในการมีส่วนร่วมในพันธกิจระดับโลก การบริหารจัดการที่ครอบคลุมเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมีเพื่อให้แน่ใจว่ามีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่ความเป็นผู้นำที่มีคุณสมบัติและการ

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า

ฝึกอบรมที่เหมาะสมจะช่วยให้ได้รับผลประโยชน์สูงสุด ส่วนในแง่มุมของพันธกิจที่มีกถุกมองข้ามคือการติดตามอย่างละเอียด การตอบสนองของผู้เข้าร่วมช่วยให้สามารถประเมินประสิทธิภาพและให้การเรียนรู้ที่มีคุณค่าที่กลุ่มต่อๆ ไปสามารถสร้างได้

สาระสำคัญของการมีส่วนร่วมของการเป็นมิชชันนารีที่ดีคือการรักษาแก่นสัมพันธ์ของ *missio Dei* เมื่อผู้เชื่อเรียนรู้ที่จะติดตามการทรงนำของพระวิญญาณ บริสุทธิ์ ที่ทำงานอย่างต่อเนื่องในพระประஸค์แห่งการทรงไถ่เพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้าโดยไม่ได้คำนึงถึงตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ พากษาถูกดึงเข้าสู่การเคลื่อนไหวของพระเจ้าทั่วโลก ในสถานที่ที่การมีส่วนร่วมนั้นอาจเกิดขึ้น อาจต้องใช้ทักษะ ความรู้ และ/ หรือประสบการณ์เฉพาะ การตระหนักรถึงสิ่งที่พระเจ้ากำลังทำอยู่แล้วในสถานที่นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องรู้ถึงการมีส่วนร่วมเฉพาะของตนเอง ผู้คนไม่ต้องข้ามมหาสมุทรเพื่อมีส่วนร่วมในพันธกิจของพระเจ้า ในความเป็นจริงจุดเริ่มต้นของพันธกิจได้รับการยกเว้นว่าเริ่มต้นที่ปลายนิ้วเท้า หมุนมองมิชชันนารีท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญในการตอบสนองการทรงเรียกของพระเจ้า – เพราะทุกที่ที่ผู้คนลงเอยจะกล้ายเป็นคนท้องถิ่นของพากษา และพากษาจะค้นพบว่าพระเจ้ากำลังทำงานอยู่แล้ว เชือเชิญพากษาให้มีส่วนร่วมในการนำสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นไว้มาสู่ความสมบูรณ์

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. การยืนยันว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” หล่อหลอมความเข้าใจของคุณในการทรงสร้างและพันธกิจ อย่างไร?
2. อะไรคือจุดประสงค์ของพันธกิจของพระเจ้า? มีวิธีปัจารมได้บังที่คุณและคริสตจักรในท้องถิ่นของคุณ สามารถมีส่วนร่วมในวัตถุประสงค์นั้น
3. พันธกิจจะระยะสั้นเมื่อบาทย่างไรในพันธกิจของพระเจ้า? คุณมีประสบการณ์อะไรบ้างจากประโยชน์และข้อเสียบางประการของพันธกิจระยะสั้น

บทที่ 3

พัฒนกิจและมนุษยชาติ

การเป็นมนุษย์เป็นความจริงที่ซับซ้อน และวิทยาศาสตร์และศาสนาดูเหมือนจะมาถึงปัญหาจากมุมที่แตกต่างกัน การโต้เถียงระหว่างทั้งสองมีแนวโน้มที่จะแบ่งข้าวผู้คน ปล่อยให้ผู้คนที่อยู่ตรงกลางอึดอัดมาก การลดมนุษย์ให้เหลือเพียงการดำรงอยู่ทางกายภาพเพื่อที่จะตอบสนองต่อปัจจัยทางประสาทสัมผัสและสิ่งแวดล้อม ดูเหมือนจะพลาดองค์ประกอบสำคัญของความเป็นมนุษย์ไป ส่วนหนึ่งของตัวเราที่ชื่นชมในความงาม ใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์เพื่อกำหนดสภาพแวดล้อมโดยรอบ และความปราถนาที่จะแสดงถึงความเห็นอกเห็นใจ และมีความตระหนักในตนเองว่าเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นจริงที่ใหญ่กว่า ไม่สามารถกำหนดด้วยพิสิกส์เพียงอย่างเดียว ในทางตรงกันข้าม การมุ่งเน้นไปที่จิตวิญญาณของมนุษย์หรือมิติทางจิตวิญญาณของการเป็นมนุษย์นั้น ทำให้ไม่สนใจการเชื่อมต่อที่สำคัญของมนุษยชาติกับโลกรอบตัวเรา

การรับรู้และมุมมอง

ทุกๆ วันผู้คนทั่วโลกสำรวจความซับซ้อนของสังคมได้อย่างสะدافสบายนโดยคิดเพียงเล็กน้อยว่าทำไม่พากເheadsถึงทำสิ่งที่พากເheadsทำ โดยทั่วไปผู้คนไม่ตื่นขึ้นมาในตอนเช้าถามตัวเองว่า “ทำไม่ฉันถึงมีชีวิตอยู่ การดำรงอยู่คืออะไร ฉันจะรู้สิ่งที่ฉันรู้ได้อย่างไร ฉันจะเชื่อใจคนรอบข้างได้ไหม” คำถาม “ใหญ่ๆ” เกี่ยวกับชีวิตเหล่านี้มักจะสงวนไว้สำหรับนักปรัชญาและนักฟังกลางวัน ถึงกระนั้นผู้คน

เข้าสู่พิธีกริของพระเจ้า

ก็มีสมมติฐาน (หรือความเชื่อ) ที่สอดคล้องกันอย่างสมเหตุสมผลเกี่ยวกับชีวิต จักรวาล และผู้คนรอบตัวพวกเข้า บอยครั้งที่สมมติฐานเหล่านี้ไม่ได้รับการตรวจสอบ และดำเนินการในระดับจิตได้สำนึกร เช่นเดียวกับระบบปฏิบัติการของคอมพิวเตอร์ หรือโทรศัพท์สมาร์ทโฟน เมื่อมีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้น และต้องเชื่อมกับสถานการณ์ ที่ไม่สอดคล้องกับความเข้าใจพื้นฐานของความเป็นจริง พวกเขاجะเริ่มตระหนักรถึง ความซับซ้อนของการเป็นมนุษย์

สมมติฐานหลักเหล่านี้พัฒนาต่ออีกช่วง เมื่อผู้คนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ ของชีวิต พวกเขاجะกล้ายเป็นตัวกรองที่ผู้คน ตีความจากประสบการณ์ที่ตามมา โดยไม่รู้ตัวว่าพวกเขاجะตอบสนองต่อสถานการณ์ ใหม่ได้อย่างไร มุมมองที่ฝังแน่นเหล่านี้หล่อหลอมการรับรู้ของชีวิตและบอกให้ทราบ ถึงพฤติกรรมของผู้คน การรับรู้เป็นตัวกำหนดสิ่งที่คุณเคยและเคยได้รับ ผู้คน และครอบครุในระดับหนึ่งว่าพวกเขารู้สึกอะไรเพียงใดที่จะก้าวข้ามพ้นเขตความสะดวก สบายของตน

เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติพันธกิจ คริสเตียนต้องพัฒนาความ สามารถในการปรับเปลี่ยนการรับรู้ และทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายและการปฏิบัติของ คนที่พวกเขายังต้องการสื่อสารประกิจติดคุณ การสื่อสารเกี่ยวกับข้อความที่คุณ ก้าวไป แต่ความเข้าใจผิดก็เกิดขึ้นได้ ง่าย เนื่องจากความแตกต่างอย่างมากในวัฒนธรรมพื้นฐานที่ชื่นชมมัมมีส่วนตัว และความเชื่อเกี่ยวกับความเป็นจริง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือบางครั้งผู้คนใช้คำเดียวกัน แต่หมายถึง “พจนานุกรม” ที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

การทำความเข้าใจโลกทัศน์

เป็นการยากที่จะเข้าสู่โลกและประสบการณ์ของบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อบุคคลนั้นมาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างจากของคุณเอง ไม่ใช่ว่าคนอื่นใช้ระบบ การดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน แต่พวกเขายังคงพยายามที่ลึกซึ้งกับวัตถุและ การกระทำซึ่งมีผลที่ทำให้เกิดโลกใหม่ทั้งหมด สำหรับวัฒนธรรมหนึ่งตันไม่เป็น เพียงความจริงทางพฤกษาศาสตร์ แต่สำหรับอีกวัฒนธรรมหนึ่งตันไม่เป็นที่พำนัก

ของวิญญาณชั่วร้าย เป็นสถานที่ที่น่ากลัวและต้องหลีกเลี่ยง “โลก” ที่แตกต่างกันเหล่านี้บางครั้งเรียกว่า โลกทัศน์ James Sire สำรวจว่า โลกทัศน์ที่แตกต่างกันสามารถสร้างทางเลือกความเป็นจริงให้กับผู้คนได้อย่างไร เขาตั้งข้อสังเกตว่า แก่นของโลกทัศน์คือความมุ่งมั่น ความมุ่งมั่นนี้เข้าให้เหตุผลว่า เป็นมากกว่าความคิดที่บุคคลยึดถือ; เป็นส่วนหนึ่งของ “องค์ประกอบที่กำหนดศูนย์กลางของมนุษย์”,¹¹ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ โลกทัศน์ครอบคลุมถึงความรู้สึกของการมีตัวตนของผู้คน ความเข้าใจตนเอง และวิธีที่พากษาไว้ ความสัมพันธ์ของพากษา กับ สิ่งแวดล้อม และคนอื่นๆ ที่อยู่รอบตัวพากษา ดูรูปภาพที่ 1 สำหรับองค์ประกอบพื้นฐานแปดประการของโลกทัศน์¹²

องค์ประกอบพื้นฐานแปดประการของโลกทัศน์

รูปภาพที่ 1

คำตอบสำหรับคำถามที่ว่า “อะไรคือ ความจริงที่แท้จริง” “ธรรมชาติของความเป็นจริงภายนอกคือ อะไร” “การเป็นมนุษย์หมายความว่าอย่างไร” “ประวัติศาสตร์ของมนุษย์มีความหมายอย่างไร” “อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อคนเราตาย”

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

“คนเรารู้สึกผิดได้อย่างไร” “คนรู้สึ้งต่างๆ ได้อย่างไร” และ “ความมุ่งมั่นหลักได้ที่หล่อหลอมคำตอบของบุคคล” จัดดูเหมือนชัดเจนและมีเหตุผลสำหรับคนหนึ่ง แต่เป็นเรื่องไร้สาระสำหรับคนถัดไป ความเป็นจริงที่ไร้ดึงสาคือ ความเชื่อที่ว่าทุกคนเข้าใจความเป็นจริงเหมือนกันฉัน ความไร้เดียงสาที่อาจก่อให้เกิดจุดบอด ความชัดແย়ังทางชาติพันธุ์หรืออุดติ การรู้ว่าโลกทัศน์ของบุคคลได้พัฒนาขึ้นในช่วงชีวิตของเขาริอเชอ จากการตอบสนองต่อประสบการณ์ส่วนตัวและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในชุมชนเฉพาะอาจปลูกฝังความเข้าใจที่จำเป็นในการสื่อสารประกิจติดคุณในรูปแบบที่บุคคลนั้นสามารถเชื่อมโยงได้ ความล้มเหลวในการรับรู้โลกทัศน์ของบุคคลอาจส่งผลให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาด เป็นเรื่องง่ายที่จะเข้าใจผิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผิวเผินของบุคคล แทนที่การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริงของความมุ่งมั่นหลัก

ขอบเขต เขตแดน และแวดวงที่ผู้คนว่าไว้

คริสเตียนหลายคนเข้าใจการทำพันธกิจว่าเป็นการข้ามพรมแดนที่แยก “โลกที่แตกต่างกัน” เพื่อสื่อสารประกิจติดคุณของพระเยซู ขอบเขตเหล่านี้มักถูกคิดว่าเป็นขอบเขตทางภูมิศาสตร์ เช่นเดียวกับความเข้าใจด้วยเดิมของมิชชันนารีที่เดินทางไปยังประเทศที่ห่างไกลหรือ “สนามพันธกิจ” แต่ปัจจุบันโลกได้กลายเป็นหมู่บ้านระดับโลก ที่การปฏิสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรมเป็นเรื่องธรรมดา นอกจากนี้ความเข้าใจที่ว่าบางประเทศเป็นประเทศที่ “นับถือศาสนาคริสต์” ก็ถูเหมือนจะจางหายไปไม่สามารถสันนิษฐานได้อีกต่อไปว่าผู้คนที่อาศัยอยู่ในโลกตะวันตกเป็นคริสต์เที่ยนขอบเขตที่ต้องขยายเพิ่มมากขึ้นคือสังคม และเขตแดนที่ต้องข้ามคือถนนหรือพื้นที่ใกล้เคียง คริสตจักรซึ่งเป็นชุมชนที่ถูกส่งและส่งคนออกไปจำเป็นต้องรื้อหรือหลิกเลี้ยงกำแพงแห่งความกลัวและความไม่ไว้วางใจซึ่งมักได้รับแรงหนุนจากรายงานของสื่อ และความได้เปรียบทางการเมืองโดยการกระทำของแต่ละบุคคลในการสร้างความไว้วางใจ

การนั่งอยู่ที่โต๊ะในร้านกาแฟ มันเป็นเรื่องง่ายที่จะมองอยู่กับการสนทนาที่โต๊ะนี้และลืมไปว่ามีโต๊ะอื่นๆ ที่อยู่ในห้องด้วย หรือชั้นหนึ่งก็อาจไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีไม่ใช่ร้านกาแฟแห่งเดียวในโลก เมื่อคนที่โต๊ะของคุณเป็นที่ซึ่งชอบและพูดในสิ่งที่

เห็นด้วย เป็นการยกที่จะเข้าใจว่าทำไม่คนที่อยู่ “太子อิน” จึงมองไม่เห็นสิ่งต่างๆ ในลักษณะเดียวกัน การบ่ายไปยัง太子อินมักหมายถึงการบ่ายเข้าไปสู่การสนทนาที่แตกต่างกัน หากผู้คนไม่ใช้เวลาในการฟังการสนทนา ก่อนที่จะพูด คำพูดของพวกราชาอาจไม่มีความเกี่ยวข้องเลย ไม่ว่าคำพูดนั้นจะมีความสำคัญเพียงใดก็ตาม เมื่อข้ามขอบเขตเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐเกี่ยวกับพระเยซู สิ่งสำคัญคือต้องฟังคนเหล่านั้นในแวดวงใหม่นี้ก่อน ผู้คนต้องการบริบทเพื่อรับข้อมูลใหม่และสร้างความสัมพันธ์ใหม่ ผู้คนแบบจะไม่บ้ายไปสู่จุดที่ตัดสินใจติดตามพระคริสต์ โดยไม่ได้มีประสบการณ์ผ่านกระบวนการของความเข้าใจอย่างถ่องแท้

การ “ตัดสินใจ” ที่จะติดตามพระคริสต์มักเรียกว่าการเปลี่ยนใจมา เชื่อ และเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงความมุ่งมั่นหลัก ความมุ่งมั่นหลักหรือความจริงรักภักดีสูงสุด กำหนดโลกทัศน์ของผู้คนและการประพฤติตัวของพวกราชานิเวลาต่อมา การเปลี่ยนแปลงนี้ยังสามารถอธิบายได้ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ หากขาดสิ่งนี้ไป การเปลี่ยนใจมาเชื่อ มีแนวโน้มที่จะเป็นเพียงผิวเผิน คือการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ทางศาสนาโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงของชีวิตภายใน ปัจจัยสำคัญแปดประการที่ต้องเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนใจมาเชื่อ:

1. การสร้างساواกไม่ได้จบลงด้วยการเปลี่ยนใจมาเชื่อ เป้าหมายของการทำพันธกิจไม่ใช่เพียงเพื่อให้บุคคลกล่าว “คำอธิษฐานของคนบาป” แม้ว่าการแสดงออกถึงความเชื่อในพระคริสต์แบบนี้อาจเป็นประโยชน์ แต่ก็ไม่ควรถูกมองว่าเป็นสูตรมหัศจรรย์ที่ “เปลี่ยน” ผู้คนให้เป็นคริสเตียน ความเชื่อเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งกว่าช่วงเวลาสั้นๆ เวลาหนึ่ง เป็นความสัมพันธ์ที่ต้องฟูฟักเพื่อที่จะเดิบโต การเลี้ยงดู เช่นนี้ส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นในชุมชนของผู้คนที่มุ่งมั่นที่จะเดิบโตในความบริสุทธิ์และความเป็นผู้ใหญ่แบบคริสเตียน
2. ผู้คนจะไม่เริ่มพิจารณาการเปลี่ยนใจมาเชื่อ จนกว่าพวกราชานิเวลจะเปิดใจถึงความจำเป็นในการเปลี่ยนแปลงในชีวิต จากการตระหนักนี้ทำให้เกิดการรับรู้ขึ้นว่า การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงที่รุนแรงที่สูนย์กลางของ การเป็นอยู่ คือความมุ่งมั่นหลักของพวกราชานิเวล

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

3. อ蜒น้อยความรู้บางอย่างเกี่ยวกับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เป็นสิ่งที่จำเป็นต้องมี เพื่อให้ผู้คนเปลี่ยนความมุ่งมั่นหลักของตนไปที่พระคริสต์ ความรู้ ทัศนคติ และความตั้งใจของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับพระกิตติคุณสามารถทำให้ชัดเจนเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางไปยังจุดหนึ่งที่ประเมินความสัมพันธ์ของพวกรเขากับพระคริสต์ได้
4. การประกาศและสำแดงพระสิริของพระเจ้า (การเห็นพระเจ้าผ่านสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง) ได้รับการยืนยันในสุดดีบบที่ 19 “จดหมายที่เปิดเผย” ฉบับนี้เป็นที่เข้าใจว่าเป็นจุดเริ่มต้นของความรอด ความอยากรู้อยากเห็นที่จะรู้จักพระเจ้ามากขึ้นกว่าการรับรู้โดยทั่วไป นำผู้คนไปสู่การเดินทางเพื่อค้นพบพระผู้สร้าง
5. จากมุมมองของ Wesleyan พระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของทุกคนอยู่แล้วและตลอดเวลาโดยผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงนำพวกรเข้าให้กลับใจ สิ่งนี้ถูกรู้จักว่าเป็นพระคุณล่วงหน้า “พระคุณที่มีมาก่อน” นับเป็นจุดเริ่มต้นของความรู้ในเรื่องการช่วยให้รอด เมื่อผู้คนตระหนักถึงการปลุกเร้าของพระคุณของพระเจ้าในชีวิตของพวกรเข้า และเริ่มตอบสนองพวกรเข้าจะเปิดใจรับความเป็นไปได้ของวิธีการช่วยให้รอดของพระเจ้าและพระคุณแห่งการเปลี่ยนแปลง
6. ในขณะที่ผู้คนอาจก้าวไปสู่ช่วงเวลาแห่งความรอดในจังหวะที่แตกต่างกัน มีความก้าวหน้าเกือบตลอดเวลา เมื่อพวกรเขาระหนักถึงพระกิตติคุณและความสำคัญของพระกิตติคุณ
7. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของพระกิตติคุณไม่ได้เปลี่ยนแปลงผู้คนจนกว่าจะมีช่วงเวลา “เห็นแสงสว่าง” เกี่ยวกับความหมายของความจริงสำหรับชีวิตของพวกรเข้าในแง่ของความต้องการ แรงจูงใจ และการเชิญหน้ากับพระเจ้า เป็นการส่วนตัว
8. การเปลี่ยนใจมาเชื่อที่แท้จริงของบุคคลไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นจากการตัดสินใจอย่างมีสติ เนื่องจากการทำแบบฝึกหัดแก้ปัญหา แต่การเปลี่ยนแปลงความมุ่งมั่นหลักคือการเปลี่ยนความไว้วางใจพื้นฐานจากแหล่งความเชื่อมั่นหนึ่งไปสู่อีกแหล่งหนึ่ง ในกรณีของการเปลี่ยนใจมาเป็นคริสเตียน - ไว้วางใจในพระคริสต์

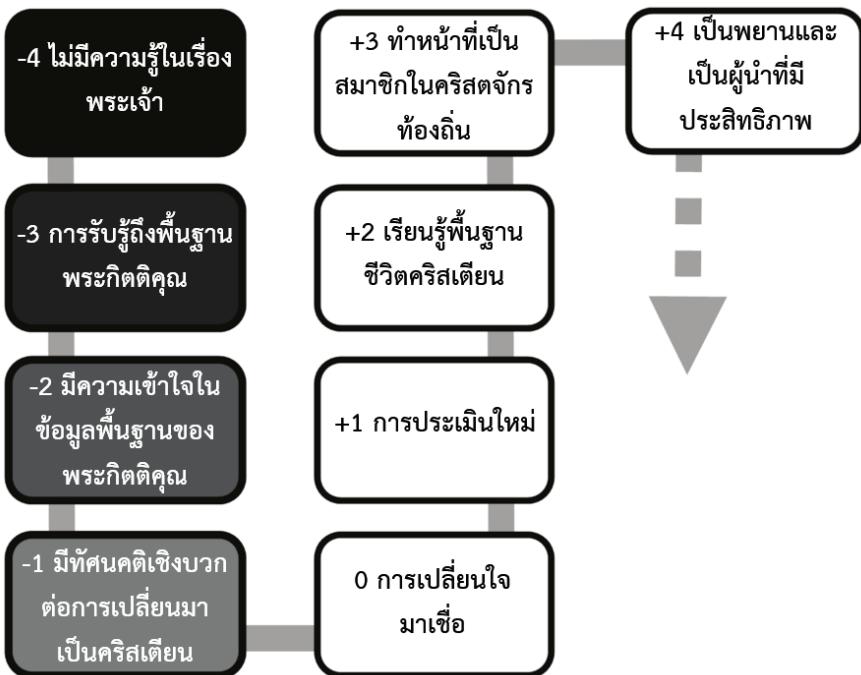
สิ่งนี้มักได้รับความช่วยเหลือผ่านการกลับใจซึ่งเป็นการแสดงออกของความเชื่อที่ได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์¹³

กระบวนการการเปลี่ยนใจมาเชื่อ

หากการเปลี่ยนใจมาเชื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงโลกในความมุ่งมั่นหลัก ก็ถือได้ว่า เป็นช่วงเวลาหนึ่งของการเดินทางเพื่อค้นพบพระเจ้า กระบวนการการเปลี่ยนใจมาเชื่อสามารถอธิบายได้โดยใช้ Engel Scale ซึ่งวัดความก้าวหน้าของการสร้างความเชื่อของบุคคล (แสดงเป็นภาพในรูปภาพที่ 2) แม้ว่า Engel Scale จะแสดงเป็นความก้าวหน้าในเชิงเส้น แต่ในความจริงเป็นการเดินทางที่มีทางอ้อมหลายทาง และ จุดกลับรถหลายจุด และแม้กระทั่งหลังจากการเปลี่ยนใจมาเชื่อแล้วก็ยังมีการประเมิน อีกครั้งเกี่ยวกับความหมายของช่วงเวลาหนึ่ง¹⁴

การเปลี่ยนใจมาเชื่อเกี่ยวข้องกับทั้งหมดของบุคคล รวมถึงสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ¹⁵ เมื่อมีการเปลี่ยนในความมุ่งมั่นหลักจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่การเปลี่ยนแปลงนี้จะแฝงขยายไปยังส่วนอื่นๆ ในชีวิตของพากษา เมื่อพากษา ยังคงตอบสนองต่อพระคุณของพระเจ้า การเติบโตนี้มีความสัมพันธ์อย่างละเอียด เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับพระเจ้า กับผู้คน และกับสิ่งแวดล้อม ในการเปลี่ยนความ สัมพันธ์หลักเหล่านั้น การเปลี่ยนใจมาเชื่อยังสามารถเปลี่ยนแนวทางของผู้คน ไปสู่สิ่งที่ถูกและผิดและสิ่งที่ยุติธรรมขณะที่พากษาถูกดึงเข้าไปสู่พระประสงค์ แห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่พระประสงค์ดังเดิม การเปลี่ยนใจมาเชื่อยังรวมถึงวิธีที่เราใช้ทรัพยากรตามความต้องการของเรา เช่น การใช้เงิน เวลา ตะลันต์ ความสามารถ และอื่นๆ พระคัมภีร์พูดในเบื้องต้น “การตาย ต่อตัวเอง” และเปาโลได้ประกาศว่า “...เพื่อบรดาคนที่มีชีวิตอยู่จะไม่อยู่เพื่อตัวเอง อีกต่อไป แต่จะอยู่เพื่อพระองค์ที่สิ้นพระชนม์ และทรงเป็นขึ้นมาเพราะเห็นแก่เขา ทั้งหลาย” (2 โครินธ์ 5:15)

เข้าสู่พัฒกิจของพระเจ้า

รูปภาพที่ 2

นอกจากนี้ควรสังเกตด้วยว่า Engel Scale ไม่มีจุดสิ้นสุดที่ปลายเครื่องหมาย บวก ซึ่งบุคคลไม่เคย “มาถึง” จุดสิ้นสุด การเดินทางของการสร้างความเชื่อดำเนินไปอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตบนโลกนี้ การเดินทางในพระคุณในฐานะสาวกที่มีวินัยสร้างความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในชีวิตของคริสเตียนไปสู่พระ�性ของพระคริสต์

การสร้างชุมชนและเชื่อมโยงสังคม

มนุษย์คือสาระสำคัญของสิ่งมีชีวิตในชุมชน พวกรเขาก็มาทำกางลังกันและกันถูกเลี้ยงให้เติบโตใน “หมู่บ้าน” และเฉลิมฉลองเหตุการณ์สำคัญของชีวิตร่วมกับครอบครัวและเพื่อนฝูง แม้ในความตายผู้คนมักจะถูกฝังไว้ข้างๆ ชุมชนของพวกรเขาร¹⁶ ผู้คนมักพบคุณค่าของตนในชุมชนและกำหนดชีวิตของตนตามคุณค่าและความคาดหวังของชุมชน (ทั้งโดยชัดแจ้งและโดยปริยาย) ชุมชนให้การสนับสนุนสร้างพันธะทางสังคม และสร้างทุนทางสังคม

ทุนทางสังคมสามารถคิดได้ว่าเป็นเครือข่ายของความสัมพันธ์ที่มีอยู่ระหว่างบุคคลในชุมชน เมื่อความสัมพันธ์เหล่านี้แข็งแกร่งและใช้งานได้จริง อาจส่งผลให้เกิดประโยชน์เกินกว่าที่บุคคลในกลุ่มจะบรรลุได้ด้วยตนเอง ผลกระทบทางสังคมเหล่านี้ทำให้ชุมชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เมื่อแต่ละคนมองข้ามวาระส่วนตัวของตนเองเพื่อสร้างประโยชน์ให้กับชุมชน ทุนทางสังคมจะถูกสร้างขึ้น เมื่อผู้คนปฏิเสธที่จะให้ความร่วมมือเนื่องจากขาดความไว้วางใจและกลัวว่าความพยายามของพวกเขายังไม่ได้รับการตอบแทน ความพยายามร่วมกันของพวกเขาน้อยกว่าที่จะเป็นได้ถ้าพวกเขามีความร่วมเป็นหุ้นส่วน สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่าชุมชนเป็นประโยชน์ต่อแต่ละบุคคลอย่างไร การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ก่อให้เกิดทุนทางสังคมทำให้ชุมชนสามารถบรรลุสิ่งที่พวกเขายังไม่สามารถทำเป็นรายบุคคลได้ ในทำนองเดียวกันชุมชนแห่งความเชื่อถือต้องการความไว้วางใจและความร่วมมือเพื่อจะมีประสิทธิภาพ

พันธทางสังคมมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาความร่วมมือที่สร้างความเข้มแข็งของชุมชน การทำงานร่วมกันหมายถึงที่ผูกแต่ละบุคคลในชุมชนเข้าด้วยกัน ซึ่งเอื้อต่อความไว้วางใจเสมอของการที่ทำให้แต่ละบุคคลและชุมชนอยู่ร่วมกันได้ ความไว้วางใจอาจขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ส่วนตัว เป้าหมาย ความคิด หรือความเชื่อร่วมกัน หรือเพียงแค่ความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ การมีอัตลักษณ์ร่วมกันในพระคริสต์เป็นจุดเริ่มต้นของการเติบโตของชุมชนแห่งความเชื่อของคริสต์ศาสนา

แม้ว่าชุมชนจะต้องมีทุนทางสังคมและความร่วมมือเพื่อทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ก็จำเป็นที่คริสตจักรจะต้องสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสังคมในวงกว้างเพื่อบรรลุพันธกิจของพระเจ้า บ่อยครั้งที่ทรัพยากรที่จำเป็นในการสร้างความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงเหล่านี้มีอยู่แล้วในหมู่คนในคริสตจักร ผู้คนภายในคริสตจักรมีความสัมพันธ์ทางสังคม ความผูกพัน内心 ครอบครัว และความสามารถในการเชื่อมต่อกับคนภายนอกคริสตจักร หากไม่มีความตั้งใจที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงเหล่านี้ การสื่อสารพระกิตติคุณจะไม่สามารถถกavar ข้ามขอบเขตของชุมชนคริสต์เดียนได้เลย

เครือข่ายทางสังคมที่สร้างผู้คนให้เป็นคริสตจักรและช่วยให้ผู้คนในคริสตจักรสามารถเชื่อมโยงเข้าสู่สังคมที่กว้างขึ้นเป็นส่วนหนึ่งตามธรรมชาติของ

การเป็นมนุษย์ ธรรมชาติทางสังคมของมนุษย์แสดงหาความเชื่อมโยงที่พัฒนาไปสู่ เครือข่ายการสนับสนุนที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล ผ่านการสนับสนุน สมาชิกในชุมชนเพิ่มความพยายามของตนเอง เสริมสร้างการทำงานร่วมกันและสร้าง ความไว้วางใจ โครงสร้างพื้นฐานของชุมชนคือสายใยแห่งความสัมพันธ์ ซึ่งสุขภาวะ ทางสังคมของชุมชนขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์นั้น เมื่อสายใยแห่งความสัมพันธ์ถูก สร้างขึ้นจากความไว้วางใจที่ดี และให้คุณค่ากับผู้คน ชุมชนที่เข้มแข็งก็ถูกสร้างขึ้น เมื่อความต้องการพื้นฐานของมนุษย์สำหรับความสัมพันธ์มีศูนย์กลางอยู่ที่พระเยซู ในฐานะศูนย์รวมของชีวิต จึงมีศักยภาพที่ลึกซึ้งสำหรับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ที่รุนแรง พระเยซูแสดงให้เห็นพร้อมกันว่าพระเจ้าคือใครและหมายของการเป็น มนุษย์ มุ่งมองของพระองค์เกี่ยวกับชีวิตถูกสร้างขึ้นอย่างสมบูรณ์จากความสัมพันธ์ ของพระองค์กับพระเจ้า สิ่งนี้แจ้งถึงปฏิสัมพันธ์ของพระองค์กับผู้คนรอบข้างในเวลา ต่อมา ความสนใจทั้งหลายของพระเยซูถูกชี้นำโดยพระประประสงค์ของพระเจ้าในขณะ ที่ไม่ได้ลดทอนอิสรภาพของพระองค์เอง ในการดำเนินชีวิตเพื่อคนอื่น พระเยซู กล้ายเป็นศูนย์กลางของแรงดึงดูดสำหรับชุมชนรูปแบบใหม่ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ ความรักและความร่วมมือมากกว่าการแข่งขันและการครอบงำ

พระเยซูไม่เพียงผูกพันชุมชนเข้าด้วยกัน แต่พระองค์ยังสละชีวิตของ พระองค์เพื่อเป็นสะพานเชื่อมให้กับผู้อื่นด้วย ตัวอย่างนี้มีให้เห็นเมื่อพระเยซูจงใจ ข้ามเขตแดนไปยังแคว้นสะมาเรีย (约但河 บทที่ 4) โดยวางพระองค์ให้ใกล้ชิดกับ ผู้คนที่แบ่งเขตว่าตัวเองเป็น “คนอื่น” พระเยซูทรงวัดวงกลมแห่งการรวมเข้าด้วย กันซึ่งทำให้วงกลมแห่งการกีดกันของคนอื่นๆ ถูกดึงออกมายังพระองค์เจาลงพันธกิจ ของพระเจ้าโดยการไปหาผู้ที่ถูกปฏิเสธและผู้ที่ปฏิเสธพร้อมกับข่าวดีที่ว่าอุปสรรค เก่าๆ ไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อพระประประสงค์ของพระเจ้า

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คุณมีความเข้าใจอะไรเกี่ยวกับผู้คนจากวัฒนธรรมอื่นที่ไม่ใช่ของคุณ?
คุณตระหนักรึว่าความเข้าใจผิดได้ๆ ที่คุณมีเกี่ยวกับวัฒนธรรมอื่นๆ หรือไม่?
2. เมื่อมองไปที่ “องค์ประกอบพื้นฐานแปดประการของโลกทัศน์” (รูปภาพที่ 1) สิ่งที่เฉพาะเจาะจงใดที่ได้หล่อหลอมโลกทัศน์ของคุณเอง?
3. คุณเข้าใจอะไรจากคำว่า “การเปลี่ยนใจมาเชื่อ” คุณสามารถสรุป “กระบวนการ” ของการเปลี่ยนใจมาเชื่อของคุณเองได้ไหม คุณสามารถนำข้อมูลเชิงลึกจาก Engel scale ไปใช้ในการสนทนากับผู้คนได้อย่างไร?
4. คุณจะทำให้คนอื่นไว้วางใจคุณได้อย่างไร? คุณจะรู้ได้อย่างไรว่าใครคือคนที่คุณไว้ใจได้?
5. คริสตจักรของคุณได้ทำสิ่งใดบ้างเพื่อสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับสังคมในวงกว้างเพื่อให้บรรลุพันธกิจของพระเจ้า? คุณสามารถทำอะไรเพิ่มเติมได้บ้าง?

บทที่ 4

พันธกิจและวัฒนธรรม

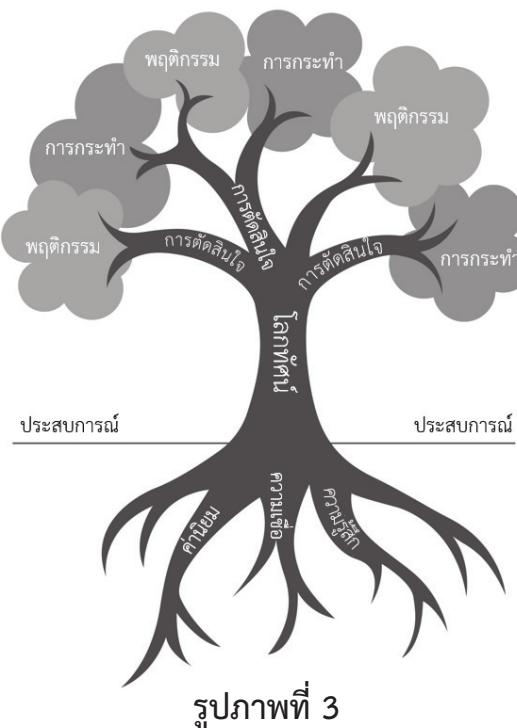
พันธกิจเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการประกาศพระกิตติคุณแบบองค์รวมของอาณาจักรของพระเจ้าตามแบบของพระเยซู”¹⁷ ใน การประกาศพระกิตติคุณเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ฟังต้องเข้าใจในข่าวสารนั้น ทฤษฎีการสื่อสารตระหนักดีว่ามีอุปสรรคมาmanyในการรับข่าวสารข้าม หนึ่งในนั้นคือความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความแตกต่างเหล่านี้อาจจะเปิดเผยและชัดเจน เช่น ภาษา ชนบทธรรมเนียม หรือพื้นที่ทางสังคม สิ่งอื่นๆ อาจจะแอบแฝงและสร้างความสับสนได้มากกว่า เช่น ความเชื่อ ค่านิยม และความรู้สึกของผู้คน องค์ประกอบเหล่านี้มักฟังรากลึกลงไปในผู้คนและโลกทัศน์ทางวัฒนธรรมของพวากษาซึ่งมองไม่เห็นด้วยสายตา แต่ยังคงมีร่องรอยของการปรากฏตัวให้เห็น

อุปสรรคในการสื่อสารไม่ใช่ด้านเดียว มีอยู่ทั้งในผู้รับ เช่นเดียวกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ทุกคนที่พยายามแบ่งปันเรื่องราวความรอดของพระเจ้าในพระคริสต์ จะกรองเรื่องราวโดยไม่เจตนาผ่านมุมมองทางวัฒนธรรมและประสบการณ์ส่วนตัวของเขารึเช่นกัน การตระหนักถึงอิทธิพลของโครงสร้างทางวัฒนธรรมอาจช่วยกำหนดรูปแบบการสื่อสารในลักษณะที่ลดอุปสรรคเหล่านี้ให้เหลือน้อยที่สุด การเข้าใจโลกทัศน์เป็นกุญแจสำคัญในการสื่อสารประเภทนี้ เนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญของวัฒนธรรม

วัฒนธรรมคืออะไร?

วัฒนธรรมอาจถูกนึกถึงว่าเป็น “การเรียนโปรแกรมโดยรวมของจิตใจมนุษย์ ที่แยกแยะกันๆ หรือหมวดหมู่ของคนกลุ่มหนึ่งออกจากอีกกลุ่มหนึ่ง”¹⁸ คำจำกัดความนี้อาจนำไปใช้กับสังคมระดับต่างๆ อาจมีวัฒนธรรมประจำชาติหรือวัฒนธรรมชาติพันธุ์ที่กำหนดผู้คนจำนวนมากให้อยู่ภายใต้ร่มเดียวกัน นอกจากนี้ภายในกลุ่มใหญ่นั้นอาจมีวัฒนธรรมย่อยๆ จำนวนมากที่แสดงถึงความสนใจของกลุ่มองค์กรธุรกิจ ชุมชนห้องถูน และแม้แต่กลุ่มครอบครัวที่เฉพาะเจาะจง ความหมายจากมุมมองนี้คือการทำพันธกิจข้ามวัฒนธรรมไม่จำเป็นต้องเดินทางไกล เพื่อมีส่วนร่วมกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

การไม่หยุดนิ่งของวัฒนธรรม (THE DYNAMICS OF CULTURE)

รูปภาพที่ 3

การเข้าใจว่าโลกทัศน์เป็นหัวใจหลักของวัฒนธรรม เป็นไปได้ที่จะดูว่ามันกำหนดสิ่งที่บุคคลหรือกลุ่มคนคิดว่าเป็นของจริงได้อย่างไร สิ่งนี้จะกำหนดวิธีที่พากษาประเมินว่าอะไรจริง อะไรรดี และอะไรที่สนุก ความเชื่อและค่านิยมเหล่านี้เปรียบเสมือนรากของต้นไม้ที่ช้อนตัวจากสายตา แต่กำหนดสิ่งที่มองเห็นเพื่อพื้นดินองค์ประกอบของวัฒนธรรมที่ช้อนอยู่เหล่านี้จะแสดงออกให้เห็นอย่างชัดเจนในการแต่งกายของผู้คน พฤติกรรม และวิธีที่พากษาแบ่งปัน และรับข้อมูล (ดูรูปภาพที่ 3 สำหรับ การไม่หยุดนิ่งของวัฒนธรรม¹⁹) อาจเป็นเรื่องง่ายที่จะเปลี่ยนการแสดงออกภายนอกของพฤติกรรมมุชย์ แต่จนกว่าพระกิตติคุณจะหล่อหลอมโลกทัศน์ของผู้คน ความเชื่อและค่านิยมที่แท้จริงของพากษาส่วนใหญ่จะยังคงไม่บุบสลายในอุปมาของต้นไม้ – เว้นแต่น้ำที่ให้ชีวิตของพระกิตติคุณจะซึมลงสู่พื้นดินซึ่งต้นไม้ปลูกอยู่และรากจะดูดซับสารอาหารของมัน – ใบจะเที่ยวเราและจะไม่เกิดผล

ความสามารถในการข้ามวัฒนธรรม

ประสิทธิผลของผู้คนในการทำพันธกิจจะเกี่ยวข้องโดยตรงกับความสามารถของพากษาในการเชื่อมความแตกต่างทางวัฒนธรรมระหว่างตนเองกับผู้คนที่พากษา กำลังติดต่อด้วย เมื่อผู้บุกเบิกมิชชันnaire James Hudson Taylor มาถึงประเทศจีน มิชชันnaireในสมัยนั้นส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในสิงแവดล้อมแบบตะวันตกและรักษาวิถีชีวิตแบบตะวันตก โดยการระหนักว่าสิ่งนี้เป็นอุปสรรคต่อพระกิตติคุณ Taylor จึงเรียนรู้ภาษาท้องถิ่น ใส่ชุดประจำชาติ ย้ายออกจากพื้นที่ของมิชชันnaireเข้าสู่ชุมชนและสื่อสารในรูปแบบที่ผู้พึงสามารถเชื่อมโยงได้ ผลที่ตามมาก็คือการตอบสนองอย่างท่วมท้นต่อพระกิตติคุณและมารดกที่ยังคงส่งผลต่อภูมิภาคสำหรับพระคริสต์ในอีกร้อยปีต่อมา นวัตกรรมของ Taylor ประสบความสำเร็จมากจนเขาได้รับการยอมรับว่า เป็นผู้สอนศาสนาที่มีอิทธิพลมากที่สุดคนหนึ่งเท่าที่เคยมีมา อิทธิพลของเขายังคงประทับใจมีมากกว่าชาวต่างชาติอีกด้วย ในยุคหนึ่งทั้งทางโลกและทางฝ่ายวิญญาณ²⁰

Taylor และคนอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมข้ามวัฒนธรรมแสดงถึงสิ่งที่สามารถอธิบายได้ว่าเป็นความคลาดทางวัฒนธรรม ซึ่งหมายถึงความสามารถในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม²¹ เป็นสิ่งสำคัญอย่างเห็นได้ชัดที่ต้องเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมของ

สภาพแวดล้อมใหม่ๆ แต่ยังไปกว่านั้นผู้ถือพระกิตติคุณต้องระหนักถึงอุดติทางวัฒนธรรมของตนเองด้วย ปัจจัยสำคัญสามประการอาจช่วยพัฒนาความฉลาดทางวัฒนธรรมที่จำเป็นสำหรับงานนี้²² ประการแรก ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่ในขณะที่ข้อมูลเพียงอย่างเดียวไม่สามารถสร้างขึ้นความสามารถได้ แต่เป็นเครื่องมือในการจัดเตรียมกรอบที่จำเป็นเพื่อให้เดิบโต ประการที่สอง แรงจูงใจในการเรียนรู้ในกรณีที่มีแรงผลักดันที่สำคัญในการเชื่อมต่อ กับวัฒนธรรม ความสามารถในการปรับตัวเพิ่มขึ้น ประการที่สาม การกระทำที่เหมาะสมภายใต้บรรทัดฐานของวัฒนธรรมใหม่ นี่คือความสามารถในการประพฤติดนในทางที่เหมาะสมและหลอมรวมเข้ากับวัฒนธรรมใหม่ ในขณะที่ปัจจัยทั้งสามนี้สามารถเข้าใจได้ บุคลิกภาพของแต่ละบุคคลมีส่วนสำคัญในการผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมที่ประสบความสำเร็จ การเปิดรับวัฒนธรรมใหม่ๆ เป็นส่วนประกอบสำคัญในการทำพันธกิจข้ามวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ การเปิดกว้างหมายถึงความเต็มใจที่จะไม่สบายใจเพื่อที่จะเริ่มและรักษาความสัมพันธ์ข้ามวัฒนธรรม²³

พระเยซูทรงจัดเตรียมให้เราด้วยแบบจำลองพันธกิจระดับชาติ (เทียบเคียงยอห์น 1:14) ซึ่งควรใช้เป็นกระบวนการทัศน์สำหรับความพยายามในงานเผยแพร่ทั่วโลก พระเยซู “ทรงสละพระองค์เองและทรงรับสภาพทาส” (ฟิลิปปี 2:7) ขณะที่พระองค์เข้าสู่วัฒนธรรมของมนุษย์ของเราราเพื่อนำมาซึ่งความรอด “พระว่าบุตรมนุษย์ไม่ได้มาเพื่อรับการปราณบัตติ แต่มาเพื่อจะปราณบัตติคนอื่น และให้ชีวิตของท่านเป็นค่าไถ่คนจำนวนมาก” (มาระโ哥 10:45) ในการสื่อสารพระกิตติคุณอย่างมีประสิทธิภาพ การอ่อนน้อมต่อมตน และการเข้า เป็นส่วนสำคัญของการเปิดกว้าง เป็นสิ่งที่จำเป็นในการสร้างความไว้วางใจและการระบุตตานกับผู้คนในสภาพแวดล้อมข้ามวัฒนธรรม การอ่อนน้อมต่อมตนและการเข้า มีความสำคัญเช่นกันในการพยายามสร้างความมั่นใจว่าคุณค่าทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล จะไม่สับสนกับการแสดงออกที่แท้จริงของคุณค่าของอาณาจักรของพระเจ้าในบริบททางวัฒนธรรมใหม่

ความไว้วางใจและการประนีประนอม

การทำพันธกิจตามบริบทอาจเป็นอันตรายได้หากข้อความหลักของพระคริสต์ถูกทำให้ประนีประนอม การเชื่อมโยงพระกิตติคุณกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันเสี่ยงต่อการใช้คำอุปมาอุปมัยหรือคำพูดที่ไม่เหมาะสม เพื่อแสดงให้เห็นถึงพระกิตติคุณ ตัวอย่างเช่นในบริบทของบางวัฒนธรรมที่เก้าวัลย์เป็นวัชพืชที่ทำลายล้าง การเป็นส่วนหนึ่งของ “ເຖິງ່ນ” ของพระคริสต์อาจสื่อถึงสิ่งที่แตกต่างไปจากความหมายที่ตั้งใจไว้มาก แนวการปฏิบัติในท้องถิ่นบางอย่างฝังแน่นมากจนอาจบิดเบือนพระกิตติคุณหากใช้เป็นวิธีการนำความเข้าใจมาสู่วัฒนธรรมนั้น ไม่วัฒนธรรมใดที่เป็นกลางและทุกวัฒนธรรมล้วนมีองค์ประกอบทั้งในเชิงบวก และเชิงลบ การยอมให้การปฏิบัติทางวัฒนธรรมป้อนทำลายธรรมชาติที่สำคัญของพระกิตติคุณเรียกว่า การแปรปรวน ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างความเชื่อในท้องถิ่นที่เข้ากันไม่ได้กับความเชื่อและการปฏิบัติพื้นฐานของคริสเตียน

การพัฒนาความสัมพันธ์ของการเปิดกว้างและความไว้วางใจเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานผ่านประเด็นเหล่านี้กับผู้ติดตามในท้องถิ่นและผู้ติดตามที่มีศักยภาพของพระเยซู สิ่งที่จำเป็นสำหรับคนที่เข้าสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้าโดยทางพระคริสต์ ต้องได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อแยกแยะว่าอะไรเหมาะสมทางวัฒนธรรมและทางศาสนาคริสต์ การกำหนดบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมภายนอก อาจเพียงแค่การแทนที่ค่านิยมที่ไม่ดีซุกหนึ่งด้วยอีกซุกหนึ่ง การแนะนำพระคริสต์ให้กับวัฒนธรรมก็เหมือนกับ การแนะนำคนสองคนให้รู้จักกัน และให้พวกเขามีส่วนร่วมในการกำหนดความสัมพันธ์ของพวกเขาร่วมกัน ในกรณีที่องค์ประกอบของวัฒนธรรมท้องถิ่นสนับสนุนพันธกิจของพระเจ้าในเชิงบวก พวกเขามาสามารถได้รับการสนับสนุนและร่วมเข้ากับชีวิตของคริสตจักร

การจัดการกับความสับสนในวัฒนธรรมใหม่ (Culture Shock)

การปรับตัวในการใช้ชีวิตหรือการทำงานในสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมใหม่ สามารถครอบคลุมหลากหลายร่างกายและอารมณ์ได้ซึ่งเรียกว่าความสับสนในวัฒนธรรมใหม่ ไม่ว่าบุคคลหนึ่งจะเตรียมตัวมาดีแค่ไหน แต่ความสับสนในวัฒนธรรมใหม่

ก็ยังส่งผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อผู้ที่ทำงานข้ามวัฒนธรรม การสูญเสียข้ออ้างอิงทางวัฒนธรรมที่คุ้นเคยก่อให้เกิดประสบการณ์เช่นเดียวกับเมื่อเพชรบุรีกับภัยคุกคามที่ทำให้ความรู้สึกปลอดภัยของบุคคลไม่มั่นคง สำหรับหลาย ๆ คนสิ่งนี้ก่อให้เกิดความวิตกกังวลซึ่งอาจแสดงออกมาในรูปแบบต่างๆ การตระหนักรถึงขั้นตอนของการปรับตัวทางวัฒนธรรมสามารถช่วยลดผลกระทบของความสับสนในวัฒนธรรมใหม่ และสร้างสภาพะปกติใหม่ที่จะเริ่มรุ่งเรืองได้

ในขณะที่ทุกสถานการณ์อย่างน้อยที่สุดก็มีความแตกต่างกัน ผู้เชี่ยวชาญได้ระบุสิ่งขั้นตอนที่ผู้คนทั่วไปได้สัมผัสถกับสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมใหม่:²⁴

ขั้นตอนที่ 1: ความตื่นเต้น – บุคคลได้สัมผัสถกับความรู้สึกในวันหยุดด้วยความตื่นเต้นทั้งหมดใน เสียงใหม่ สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ กลิ่นใหม่ การมีส่วนร่วมแบบเริ่มต้นและผิวเผินเหมือนนักท่องเที่ยวในวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมใหม่และวัฒนธรรมของบ้านเกิดเป็นสิ่งที่น่าสนใจ ทุกประสบการณ์ใหม่ดูเหมือนเป็นโอกาสในการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2: การถอนตัว – เมื่อความแปลกใหม่ของสภาพแวดล้อมใหม่เริ่มหมดไป การมุ่งเน้นจะเปลี่ยนไปสู่ความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมใหม่ กับวัฒนธรรมของบ้านเกิด ความแตกต่างเล็กน้อยดูเหมือนจะขยายใหญ่ขึ้นและระดับความวิตกกังวลก็เพิ่มขึ้น ซึ่งนำไปสู่ความสามารถที่ลดน้อยลงในการจัดการกับแรงมุ่งปักธงของชีวิต แบบแผนและอดีตเริ่มปรากฏขึ้น ทันใดนั้นผู้คนในห้องถิน ก็ดูเป็นศัตรูและคาดเดาไม่ได้ นำไปสู่การถอนตัวออกจากภาระที่ปฏิสัมพันธ์กับคนในห้องถิน และการถอนอุบัติจากวัฒนธรรมของบ้านเกิด อาการคิดถึงบ้านนั้นrunแรง และทุกประสบการณ์ของวัฒนธรรมใหม่เป็นเครื่องเตือนใจว่าคุณคิดถึงเพื่อน ครอบครัว และความคุ้นเคยในบ้านมากแค่ไหน

ขั้นตอนที่ 3: การปรับตัว – กิจวัตรใหม่ๆ เริ่มก่อให้เกิดความรู้สึกคุ้นเคยและตระหนักรู้และค่านิยมของวัฒนธรรมใหม่เริ่มเข้าที่เข้าทาง ตัวซึ่งนำทางวัฒนธรรมอ่านง่ายขึ้นและความรู้สึกโดดเดี่ยวเริ่มจางหายไป องค์ประกอบของวัฒนธรรม

ใหม่เริ่มได้รับการชื่นชมและ darmen ขันเริ่มกลับมา การเรียนรู้ทางวัฒนธรรมที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเริ่มเกิดขึ้นเมื่อการเปิดกว้างสู่มุมมองใหม่ๆ พัฒนาขึ้น

ขั้นตอนที่ 4: การอยู่ในสองวัฒนธรรม - วัฒนธรรม “ใหม่” ไม่ใช่เรื่องใหม่ อีกต่อไปและบุคคลนั้นจะรู้สึก “เหมือนอยู่บ้าน” ความสมจริงช่วยให้สามารถวิจารณ์วัฒนธรรมใหม่ได้อย่างสมดุลโดยมีบางส่วนที่ยอมรับด้วยใจจริง แม้จะชอบวัฒนธรรมของบ้านเกิดมากกว่าก็ตาม รูปแบบพฤติกรรมบางอย่างจากวัฒนธรรมใหม่ถูกยกเป็นสัญชาตญาณ และบุคคลนั้นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของชีวิตใหม่ของพากษา

ขั้นตอนเหล่านี้ไม่ใช่เส้นทางที่ตรงไปตรงมาเสมอไป กระบวนการการปรับตัวทางวัฒนธรรมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งมักจะเป็นภารกิจกรมากกว่าเชิงเส้นผู้คนที่ต้องผ่านการปรับตัวทางวัฒนธรรมอาจพบว่าพวกเขามองอยู่ในช่วงเวลาที่แตกต่างกันและในสถานการณ์ที่แตกต่างกันกลับสู่ขั้นตอนก่อนหน้าของความสัมสโนในวัฒนธรรมใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเชิงลึกความเครียดใหม่ๆ ในวัฒนธรรมของเจ้าบ้าน เมื่อเวลาผ่านไปความคุ้นเคยและความสามารถในการทำงานกับบริบททางวัฒนธรรมใหม่ทำให้เกิดความสามารถในการแบ่งปันพระกิตติคุณเพิ่มมากขึ้น

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คุณจำกัดความคำว่าวัฒนธรรมอย่างไร? คุณพบความแตกต่างทางวัฒนธรรมในระดับใดบ้างในชีวิต และ / หรือจากการเดินทาง
2. สิ่งใดที่คุณระบุว่าเป็นค่านิยมและ/หรือความเชื่อสามอันดับแรกของวัฒนธรรมของคุณ เรื่องราวทางวัฒนธรรมใดที่ได้หล่อหลอมอัตลักษณ์ของคุณมากที่สุด?
3. คุณจะค้นพบข้อมูลใหม่ๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่แตกต่างจากของคุณได้อย่างไร? อะไรทำให้บ้างคนเปิดรับวัฒนธรรมอื่นมากขึ้น? คุณสังเกตเห็น “ความผิดพลาดทางวัฒนธรรม” อะไรบ้าง จากผู้คนต่างถิ่นในวัฒนธรรมของคุณ ข้อผิดพลาดใด

เข้าสู่พัฒกิจของพระเจ้า

ที่ทำให้คุณหัวเราะ ข้อผิดพลาดใดที่ทำให้คุณชื่นเคือง? คุณได้เรียนรู้อะไรจาก “ความผิดพลาดทางวัฒนธรรม” ที่คุณทำ

4. การทรง “สละ” พระองค์เองของพระเยซู บอกถึงกิจกรรมการทำพันธกิจในบริบท ข้ามวัฒนธรรมได้อย่างไร?

5. คุณเคยมีประสบการณ์ความสับสนในวัฒนธรรมใหม่หรือไม่ บุคคลสามารถทำ อะไรได้บ้าง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับความสับสนในวัฒนธรรมใหม่

บทที่ 5

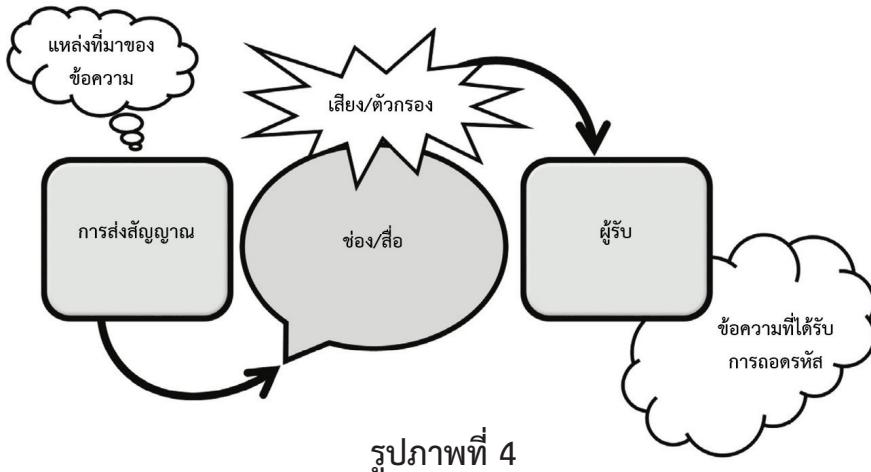
พัฒนารกิจและการสื่อสาร

ภาษาเป็นสิ่งที่น่าจะสนใจ มีภาษาพูดมากกว่า 7,000 ภาษาในโลกปัจจุบัน ซึ่งมีเพียง 150–200 ภาษาถูกใช้โดยประชากรจำนวนมากของโลก เก้าสิบเปอร์เซ็นต์ของภาษาถูกใช้โดยกลุ่มคนที่มีจำนวนน้อยกว่า 100,000 คน และเรารู้ว่ามี 46 ภาษาที่พูดโดยผู้ใช้เพียงคนเดียว ไม่ใช่ทุกภาษาที่เท่าเทียมกัน ภาษาอังกฤษมีคำที่แตกต่างกันชัดเจนประมาณ 250,000 คำ ในขณะที่ภาษา Sran ของประเทศซูรินาม (Suriname) ในทวีปอเมริกาใต้ มีเพียง 340 คำ เกือบทุกภาษาใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่คล้ายคลึงกัน แม้ว่าจะใช้คำและตัวอักษรที่ต่างกันก็ตามซึ่งมีให้เลือก 46 แบบ ทุกภาษาเป็นการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ของความคิดและทำงานเพื่อเชื่อมโยงสองจิตใจ

รูปแบบการสื่อสาร

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่สื่อสารได้ ดูเหมือนจะไม่มีช่วงเวลาที่ผู้คนไม่สื่อสารกัน ความจริงนี้ได้ทวีขึ้น เมื่อไม่นานมานี้ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและวิธีการใหม่ๆ ในการควบคุมเทคโนโลยีเหล่านั้น ในทางเทคนิค การสื่อสารคือกระบวนการที่ข้อความถูกเข้ารหัสเป็นชุดของสัญลักษณ์โดยเครื่องส่งสัญญาณ จากนั้นข้อความนั้นจะถูกส่งผ่านช่องทางเฉพาะหรือสื่อไปยังผู้รับที่ถูกต้องรหัสข้อความ ในการกระบวนการดังกล่าว “เสียง” อาจรับภาระการส่งข้อความ รูปแบบการสื่อสารมาตรฐานนี้แสดงเป็นภาพวาดได้ในรูปภาพที่ 4

กระบวนการการสื่อสาร

เมื่อผู้ส่งสัญญาณต้องการสื่อสารความคิด เขาหรือเธอต้องกำหนดความคิดก่อน ความคิดนั้นจะต้องถูกเข้ารหัสเป็นคำหรือสัญลักษณ์ที่เหมาะสมกับเครื่องส่งสัญญาณ สัญลักษณ์เหล่านั้นอาจมีรูปร่างในรูปของคำพูดหรือสัญลักษณ์ที่เป็นลายลักษณ์อักษร แต่การเข้ารหัสอาจใช้ลักษณะที่ไม่ใช่คำพูด (หรือการเข้ารหัส) ที่แสดงในพฤติกรรมหรือการแสดงออกของเครื่องส่งสัญญาณ จากนั้นข้อความที่เข้ารหัสจะถูกส่งผ่านช่องทางหรือสื่อ เช่น เสียงโทรศัพท์มือถือ หรือข้อความด้วยอักษร การพูดคุยแบบเห็นหน้ากัน การเขียนในกระดาษ หรือรูปแบบอื่นใดที่เครื่องส่งสัญญาณมีให้ การบากวนใดๆ ในกระบวนการสื่อสารจะถูกมองว่าสัญญาณรบกวน สิ่งนี้อาจเป็นอะไรก็ได้จากเสียงรบกวนที่ขัดขวางผู้รับไม่ให้ได้ยินข้อความเสียง การรบกวนทางจิตใจ เช่น ภาวะอารมณ์ของผู้รับเมื่อได้รับข้อความ หรือแม้แต่ทัศนคติที่ผู้รับมีต่อผู้ส่ง เมื่อผู้รับได้รับข้อความภารกิจในการถอดรหัสก็เริ่มขึ้น ซึ่งอาจเป็นเรื่องง่ายหากผู้รับใช้ระบบการเข้ารหัสที่คล้ายกันอย่างไรก็ตาม สมมติฐานที่ไม่ได้รับการส่งผ่านที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้ารหัสข้อความหรือช่วงของ “ตัวกรอง” เช่น ภูมิหลังทางวัฒนธรรม ระดับการศึกษา หรือคติส่วนตัวอาจส่งผลให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาด ตามหลักการแล้วการสนองกลับจากเครื่องรับไปยังเครื่องส่ง

สัญญาณสามารถระบุได้ว่าข้อความนั้นเข้าใจอย่างถูกต้องหรือไม่ หรือจำเป็นต้องมีการซึ้งใจให้ชัดเจนหรือไม่

การทำให้รูปแบบการสื่อสารง่ายขึ้นนี้เน้นให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของความล้มเหลวในการสื่อสารที่จุดใดจุดหนึ่งในกระบวนการ ในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สัญลักษณ์การเข้ารหัสที่สันนิษฐานไว้มักจะไม่เหมือนกัน และข้อสันนิษฐานที่ไม่ถูกส่งออกจำนวนมากที่ฝังอยู่ในโลกทัศน์ของทั้งตัวส่งสารและตัวรับสารอาจไม่คุ้นเคยต่ออีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อให้การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเกิดขึ้น ความเข้าใจร่วมกันและกลยุทธ์ในการเข้ารหัส ต้องมีการพัฒนา วิธีที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการพัฒนาความเข้าใจร่วมกันคือการเข้าสู่โลกของอีกฝ่ายเพื่อค้นหาสมมติฐานและกลยุทธ์ในการถอดรหัสและใช้กระบวนการทัศน์ของพวกรเข้า เพื่อสื่อสารข้อความของคุณ และนี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำในพระคริสต์

พระกิตติคุณเป็นบุคคล

ในขณะที่มีการพูดถึงลักษณะสมัยใหม่อุ่นมาก ชาวตะวันตกส่วนใหญ่รวมทั้งคริสเตียนส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในโลกทัศน์สมัยใหม่ มุ่งมองของพวกรเขากีกวักบีวิต ถูกหล่อหลอมโดยแนวคิดที่พัฒนาขึ้นในช่วงยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาและยุคแห่งความรู้ในศตวรรษที่ 17 ความคิดเหล่านี้มักจะเน้นความเป็นเหตุเป็นผล ตรรกะ และการคิดวิเคราะห์ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในช่วงยี่สิบปีที่ผ่านมาได้เพิ่มความซับซ้อน เป็นพิเศษให้กับโลกทัศน์นี้ ปัจจัยเหล่านี้กำหนดรูปแบบการรับรู้และการปฏิบัติ การกิจพัฒกิจ การเข้าหาพันธกิจด้วยความคิดสมัยใหม่ มีความเป็นไปได้ที่จะลดพระกิตติคุณให้เป็นข้อเท็จจริงและตัวเลข ข้อโต้แย้งถูกสร้างขึ้นอย่างมีเหตุผล เพื่อพิสูจน์ความจริง (ข้อเท็จจริง) และกลยุทธ์บนพื้นฐานของการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลของเป้าหมายที่เป็นประโยชน์

แต่มีความไม่ตรงกันระหว่างโลกทัศน์สมัยใหม่กับโลกทัศน์ในพระคัมภีร์ โลกทัศน์ของพระคัมภีร์ดูเหมือนจะไม่ถูกใช้ไปกับการพิสูจน์ข้อเท็จจริงและข้อความเชิงประเดิมที่เกี่ยวกับความเชื่อทางสติปัญญา แต่เป็นการดึงความหมายจากจุดยืนทางความเชื่อที่พระเจ้าเข้ามาในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ และมีปฏิสัมพันธ์กับโลกนี้

เข้าสู่พัฒกิจของพระเจ้า

อย่างมีนัยสำคัญ²⁵ ถ้าพระคัมภีร์เป็นเรื่องของพันธกิจ พันธกิจก็เป็นแหล่งข้อมูลหลัก ของการทำการทำความเข้าใจพระกิตติคุณ ความเข้าใจนี้มาเติมในพระเยซู พระองค์คือการแสดงออกที่โดดเด่นของปฏิสัมพันธ์ของพระเจ้ากับมนุษยชาติ พระองค์คือศูนย์รวมของพันธกิจของพระเจ้า พระกิตติคุณเป็นบุคคล

มีหลายเรื่องเล่าจากส่วนต่างๆ ของโลกเกี่ยวกับรูปปั้นของพระเยซูที่ พระหัตถ์ทั้งสองถูกหักออก ไม่ว่าจะด้วยการทึ่งระเบิดโจนดินเยอรมนีหรืออังกฤษ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่สอง หรือการทำลายล้างในเมืองชานดิเอโก หรือการ ทำรุณกรรมของตำรวจในเขตโซเวโต (Soweto) ใกล้มืองโยฮันเนสเบอร์ก ประเทศ แอฟริกาใต้ (South Africa) รูปปั้นพระเยซูที่เสียโลงเป็นเครื่องเตือนใจถึงคำ เชิญชวนให้ร่วมกันในพระคริสต์โดยการเป็นพระหัตถ์ของพระองค์ในวันนี้ ในที่ซึ่ง หัวใจที่เจ็บปวดและชีวิตที่ยากไร้ร้องให้ออกมา บทกวีที่เชื่อว่าเป็นของนักบุญเทเรซา แห่งอาวิลา ชาวสเปน (St. Teresa of Avila ค.ศ. 1515-1582) ยังคงทำหน้าที่ เป็นเสียงเรียกร้องให้ทำพันธกิจ:

พระคริสต์ไม่มีร่างกาย แต่คุณมี
ไม่มีมือ ไม่มีเท้าบนโลก แต่คุณมี
คุณคือดวงตาที่พระองค์ทรงใช้มอง
ความเห็นออกเห็นใจต่อโลกนี้
คุณเป็นเท้าที่พระองค์ทรงใช้เดินเพื่อทำความดี
คุณคือมือที่พระองค์ทรงใช้อวยพรคนทั้งโลก
คุณคือมือ คุณคือเท้า
คุณคือดวงตา คุณคือร่างกายของพระองค์
ตอนนี้พระคริสต์ไม่มีร่างกาย แต่คุณมี
ไม่มีมือ ไม่มีเท้าบนโลก แต่คุณมี
คุณคือดวงตาที่พระองค์ทรงใช้มอง
ความเห็นออกเห็นใจต่อโลกนี้
ตอนนี้พระคริสต์ไม่มีร่างกายบนโลก แต่คุณมี

พระคำรัสของพระเยซูยังคงดังอโກมา “พระบิดาทรงใช้เรามาอย่างไร เราเกื้อเชื้อพวากท่านไปอย่างนั้น” (约翰 20:21) คำว่า “ท่าน” (you) ในภาษากรีก เป็นพหูพจน์ พันธกิจของพระเจ้าเป็นเรื่องส่วนรวมไม่ใช่เรื่องแต่ละบุคคล ในขณะที่ แต่ละบุคคลมีส่วนร่วมในพันธกิจ พวากเราไม่มี “พันธกิจ” ของตนเอง ไม่มีทีมฟุตบอล ทีมสมาชิกเพียงคนเดียว แม้ว่ากองหน้าอาจได้รับความสนใจและการยกย่อง ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะชนะการแข่งขันโดยไม่ได้รับการสนับสนุนจากคนอื่นๆ ในทีม และทีม รวบรวมความหวัง และความฝันของชุมชนขนาดใหญ่ที่มีส่วนร่วมด้วย ชุมชนที่ ทำพันธกิจคือผู้คนที่เข้าใจว่าการเปลี่ยนแปลงภายใต้การเดินทางที่แสดงออก เป็นการเปลี่ยนแปลงภายนอก มันไม่ได้จบลงเมื่อมีบุคคลเข้ามาในชุมชน ชุมชนและการเปลี่ยนแปลงไม่ใช่เป้าหมาย มันเป็นเพียงจุดเริ่มต้นเท่านั้น²⁶

คำพูดและการกระทำ

พระเจ้าเข้ามามีความสัมพันธ์กับผู้คนเพื่อนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ของการ ทรงสร้าง ความสัมพันธ์กำลังมีการเชื่อมต่อและมีการสื่อสาร ในขณะที่การสำแดง ทั่วไปเป็นพยานถึงการดำเนินอยู่ของพระเจ้า คริสเตียนยืนยันว่าพระเจ้าได้รับการเปิด เผยโดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านพยานของชุมชนที่เชื่อสัตย์ตามที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์ และโดยเฉพาะผ่านความเป็นบุคคลของพระเยซูคริสต์ พันธกิจของคริสเตียนไม่ได้ เป็นเพียงเนื้อหาในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับพระเจ้า แต่เมื่อขึ้นเพื่อดึงผู้คนเข้ามาสู่ ความสัมพันธ์กับพระเจ้า โดยการอธิบายจุดประสงค์ของพระเจ้า การสื่อสารเป็น เรื่องของทั้งคำพูดและการกระทำ ขาดอันใดอันหนึ่งไปจะไม่สามารถเข้าใจได้

ในขณะที่การสื่อสารเนื้อหาของพระกิตติคุณเป็นสิ่งสำคัญ จำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาผ่านการแสดงออกในทางปฏิบัติของความรักและ ความห่วงใยของพระเจ้าที่มีต่อผู้คนและสิ่งที่ทรงสร้าง ข้อมูลเพียงอย่างเดียวไม่ได้ เปลี่ยนชีวิต มีเพียง 7% ของความหมายในการสื่อสารมาจากคำพูด อีก 38% มาจาก วิธีการพูดคำเหล่านั้น และ 55% ของความหมายมาจากการแสดงออกทางสีหน้า²⁷ สิ่งนี้แสดงให้เห็นว่า การสื่อสารมีมากพอๆ กับการสร้างความสัมพันธ์มากกว่าการ ส่งข้อมูล การสื่อสารเกิดขึ้นได้อย่างไรมีความสำคัญเนื่องจากมันกำหนดรูปแบบ และกรอบสิ่งที่สื่อสาร เป็นเรื่องง่ายที่จะสร้างอุปสรรคที่ไม่ได้ตั้งใจผ่านภาษาไทยและ

เข้าสู่พัฒกิจของพระเจ้า

นำเสียง ด้วยย่างเช่น ยังกอดอกและบอกว่า “ฉันรักคุณ” สื่อสารถึงบางสิ่งที่ค่อนข้างแตกต่างกับคำเดียวกันพร้อมกับการกอดที่อบอุ่น

ความสำคัญของศูนย์รวมเชิงสัมพันธ์ของพระกิตติคุณ มีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นในสภาพแวดล้อมข้ามวัฒนธรรม เนื่องจากตัวชี้นำที่ไม่ใช่คำพูดจำนวนมากที่ผู้คนใช้นั้นไม่จำเป็นต้องเป็นในการข้ามวัฒนธรรม สำหรับบางคนรอยยิมอาจดังใจที่จะสื่อสารถึงความจริงใจและความเป็นมิตร แต่สำหรับคนที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันรอยยิมนั้นอาจถูกตีความว่าหลอกหลวงและโหดร้าย ในทำนองเดียวกันการเตะที่แขนของอีกฝ่ายอาจถูกตีความว่าเป็นการละเมิดบุคคลนั้นมากกว่าการเพิ่มความไว้วางใจ ความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นสามารถก้าวข้ามมารยาทด้วยทางวัฒนธรรมจำนวนมากเหล่านี้ และเป็นพื้นที่การเรียนรู้ที่ปลอดภัยสำหรับผู้เริ่มต้นทางวัฒนธรรม

ความไว้วางใจ

ความไว้วางใจเป็นองค์ประกอบของความสัมพันธ์ จนกว่าจะมีการสร้างความไว้วางใจให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล การสื่อสารจะถูกจำกัดอย่างที่สุด และอาจถูกปฏิเสธโดยสิ้นเชิงไม่ว่าข้อความนั้นจะเป็นจริงหรือไม่ก็ตาม ในโลกปัจจุบันมีอุปสรรคสำคัญในการไว้วางใจซึ่งจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขก่อนที่จะได้รับฟังพระกิตติคุณ ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องและความพยายามในการทำให้คริสตจักรเสียชื่อเสียงทำให้การพัฒนาบริบทแห่งความไว้วางใจในการประกาศพระกิตติคุณของพระเยซูมีความสำคัญมากขึ้น

ความไว้วางใจมีส่วนประกอบสำคัญหลายประการ ประการแรกความไว้วางใจต้องใช้เวลา ไม่มีกำหนดเวลาสำหรับการสร้างความไว้วางใจ เนื่องจากแต่ละความสัมพันธ์มีลักษณะเฉพาะตัวที่ไม่เหมือนใคร ประการที่สองการสร้างความไว้วางใจเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงจำนวนหนึ่ง มีช่องโหว่สองส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่ความไว้วางใจจะให้ผลลัพธ์ ผู้เริ่มความสัมพันธ์ต้องก้าวแรกของความเประบ่าง เช่นเดียวกับการสื่อสารด้วยวิธีที่อีกฝ่ายจะเข้าใจได้ จำเป็นที่จะต้องเข้าใจการสร้างความไว้วางใจจากมุมมองของพวคเข้า ประการที่สามความไว้วางใจไม่ได้เป็นไปโดยอัตโนมัติ จำเป็นต้องได้รับการเลี้ยงดู ความใกล้ชิดก่อให้เกิดความ

เป็นไปได้ การแบ่งปันประสบการณ์และการสนทนาร่วมกัน เป็นสารอาหารอุดมเพื่อเพิ่มความไว้วางใจ ในที่สุด อาจจำเป็นต้องมีการให้อภัยอย่างใจกว้างจากทั้งสองฝ่าย เพื่อเสริมสร้างรากฐานที่สำคัญของความไว้วางใจสำหรับความสัมพันธ์และการสื่อสารพระกิตติคุณให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น²⁸

พระเยซูแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่เหลือเชื่อในการสื่อสารถึงหัวใจแห่งความรักของพระเจ้าต่อผู้คน ในการบรรยายพระกิตติคุณหลายเรื่อง เป็นเรื่องน่าประหลาดใจว่าผู้คนมอบความไว้วางใจให้กับพระเยซูได้เร็วเพียงใด เมื่อพระเยซูทรงพบผู้คน พระองค์ทรงต้อนรับพวกรเข้าให้เข้าสู่ที่ประทับของพระองค์ ไม่ว่าจะเป็น ขอทานตอบอด เด็กเล็กๆ คนบ้าป และคนที่เป็นมลทินกิชช่นกันไม่ได้ถูกตัดสิน อีกทั้งอุปสรรคทางสังคมและวัฒนธรรม ก็ไม่เป็นอุปสรรคสำหรับพระองค์ พระเยซูทรงแสดงให้เห็นถึงความน่าไว้วางใจ และจากสถานที่แห่งความไว้วางใจนั้นทำให้เกิดการเผยแพร่หน้าที่นำมาริชีสการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงจุดเน้นของพันธกิจของพระเจ้าในการให้ชีวิตและจะได้อย่างครบบริูณ (约翰 10:10) การเชื่อในพระเยซุคือการวางแผนไว้วางใจในพระองค์

เจ็ดมิติของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ความแตกต่างมีนัยสำคัญระหว่างสองวัฒนธรรมขึ้นไปเรียกว่า ระยะห่างทางวัฒนธรรม ซึ่งอาจเป็นผู้ก่อการที่สำคัญของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม พระเยซูทรงแสดงความมุ่งมั่นของพระเจ้าที่มีต่อมนุษยชาติโดยการทรงเข้ามาเกิดเป็นมนุษย์ ซึ่งช่วยลดระยะห่างทางวัฒนธรรมระหว่างสวรรค์และโลก ในการทำเช่นนั้นพระเยซูทรงสื่อสารถึงหัวใจของพระเจ้า โดยแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลในเจดประเด็นสำคัญ ซึ่งส่งผลต่อวิธีการเข้ารหัส ส่งและรับข่าวสารพระกิตติคุณในเวลาต่อมา²⁹

วิธีการรับรู้ - ทุกคนมีมุมมองในการเข้าใจโลกรอบๆ ตัวพวกรเข้า มีน้อยคนที่จะหยุดพิจารณาว่า พวกรเข้าติดอย่างไรเกี่ยวกับโลกใบนี้ และมีน้อยคนลงปีกที่จะใช้เวลาในการมองโลกผ่านสายตาของผู้อื่น ผู้คนตีความการกระทำและเหตุการณ์ รอบตัวเพื่อให้เข้าใจถึงสภาพแวดล้อม และสร้างโลกแห่งการรับรู้ที่สอดคล้องกับความเข้าใจของพวกรเข้า ในพระกิตติคุณเกี่ยวกับการเผยแพร่หน้าของพระเยซุกับอีก

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

ฝ่ายหนึ่ง พระเยซูทรงอยู่ที่นั้นในขณะที่พระองค์ทรงมีส่วนร่วมในการสนทนากับพวකเขา หญิงชาวسامารีที่ป้อนหัวเข้าไปในเมืองบกพวกราชบ้านว่า พระเยซูทรงเล่าถึงสิ่งสารพัดที่เรอเคยทำ (约翰 4:29) พระองค์มองเห็นเรอจากมุมมองของเรอ เมื่อพระเยซูได้รับการแนะนำให้รู้จักกับนาธานเอล พระองค์ประกาศว่า “นี่แหละชา瓦อิสราเอลแท้ ในตัวเขาไม่มีอุบາຍ” (约翰 1:47) พระองค์มองเข้าไปในส่วนลึกของบุคคล การเข้าสู่โลกของผู้อื่น การฟังอย่างตั้งใจ และการเรียนรู้จากพวกราช ช่วยอำนวยความสะดวกในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการคิด - ผู้คนทั่วโลกเกิดมาพร้อมกับความสามารถทางปัญญาที่คล้ายคลึงกัน จากนั้นความสามารถเหล่านั้นจะถูกหล่อหลอมโดยสภาพแวดล้อมทางสังคมและโอกาสในการเรียนรู้ที่มีให้ บริบททางสังคมสอนให้ผู้คนรู้จักคิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและวิธีการตัดสินใจว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์และสิ่งใดที่ไม่เป็นประโยชน์ บริบททางสังคมบางส่วนประเมินว่าบางสิ่งจะเป็นประโยชน์หรือไม่ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของแต่ละบุคคล ในขณะที่บางบริบทให้ความสำคัญกับการตัดสินใจของกลุ่มมากกว่า ในฐานะสิ่งมีชีวิตที่มีลักษณะนิสัย ผู้คนมักจะทำตามรูปแบบของความคิดที่คุณเคย เพื่อนำผู้คนไปสู่จุดหมายใหม่ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนที่ความคิด (วิธีการคิด) และจุดอ้างอิงของพวกราชเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อนิโโคเดมัสมาหาพระเยซูในคืนหนึ่ง พระเยซูทรงวัดแผนที่ให้กับเขา “เราบอกความจริงกับท่านว่า ถ้าคุณได้ไม่ได้เกิดใหม่ คนนั้นไม่สามารถเห็นแผ่นดินของพระเจ้า” (约翰 3: 3) การตอบสนองของนิโโคเดมัสระบุว่า เขาไม่ได้มีแผนที่เดียวกันกับที่พระเยซูทรงใช้ เมื่อพระเยซูทรงชี้แจงเส้นทาง นิโโคเดมัสก็ดูเหมือนไม่มีสติปัญญา ซึ่งเห็นได้ชัดว่า จุดอ้างอิงที่พระเยซูใช้นั้นไม่สมเหตุสมผลสำหรับเขา ดังนั้นพระเยซูจึงใช้เรื่องราวจากพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับโมเสสยกน้ำที่ในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งเป็นภาพที่อาจทำให้ผู้อ่านสมัยใหม่หลายคนหลงทางไปเล็กน้อย แต่สำหรับนิโโคเดมัสนี่เป็นเครื่องหมายบอกเส้นทางที่คุณเคย ซึ่งนำการเดินทางของเข้าไปสู่การค้นพบวิธีการคิดแบบใหม่

วิธีการแสดงความคิด - ภาษาแสดงถึงลำดับความสำคัญทางวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น ชาวอิมบาของประเทศนามิเบีย (ทวีปแอฟริกา) ไม่มีคำว่าสีน้ำเงินและสีเขียว พวกราชอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมแบบทะเลทราย ซึ่งอาจจะไม่สำคัญที่จะต้อง

แยกแยะระหว่างสองสีนี้ เพื่อเป็นการบ่งชี้ถึงความสำคัญของการแสดงความคิด มีการศึกษากับเด็กๆ อิมบาระบุว่า ด้วยการเลือกสีของพากษา พากษาไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างสีน้ำเงินและสีเขียวได้ นักวิจัยพบว่าเมื่อ “เด็กๆ เริ่มเรียนรู้ คำศัพท์เกี่ยวกับสีของวัฒนธรรมของพากษา ความเชื่อมโยงระหว่างสีกับภาษาของสี ก็เพิ่มขึ้น”³⁰ หากไม่มีคำพูดที่จะแสดงความคิด ความคิดก็เลือนลางและหายไป พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเป็นวิธีที่ทรงพลังในการทำให้ความคิดมีชีวิตด้วยวิธีการที่เห็นอกว่าคำพูดที่เฉพาะเจาะจง เมื่อถูกขอให้ชี้แจงคำว่าเพื่อนบ้าน พระเยซูทรงเล่าอุปมาเรื่องชาว撒マเรียใจดี (ลูกา 10: 25-37) เมื่อต้องเผชิญหน้ากับสาเหตุที่พระองค์เข้าสังคมกับผู้คนที่มีลักษณะไม่น่าقبول พระเยซูทรงเล่าอุปมาสามเรื่อง กีริยาบันสิ่งที่หายไป (ลูกา 15:1-31) พระเยซูไม่เพียงแค่สอนบทเรียนให้กับผู้คนเท่านั้น แต่ยังขยายคำศัพท์และขยายประสบการณ์ของพากษาเกี่ยวกับพระคุณของพระเจ้า

วิธีแสดงออก – ผู้คนมักจะปฏิบัติตามรูปแบบพฤติกรรมของผู้คนรอบข้าง โดยทั่วไปสังคมจะพัฒนาบริบทฐานที่ยอมรับสำหรับสิ่งที่ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม การไม่ทำตามความคาดหวังเหล่านั้นอาจส่งผลเสียเป็นอย่างมาก สิ่งที่ถือว่าอยู่ในวัฒนธรรมหนึ่งอาจถือว่าหยาบคายในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง การสำรวจบริบทฐานทางวัฒนธรรมของสถานการณ์ใหม่อาจทำให้สึกเหมือนข้ามมหาสมุทรโดยไม่มีแผนภูมิ และโดยไม่รู้ว่าคุณกำลังจะเกยต์ตันตอนไหน คนที่ทำงานข้ามวัฒนธรรมเต็มไปด้วยเรื่องราวของสถานการณ์ที่น่าอับอาย ที่พากษาใช้ท่าทางหรือทำสีียงที่ทำให้เกิดความหดหู่ ปอยครั้งที่สถานการณ์เหล่านี้สร้างสีียงหัวเราะได้มาก และสามารถนำมาใช้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ได้ แต่ในบางครั้งการกระทำของพากษา ก็ส่งผลกระทบมากกว่านั้น วิธีหลายพันวิธีที่บุคคล “ควร” ปฏิบัติไม่ว่าจะเป็นวิธีการให้และการรับของขวัญ เวลาที่ต้องยืนหรือนั่ง การรู้ว่าใครควรเดินอยู่ข้างหน้า หรือข้างหลัง และใครควรจับมือกับใคร สิ่งเหล่านี้เรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการเมื่อผู้คนเติบโตขึ้นในวัฒนธรรมของพากษา ในขณะที่คุ้มครองทางวัฒนธรรมอาจชี้ให้เห็นชนบทธรรมเนียมบางอย่างที่รู้จักกันดี แต่มีอีกหลายสิ่งที่นับไม่ถ้วนจะต้องได้รับการเรียนรู้ผ่านการลองผิดลองถูก และarmorณ์ขันที่ดีมีประโยชน์ พันธกิจการรับใช้ของพระเยซุน่าสนใจเรื่องนี้ เพราะบ่อยครั้งพระองค์ทรงฝ่าฟืนข้อห้ามทางวัฒนธรรม

และทำ “สิ่งที่ผิด” ไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหารด้วยมือที่ไม่ยังไม่ได้ล้าง หรือ การรักษาคนในวันสะบ้าโตศกเดี๋ยวนี้ การกระทำของพระเยซูไม่เคยเป็นไปตามอำเภอใจ เมื่อพระองค์ฝ่าฟืน “กฎ” พระองค์ทรงทำเช่นนั้นเพื่อดึงดูดความสนใจไปที่ความต้องการของมนุษย์ที่เลิกซึ้งยิ่งขึ้น ที่ซึ่งผู้นำศาสนาพยายามควบคุมพฤติกรรมของผู้คน พระเยซูทรงต้องการปลดปล่อยผู้คนโดยเชื่อมโยงพวกเข้าหากันแหล่งของชีวิต

วิธีการปฏิสัมพันธ์ - โครงสร้างทางสังคมกำหนดปฏิสัมพันธ์ที่เหมาะสม สังคมบางแห่งมีโครงสร้างลำดับชั้นที่มีความเข้าใจที่ชัดเจนมาก ว่าสมาชิกที่อายุน้อยกว่ามีปฏิสัมพันธ์กับคนรุ่นเก่าที่อายุมากกว่าอย่างไรหรือคนที่มีเพศตรงข้ามกัน ความมีปฏิสัมพันธ์ในที่สาธารณะอย่างไร ในสังคมอื่นๆ อาจมีความเป็นกันเองมากกว่า ในเรื่องนี้ แต่มีความคาดหวังที่ต่างกันเกี่ยวกับการติดสินบนหรือการใช้ทรัพย์สิน ของชุมชน สังคมตะวันตกมีแนวโน้มที่จะมุ่งเน้นไปที่รายบุคคลมากขึ้น ในขณะที่ ส่วนที่เหลือของโลกส่วนใหญ่มุ่งเน้นที่ชุมชนมากขึ้น การเข้าสู่โครงสร้างทางสังคมที่แตกต่างกันอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่สบายใจและอึดอัด แต่การพยายามดำเนินการโดยเจตนาจากมุ่งมองทางชาติพันธุ์หรือชนกลุ่มน้อย (เน้นที่วัฒนธรรมของตนเอง) จะทำให้เกิดความสับสนและแม้กระทั่งความรู้สึกไม่สบายใจอย่างรุนแรงในอีกด้วย สิ่งนี้อาจก่อให้เกิดอุปสรรคทางวัฒนธรรมที่ควรหลีกเลี่ยง ถ้าเป็นไปได้จะดีกว่า ที่จะซึมซับความรู้สึกไม่สบายนั้นและทำให้อีกฝ่ายสบายใจ สิ่งนี้สามารถเปิดกลุ่มผู้ฟังสำหรับการประกาศพระกิตติคุณได้ พระเยซูทรงแสดงความอ่อนไหวอย่างยิ่งต่อโครงสร้างทางสังคมของวัฒนธรรมที่พวกเขารับประโภชจากการสื่อสารที่ชัดเจน พระเยซูทรงแสดงสิทธิอำนาจจากอย่างเท่าเทียมกันในการท้าทายและเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางสังคมที่ก่อขึ้น: พระองค์ทรงสัมผัสกับคนโรคเรื้อรังที่ถูกมองว่าเป็นคนไม่สะอาดตามประเพณี พระองค์ทรงพูดกับผู้หญิงในที่สาธารณะ และทรงดำเนินพากສາกที่ห้ามไม่ให้เด็กเล็กๆ เข้ามาหาพระองค์ พระเยซูสื่อสารถึงความห่วงใยและความเมตตาอย่างสูงสุดต่อผู้คนที่พระองค์พบ โดยตรัสถ้อยคำแห่งชีวิตแก่พวกเข้า พระองค์ทรงให้คุณค่ากับการเปลี่ยนแปลงเชิงบาง - คุณค่าที่กล่าวว่า “ผู้คน มีความสำคัญ ความรักเป็นสิ่งสำคัญ และคนชายขอบรวมอยู่ด้วย”

วิธีการจัดซ่องให้ข้อความ – วิธีการต่างๆ ในการสื่อสารข้อความส่งผลอย่างมากต่อวิธีการรับข้อความ รูปแบบการเขียนบางครั้งมีประสิทธิภาพน้อยกว่าการนำเสนอด้วยภาษา สื่อภาพและเสียงอาจปิดกั้นการรับรู้ทางวัฒนธรรมโดยไม่ได้ตั้งใจ แนวคิดที่ว่าสื่อคือข้อความ 31 หมายความว่าวิธีที่เลือกในการสื่อสารมีผลต่อวิธีการรับรู้ข้อความ สื่อสามารถเป็น “เครื่องมือ” ที่จะใช้ในการส่งข้อความ ผู้สื่อสารจำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบทั้งเนื้อหาของการนำเสนอพระกิตติคุณตลอดจนวิธีการจัดซ่องให้ข้อความ เนื่องจากสื่อมีแนวโน้มที่จะฟังอยู่ในข้อความ ในช่วงไม่เกินปีที่ผ่านมา เทคโนโลยีการสื่อสารได้ส่งผลกระทบต่อบรรทัดฐานทางสังคมของสังคมต่างๆ เมื่อพระกิตติคุณถูกประภาตในวัฒนธรรมปากเปล่า ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ บางสิ่งของจินตนาการอันยาวนานที่จำเป็นสำหรับการถ่ายทอดด้วยปากเปล่าจะหายไป เมื่อข้อความถูกลดชนิดเป็นกระดาษ ในโลกตะวันตกมีการลดลงของหนังสือและเปลี่ยนไปใช้สื่อดิจิทัล และ “ประโยชน์เด็ด” กำลังเปลี่ยนแปลงประสิทธิภาพของวิธีการถ่ายทอดพระกิตติคุณแบบดั้งเดิมอย่างมาก ตัวอย่างหนึ่งคือ วิธีใช้สื่อสังคมออนไลน์ ได้นิยามความหมายใหม่ของมิตรภาพ การซึ่นชุมความงาม และขอบเขตของชุมชน พระเยซูทรงเป็นทั้งข่าวสาร (ข้อความ) และสื่อกลาง พระองค์ทรงเป็นวิธีที่พระเจ้าสื่อสารถึงความรักให้ทั้งที่สุด แต่พระองค์ยังเป็นเนื้อหาของข่าวสารของพระเจ้าด้วย ในพระเยซูข้อความนั้นฟังแล้วอยู่ในมนุษยชาติไม่เพียงแต่เป็นความคิดเชิงนามธรรม แต่เป็นการแสดงออกที่จับต้องได้ของพระเจ้า ความพยายามใดๆ ที่จะแยกข่าวสารของพระเยซูออกจากชีวิต (หรือการกระทำ) ของพระองค์ ทำให้พลาดความหมายทั้งหมดของวิธีที่พระเยซูดำเนินชีวิตและปฏิบัติต่อผู้คนและทำให้เข้าใจผิดในถ้อยคำที่พระเยซูตรัส

วิธีการตัดสินใจ – ตระกะเบื้องหลังวิธีที่ผู้คนตัดสินใจขึ้นอยู่กับชุดปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนภายในระบบคุณค่าของพวากษา ซึ่งได้รับการหล่อหลอมบางส่วนโดยวัฒนธรรมของพวากษา ในขณะที่ทุกคนรู้ว่าการตัดสินใจหมายถึงอะไร มีเพียงไม่กี่คนที่ทราบถึงกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ สิ่งนี้ยังเป็นจริงเมื่อบุคคล “ตัดสินใจเพื่อพระคริสต์” ในสังคมแบบส่วนรวม แต่ละบุคคลไม่ตระหนักรู้ว่าตนเองแบ่งแยกไม่ได้จากชุมชน ดังนั้นจึงไม่เต็มใจที่จะดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับเจตจำนงของชุมชน ในทางกลับกันผู้คนที่มาจากการสังคมปัจเจกมักจะตัดสินใจบนพื้นฐานของความ

ขอบส่วนบุคคลหรือผลประโยชน์ที่ได้รับรู้ นอกจากนี้วิธีการประมวลผลจากข้อมูลเพื่อการตัดสินใจยังแตกต่างกัน ระหว่างชุมชนที่รู้หนังสือและชุมชนปากเปล่าและน้ำหนักของหน้าที่และความรับผิดชอบส่งผลกระทบต่อกระบวนการในหลายวิธี ข้อสรุปเชิงตรรกะของข้อโต้แย้งทางปรัชญาไม่ได้ผลอย่างเท่าเทียมกันในทุกวัฒนธรรม และมักจะดึงดูดความสนใจทางอารมณ์ได้ดีกว่าเหตุผล ยิ่งไปกว่านั้น การตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงชีวิต แบบจำเพ็ญถูกแยกออกจากกระบวนการตัดสินใจที่ต้องใช้เวลาคิดนาน ผู้อ่านมักประทับใจในความเต็มใจของชาวรุ่นแรกที่ละทิ้งงานของพวกรบทานที่เพื่อติดตามพระเยซู แม้ว่าจะเป็นเช่นนั้น ผู้อ่านไม่มีความรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ก่อนหน้านี้ระหว่างพระเยซุกับคนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงเรียกให้ติดตามพระองค์ในตอนแรก หรือไม่ก็ผู้อ่านชาวตะวันตกส่วนใหญ่ไม่เข้าใจโครงสร้างเครื่องหมายที่มีอยู่ เพื่อสร้างความไว้วางใจในความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความจริงภักดีในครอบครัวมากกว่าความสามารถของแต่ละบุคคล พระเยซุทรงเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านความสัมพันธ์และแสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้ในการติดต่อกับผู้คนทั้งหมด พระองค์ไม่เคยควบคุมจัดการหรือปล่อยให้พระองค์เองถูกควบคุม พระเยซุทรงทำให้ตัวเองอ่อนแอกต่อผู้อื่นโดยวิธีการเชือเชิญ ไม่ใช่ทุกคนในสมัยของพระเยซุที่ตอบรับคำเชิญของพระองค์ แต่ก็ไม่มีใครถูกกีดกันออกจากความท้าทายของพระเยซุในการตอบสนองต่อการสื่อสารที่ชัดเจนของพระเจ้าท่ามกลางพวกรบทา

เรื่องราวของophobia เล่าถึงการแสวงหาของมนุษยชาติเพื่อสร้างความมั่นคงของตัวเองส่งผลให้ความสามารถในการสื่อสารระหว่างกันและกันลั่นถลายโดยสิ้นเชิง (ปฐมกาล 11:1-9) ข้อความระบุว่าพระเจ้าทำให้ภาษาของพวกรบทา “รุนแรง” (ข้อ 7) แต่ภาษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของศิลปะการสื่อสาร ความเต็มใจที่จะได้ยินอีกฝ่ายและความเห็นอกเห็นใจที่จะเข้าใจสามารถก้าวข้ามอุปสรรคทางภาษาได้ ในพระเยซุ พระเจ้าทรงรวมมนุษยชาติอีกครั้งแม้จะมีภาษาที่ต่างกันของพวกรบทาก แม้โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงเทศความสัมสารและความเมตตาเข้าสู่จิตวิญญาณของมนุษย์ เพื่อสร้างอาณาจักรของปูโรหิตคือผู้ที่จะเชื่อมความแตกแยกระหว่างกันเพื่อพระสิริของพระเจ้า ข่าวสารของพระเจ้า เป็นประสบการณ์ที่พบและเป็นจริงในพระเยซุ

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คุณตระหนักถึง “เสียงรบกวน” ทางวัฒนธรรมใดบ้างเมื่อพยายามสื่อสารพระกิตติคุณ? รูปแบบ / สื่อใดของการนำเสนอพระกิตติคุณที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในวัฒนธรรมของคุณเอง รูปแบบเหล่านั้นอาจบิดเบือนพระกิตติคุณอย่างไร?
2. คุณเห็นคริสตจักรของคุณมีส่วนร่วมใน “พันธกิจเป็นข้อมูล” ที่ไหน? อะไรคืออันตรายของแนวทางนี้? จะหลีกเลี่ยงสิ่งนี้ได้อย่างไร? พระกิตติคุณสามารถแยกออกจากวัฒนธรรมได้หรือไม่?
3. คุณคิดว่า “เจดมิติของการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม” ข้อใดสำคัญที่สุด ทำไม

บทที่ 6

พันธกิจและคริสตจักร

การอภิปรายได้ๆ เกี่ยวกับพันธกิจ จะไม่สมบูรณ์หากไม่ได้สำรวจความหมายของคำนี้อย่างแท้จริง จากคำกริยาภาษาละติน *mittere* ที่แปลว่า “ส่ง” พันธกิจถูกใช้เพื่ออธิบายการตอบสนองของคริสตจักรต่อการทรงเรียกของพระเจ้าที่จะมีส่วนร่วมในพระประสงค์ของพระเจ้าในโลกนี้ คำว่า *missiology* ใช้เพื่อบอกถึงการศึกษาพันธกิจของคริสตเดียน อย่างไรก็ตามขอบเขตของการศึกษานั้นไปไกลกว่าเพียงแค่การไตรตรองเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความพยายามของคริสตจักรที่จะทำให้พันธกิจไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก และโดยความจำเป็นได้ดึงเอาสาขาวิชาที่หลากหลายเข้าด้วยกัน เช่น ศาสนาศาสตร์ การศึกษาพระคัมภีร์ ความเป็นผู้นำองค์กร ทฤษฎีการสื่อสาร มนุษยวิทยาทางวัฒนธรรม การศึกษาระหว่างวัฒนธรรม การศึกษาศาสนา และวัฒนธรรมโลก จิตวิทยา และสังคมวิทยา – ยังไม่ได้พูดถึงวิชาอื่นๆ สำหรับการทำพันธกิจ เช่น วิทยาศาสตร์การเกษตร การศึกษา การดูแลสุขภาพ และกิจกรรมเกื้อหนุนรูปแบบของมนุษย์ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม คำว่า *missiology* ครอบคลุมทั้งหมด

การส่งและการรวมตัว

“เมื่อทุกสิ่งคือพันธกิจ จึงไม่มีอะไรที่เป็นภารกิจ” เป็นคำเตือนที่มักอ้างถึงเพื่อไม่ให้มองข้ามจุดประสงค์ของพันธกิจของคริสตเดียนต่อการมีส่วนร่วมในการบรรลุพระประสงค์แห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่

พระประสงค์ดังเดิม เมื่อผู้คนมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตีียนพากເຂາມีส่วนร่วม และขยายการแบ่งปันเกี่ยวกับพระบิดาที่ส่งพระบุตร และการส่งพระวิญญาณของพระบิดาและพระบุตร³² คริสตจักรคือชุมชนที่รวมตัวกันรอบพระเยซู ไม่ใช่แค่ในฐานะผู้ดูแลวิตกกองพระองค์ แต่เป็นผู้เข้าร่วมในพันธกิจของพระองค์ ก่อนที่จะเด็จขึ้นสู่สวรรค์ พระเยซูทรงมอบหมายให้สาวกสามต่อสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเริ่มต้นไว้ งานของสาวกไม่ใช่แค่พุดถึงพระเยซูในแบบประวัติศาสตร์ แต่เพื่อสำแดงพระวิญญาณของพระเจ้า ในฐานะตัวแทนที่สดใหม่ของการทรงสติและพระประสงค์ของพระเจ้า ในโลก ดังนั้น missio Dei จึงเป็นสิ่งที่พระเจ้าส่งไปเพื่อสร้างผู้คนในทุกวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นรากฐานและต้นแบบของมนุษยชาติใหม่³³

ในขณะที่คำว่าพันธกิจมีรากฐานมาจากหลักการของการถูกส่งไป จะเป็นการเข้าใจผิดในลักษณะของพันธกิจนั้นที่เน้นย้ำถึง “การไป” ไปสู่ความเสียหายของ “การรวมตัว” คำในพันธสัญญาใหม่สำหรับคริสตจักรคือ ecclesia ซึ่งหมายถึง “การรวมตัว” พันธกิจของคริสตจักรไม่ใช่แค่ “ไป” แต่เพื่อ “สร้างสาวก” ความรอดของคริสตีียนเป็นการรวมตัว ซึ่งหมายถึงการ “เป็นคริสตจักร” การถูกสร้างขึ้นโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์สุวิถีใหม่ของการเป็นชุมชน ซึ่งประกอบไปด้วยการนมัสการที่น่าหลงเหลาและนำมาสู่การเปลี่ยนแปลงชีวิต การให้อภัยอย่างลึกซึ้ง และแบ่งปันสิ่งของทุกอย่างที่มี และฝึกการต้อนรับที่เชื่อเชิญผู้อื่นให้มีส่วนร่วมในความบริสุทธิ์ของพระเจ้า เป็นการประกาศที่ดีที่สุดที่คริสตจักรสามารถทำได้³⁴ การประกาศพระกิตติคุณของคริสตจักรยุคแรกไม่ใช่แค่คำพูด แต่เป็นฤทธานุภาพและพระคุณอันยิ่งใหญ่ (กิจการ 4:32-35)

ความบริสุทธิ์ทางสังคม

ความเข้าใจของ Wesleyan เกี่ยวกับพันธกิจของพระเจ้ามาจากการแนวคิดของ John Wesley เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางสังคม วีนี้มักถูกเข้าใจผิดว่าเป็นการเรียกร้องให้ดำเนินการเพื่อความยุติธรรมในสังคม สิ่งที่ Wesley ชี้ให้เห็นคือความจริงที่ว่าชีวิตแห่งความเชื่อไม่ค่อยมีประสิทธิภาพในการอยู่อย่างโดดเดี่ยว ความเชื่อของคริสตีียนเป็นความเชื่อที่แสวงหาชุมชน

สิ่งนี้ทำให้เกิดความหมายที่สำคัญสองประการสำหรับคริสตจักร ประการแรกคือสภาพแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่ซึ่งคริสตเดียนเติบโตในพระคุณคือชุมชนแห่งความเชื่อ ความคิดของ Wesley เรื่องความบริสุทธิ์ทางสังคมจับความคิดของการสามัคคีธรรมในพระคุณที่ซึ่งผู้คนได้สัมผัสถกความรู้ที่เต็มเปี่ยมเกี่ยวกับพระเจ้าในพระคริสต์ด้วยกัน เมื่อมีการรับพระคุณอย่างกระตือรือร้นและตั้งใจก็จะมีผลในการเปลี่ยนแปลง³⁵ โดยการแบ่งปันพระคุณในรูปแบบต่างๆ พระวิญญาณจะสร้างพระจаяของพระคริสต์ในสาวง

ประการที่สองคือ “ชีวิตร่วมกัน” นี้ไม่ได้แยกตัวออกจากสังคมทั่วไป ความบริสุทธิ์ทางสังคมพยายามที่จะเชื่อมโยงความรักของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิตภายในชุมชนแห่งพระคุณกับผู้คนที่ยังไม่ได้รับเช่นนั้น³⁶ สิ่งนี้จะคิดค้นเสาะหาวิธีการต่างๆ ที่จะรวมบุคคลภายนอกอยู่ตลอดเวลา นี่คือเมื่ອនจะเป็นการประยุกต์ใช้พระคำรับรองพระเยซูที่ชัดเจนในการรักองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจ สุดจิต สุดความคิด และสุดกำลังของคุณ แต่ก็ยังรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง (มาเร็โภ 12:30-31) ในขณะที่พันธกิจบางประการของคริสตจักรคือการ “แสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) สิ่งนี้จะเกิดขึ้นโดยการดึงผู้คนกลับเข้ามายังชุมชนแห่งพระคุณ ที่ซึ่งความรักของพระเจ้าแสดงออกมาให้เห็น ความรอดไม่ใช่แค่การเข้าสู่สวรรค์ที่ถูกรับประทาน แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงบุคคลให้มีลักษณะของพระคริสต์และการรวมเข้าไปในชุมชนใหม่

การรวมที่เพิ่มขึ้น

“คริศคือเพื่อนบ้านของฉัน?” นี้เป็นคำถามที่กระตุ้นในคำอุปมาของพระเยซูเกี่ยวกับชาวสะมาเรียใจ (ลูกา 10:25-37) พระเยซูทรงท้าทายผู้ฟังของพระองค์ให้ขยายประเภทความคิดของตนให้กว้างขึ้น พากษาคิดว่า “เพื่อนบ้าน” หมายถึงคนจากชุมชนของพากษาเอง วงกลมของการรวมจึงมักจะแหน่งมาก มันง่ายมากที่จะอยู่ในเขตสบายๆ กับคนที่มีใจเดียวกัน พฤติกรรมนี้มักแสดงถึงความกลัวต่อสิ่งที่ไม่รู้จักและความปรารถนาที่จะควบคุมสถานการณ์ต่างๆ เมื่อผู้คนตั้งใจปฏิเสธที่จะเข้าสู่ความสัมพันธ์ที่เต็มไปด้วยพระคุณโดยแสวงหาเฉพาะคนที่พากษาสายใจ พากษาพยายาม “ควบคุม” พระกิจติคุณโดยไม่ได้ตั้งใจ การตัดสินใจเหล่านี้มีผลตัดสินว่า

เข้าสู่พิธีกิจของพระเจ้า

ใครควรได้รับพระคุณและใครไม่ควรได้รับ การสร้างความสัมพันธ์นอกเหนือจาก วงเพื่อนที่สหายใจเป็นวิธีหนึ่งในการนำอุปมาเรื่องนี้ของพระเยซูมาตีความใหม่³⁷

มีความสำคัญอย่างยิ่งในการรวมการเล่าเรื่องราวนะพระคัมภีร์ ดังแต่ การประภาตัวของคนชาติอินที่ไม่ใช่ชาวอิบูรุ (ชนชาติอิสราเอล) ในการอพยพ ออกจากแผ่นดินอียิปต์ (อพยพ 12:38) ไปจนถึงการรวมราหบ (หญิงโสเกลน) และครอบครัวบิดาของนางและทุกสิ่งซึ่งเป็นของนาง เข้าสู่ชนชาติอิสราเอล (โยชูวา 6:25) และถ้อยคำที่อบอุ่นใจเรื่องความจริงกักดีโดยนางรูหานญิงชาวโน้มบัน (นางรูห 1: 16) ชุมชนแห่งความเชื่อในพระคัมภีร์ได้ต้อนรับ “อีกฝ่าย” เข้าสู่แวดวง ของการรวม สิ่งนี้สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะสำคัญของพระลักษณะของพระเจ้า พระองค์เป็นผู้ที่ตรัสสั่งชนชาติอิสราเอลที่ตั้งขึ้นใหม่ให้รักคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ใน แผ่นดินของพากขาเมืองกับรักตัวเอง เพราะว่าพากขาเคยเป็นคนต่างด้าวใน แผ่นดินอียิปต์ (เลวินิติ 19:34) และพระองค์ทรงรวมเรา ขณะที่เรายังเป็นศัตรูต่อ พระเจ้าเรา ได้กลับคืนดีกับพระองค์ โดยที่พระบุตรของพระองค์สิ้นพระชนม์ยิ่งกว่า นั้นอีกเมื่อกลับคืนดีแล้ว เราจึงรอดโดยพระชนม์ชีพของพระองค์ (เรารู้ในแผน แห่งความรอด) (โรม 5:10)

การแบ่งปันความรักของพระเจ้ากับผู้อื่น ไม่ควรเป็นหนทางไปสู่จุดจบ การทำเช่นนั้นคือการลดคุณค่าของ “เป้าหมายแห่งความรักของเรา” ผู้คนไม่ได้เป็น ขึ้นส่วนในเกมหมากrukของจักรวาล ที่จะถูกครอบงำ หลบหลีก และเสียสละ คำอุปมา ของพระเยซูเรื่องฝุงแกะและฝุงแพะ (มัทธิว 25:31-46) แสดงให้เห็นว่า ศูนย์รวม ที่แท้จริงของความรักของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิตในชีวิตของสาวกให้อย่าง ธรรมชาติไปสู่ผู้อื่น ไม่ใช่เป็นข้อบังคับตามธรรมบัญญัติหรือหน้าที่ แต่เป็นการ แสดงออกของความรักที่มีต่อพระเจ้าในพระคริสต์

ได้รับความรอดเพื่อรับใช้

อัครสาวกเปาโลมักเรียกตัวเองว่าเป็นผู้รับใช้ คนรับใช้หรือทาสของพระคริสต์ (เช่น โรม 1:1; 1 โครินธ์ 4:1; กัลลาเทีย 1:10) การทำพันธกิจในพระคัมภีร์โดยทั่วไป จะอธิบายว่าเป็นงานรับใช้ การเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐเป็นมากกว่าการพูด

พระกิตติคุณ แต่เป็นการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในการรับใช้พระเจ้าและผู้อื่น นี่ไม่ได้หมายถึงการทำงานเพื่อความชอบธรรม คือความพยายามทำที่จะได้รับ ความรอด แต่เป็นประสบการณ์แห่งพระคุณของพระเจ้าที่นำอิสรภาพ แสดงออก ว่าเป็นส่วนร่วมกับพันธกิจของพระเจ้าที่จะนำอิสรภาพมาสู่ทุกคน การเป็นผู้รับใช้ ข้ามวัฒนธรรมซึ่งเป็นแบบอย่างที่ร่วบรวมหลักการนี้ กรอบสำหรับแบบอย่างนี้คือ ความเข้าใจว่าความสัมพันธ์เป็นพื้นฐานสำคัญทุกพันธกิจ และการรับใช้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อมอบอำนาจให้ผู้อื่นผ่านการเชิญหน้ากับพระเยซู

การรับใช้ไม่ได้รับความนิยมในโลกแห่งการให้สิทธิและอำนาจทางการเมือง ความคิดของ คำว่าผู้รับใช้ทำให้เกิดภาพของการกดดันและความเสียเกียรติ แต่พระเยซู ก็เปรียบตำแหน่งที่ต่ำต้อยนี้ด้วยความยิ่งใหญ่ในอาณาจักรของพระเจ้า (มัทธิว 20:25-28) การรับใช้เป็นสิ่งที่ดี เพราะสะท้อนให้เห็นถึงความรักที่ทรงให้ ตนเองของพระเจ้า การทำเพื่อประโยชน์และสิ่งที่ดีกว่าของผู้อื่นเป็นลักษณะสำคัญ ประการหนึ่งของความรักตามที่กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 13 นี้ไม่ใช่นิยามของความ รักที่ชาบชีว์ แต่เป็นการแสดงออกที่ไม่หยุดนิ่งของการทำให้บรรลุพระประสงค์แห่ง การทรงไถ่ของพระเจ้าเพื่อพื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่พระประสงค์ดังเดิม การรับใช้ไม่ใช้การแสดงในลักษณะสามวะ แต่เป็นการสามัคคีให้เห็นถึงความรัก ของพระเจ้าในชีวิตนี้

ความสามารถในการเชื่อมต่อกับผู้คนในลักษณะที่ให้คุณค่ากับสิ่งที่พากษา เป็น และมอบอำนาจให้ พากษาดำเนินชีวิตที่ถาวรเกียรติแด่พระเจ้า คือคำจำกัด ความของ การรับใช้ แบบจำลองสำหรับพันธกิจในฐานะผู้รับใช้สามารถสร้างขึ้นได้ จากหลักการที่ประสานกันห้าข้อ แต่ละข้อเอื้อให้เกิดความรักที่ลึกซึ้งต่อ พระเจ้าและ ต่อเพื่อนบ้าน³⁸ หลักการแรกคือ การเปิดกว้างซึ่งมีความสำคัญต่อการเติบโตของ พันธกิจใดๆ พระคุณล่วงหน้า เตรียมความเป็นไปได้สำหรับผู้ที่เต็มใจที่จะปฏิบัติตาม การเปิดใจรับสิ่งที่พระวิญญาณของพระเจ้ากำลังทำน้ำไปสู่การรับใช้ การเปิดกว้างนี้ ให้ความสำคัญอันดับแรกและสำคัญที่สุดต่อผู้คนและการเติบโตในความสัมพันธ์ คริสตจักรจะต้อนรับทุกคนที่พบเจอทั้งในการส่งไปและการรวมกลุ่ม ความใกล้ชิด ก่อให้เกิดความเป็นไปได้

หลักการที่สองของพันธกิจในฐานะผู้รับใช้คือการยอมรับ คริสตจักร พยายามสื่อสารถึงคุณค่าและเกียรติของผู้อื่น นี่ไม่ได้หมายความว่าทุกสิ่งที่บุคคล ทำจะได้รับการยอมรับ แต่การยอมรับเป็นการประกาศอย่างกล้าหาญว่าไม่มีสิ่งใด สามารถแยกเราออกจากความรักของพระเจ้าที่มีอยู่ในพระคริสต์ได้ (โรม 8:31-39) อาจกล่าวได้ว่า “การเป็นของ” มาก่อน “ที่จะเชื่อ” การรับใช้ที่ไม่ได้มีรากฐานมาจาก การยอมรับของผู้อื่น จะถูกมองว่าดื้อหรืออุปถัมภ์ และจะมีคุณค่าในการเปลี่ยนแปลง เพียงเล็กน้อย การเปลี่ยนแปลงเป็นจุดประสงค์หลักประการหนึ่งในการทรงไถ่ เพื่อจะได้รับการเปลี่ยนแปลงจิตใจใหม่และถูกสร้างขึ้นตามพระเจ้าอย่างพระคริสต์ (โรม 12:1-2; 8:29) พระคุณไม่ได้เปลี่ยนแปลงจากระยะไกลและความใกล้ชิด จะเกิดขึ้นผ่านการเปิดกว้างและการยอมรับเท่านั้น

ความไว้วางใจ เป็นหลักการที่สามของรูปแบบการเป็นผู้รับใช้ในการเป็น คริสตจักร นี้คือความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้น ซึ่งมีความมั่นใจว่า อีกฝ่ายจะปฏิบัติในทางบวกและไม่เจตนาทำร้ายความสัมพันธ์ ความไว้วางใจเป็น โครงสร้างของความสัมพันธ์ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม การเปิดกว้างและการยอมรับ จะเอื้อให้เกิดความไว้วางใจ แต่ความสัมพันธ์จำเป็นต้องได้รับการเลี้ยงดูเป็นการ ส่วนตัว สิ่งนี้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นที่โดยอาหารค่ำหรือการทำบาร์บีคิว มาากกว่าในรายการต่างๆ และการสัมมนาของคริสตจักร บุคคลและวัฒนธรรม แสดงออกและสร้างความไว้วางใจแตกต่างกัน ไม่มีสูตรใดที่ปราศจากความเสี่ยง แต่หากปราศจากการไว้วางใจ คริสตจักรแห่งการประกาศจะยังคงเป็นเพียงแค่ ความฝันที่ยังไม่เกิดขึ้น

เนื่องจากแบบจำลองของการประกาศพยายามที่จะตอบสนองความต้องการ ที่เฉพาะเจาะจงแทนที่จะเป็นการปูรุงรังให้โลกด้วยคำพูดช้ำชา ก หลักการที่สี่คือ การเรียนรู้หากปราศจากการเรียนรู้ พันธกิจก็กลایเป็นการส่งเสริมวาระส่วนตัวได้ อย่างง่ายดาย เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทอย่างแท้จริงในงานรับใช้ ความเข้าใจในเรื่อง วัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญ เป็นเรื่องง่ายที่จะอ่านเกี่ยวกับผู้คนและวัฒนธรรม และนี่ เป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม แต่ละคนไม่ค่อยมีความพอดีกับ แบบแผน และโครงการ “ขนาดเดียวเหมา กับทุกคน” แทนจะไม่ตอบสนองความ

ต้องการที่แท้จริงของผู้คน มุ่งมองของคนนอก มักจะมีคติอยู่เสมอ ดังนั้นจึงจำเป็น ต้องเรียนรู้จากผู้คนที่คุณต้องการรับใช้ แต่คุณจะไม่มีคติและจุดบอดบางอย่าง เช่นกัน สถานการณ์นี้ต้องอาศัยการค้นพบและการเรียนรู้ร่วมกัน การสนทนาก็ ตามมาจะทำให้เกิดมุมมองใหม่ๆ ซึ่งจะขยายความรู้ของทุกคนที่เกี่ยวข้อง

หลักการที่ห้าของแบบจำลองคือความเข้าใจ คือสามารถที่จะตีความรูปแบบ ของพฤติกรรมได้อย่างถูกต้องเพื่อเปิดเผยคุณค่าและความชื่อสัตย์ที่อยู่เบื้องหลัง แบบไม่มีใครยีดถือคุณค่าที่พวกรเข้าเชื่อว่าผิด คนส่วนใหญ่รักษาโลกทัศน์ที่สร้างขึ้น จากความเข้าใจโลภ ความสามารถในการเข้าสู่โลกทัศน์ของอีกคนหนึ่งทำให้ผู้รับใช้ สามารถรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรากฐานของพฤติกรรมที่สังเกตได้ และแยกความแตกต่าง ระหว่างการปรับตัวทางวัฒนธรรมและสาระสำคัญของพระกิตติคุณ เป้าหมายไม่ใช่ เพื่อให้โลกสอดคล้องกับวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง แต่เพื่อให้อาสาฯจัดรูปของพระเจ้า สำแดงในทุกวัฒนธรรม ความเข้าใจทำให้เกิดโอกาสในการรับใช้อย่างช้าๆ ล้าดและ หลีกเลี่ยงความสับสนหรือความเสียหาย

รูปแบบการรับใช้ข้ามวัฒนธรรม³⁹

รูปภาพที่ 5

ทุกองค์ประกอบของแบบจำลองนี้ทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางของความสัมพันธ์และความสามารถในการเสริมพลังให้กับผู้อื่น แม้ว่าหลักการแต่ละข้อจะสร้างตามลำดับต่อ กัน แต่ก็ยังทำงานระหว่างกันแบบไม่หยุดนิ่ง (ดูรูปภาพที่ 5) การทำพันธกิจแบบจะไม่เกิดขึ้นในแผนสามจุดที่เรียบง่าย ความเข้าใจใหม่สามารถเอื้อให้เกิดการยอมรับมากขึ้น ซึ่งจะเปิดให้ผู้เข้าร่วม เรียนรู้ลึกขึ้นและเพิ่มระดับความไว้วางใจ การเพิ่มขีดความสามารถของผู้รับใช้อย่างแท้จริงมักก่อให้เกิดการรับใช้ซึ่งกันและกัน ซึ่งเมื่อได้รับพระคุณก็จะกลับเป็นฐานที่สำคัญของชุมชนที่มีสุขภาพดี และเป็นการแสดงออกที่สวยงามของอาณาจักรของพระเจ้าในทางปฏิบัติ

คริสตจักรตามบริบท

คริสตจักรทั่วโลกกำลังค้นพบว่าไม่มีโปรแกรมหรือสูตรสำเร็จที่สมบูรณ์แบบสำหรับการทำคริสตจักร ชุมชนมีความหลากหลายมากขึ้นกว่าที่เคยเป็นมา และโลกเชื่อมโยงถึงกันมากขึ้นกว่าครั้งใดๆ ในประวัติศาสตร์ โอลกาภิวัตน์ซึ่งส่วนใหญ่หมายถึงการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ยังอธิบายถึงการไหลเวียนของความคิด วัฒนธรรม และทรัพยากรทางเศรษฐกิจทั่วโลก การขนส่งสมัยใหม่และความร่วมมือระหว่างประเทศ ช่วยอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายผู้คนข้ามพรมแดนจำนวนมาก ไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะเห็นคนที่เกิดในแอฟริกาเพลิดเพลินกับอาหารเม็กซิกันใน “โซนอาหาร” ของเมืองบริสเบน แต่สาติของอาหารเม็กซิกันนั้นและแม้แต่รายการในเมนู ก็อาจจะไม่เหมือนกับในตัวเมืองเม็กซิโกซิตี้

ในขณะที่บริษัทระหว่างประเทศส่งออกผลิตภัณฑ์และแนวคิดไปทั่วโลก พวกเขาระหนักดีว่าสิ่งที่ทำงานได้ดีในที่แห่งหนึ่งไม่ได้ส่งผลเช่นเดียวกันกับอีกแห่งหนึ่ง สิ่งนี้ก่อให้เกิดกระแสโลกาภิวัตน์ คือการนำผลิตภัณฑ์จากต่างประเทศมาปรับใช้ให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น ดังนั้นข้าวและสปาเก็ตตี้สามารถพบได้ในเมนูที่ McDonald's ในประเทศไทย และบีทูทในเบอร์กอր์ที่ประเทศไทยจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งสองด้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ยุคแห่งการค้นพบทำให้มหาอำนาจของยุโรปแพร่_Initiation ไปทั่วโลก พากเข้ายังประสบกับกระแสการกลับไปกลับมาซึ่งกันและกันของผู้คน ความคิด และอิทธิพลทางวัฒนธรรม

มีความจำเป็นที่ต้องมีรูปแบบของโลกาภิวัตน์ในพันธกิจระดับโลก รูปแบบของคนตระรูปแบบของการนักการ โครงสร้างความเป็นผู้นำ แม้แต่ความยาวของคำเทศนา (หรือข้อความ) และการออกแบบอาคารควรสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมของผู้คนที่พากษาต้องการรับใช้ ทั้งรูปแบบและหน้าที่ของคริสตจักร ควรสะท้อนถึงความเป็นจริงเชิงสัมพันธ์ของบริบทที่พบ ในขณะที่รักษาสาระสำคัญของพระกิตติคุณ เอาไว้ หน้าที่ของคริสตจักรคือการเชื่อมโยงผู้คนเข้ากับพระคริสต์ในลักษณะที่สร้างอาณาจักรของพระเจ้าท่ามกลางพากษา รูปแบบจะสะท้อนให้เห็นถึงบริบทของผู้คนเมื่อพากษาแสดงความสัมพันธ์กับพระคริสต์ในรูปแบบที่สร้างสรรค์ คำว่าบริบทแวดล้อมใช้เพื่อชี้บ้ายกระบวนการนี้

บริบทแวดล้อมไม่ได้เป็นเพียงการทำซ้ำตามสูตรจากข้อมูลที่ห่างไกล หรือปล่อยผ่านไปเลยตามเลย ด้วยการปรับแต่งในท้องถิ่นเพียงเล็กน้อย แต่เป็นการพยายามเพื่อรับบุสัญญาณของการทรงสิทธิ์ของพระเจ้าที่ดำรงอยู่แล้ว⁴⁰ และเพื่อฝังพระกิตติคุณไว้ในวัฒนธรรม เป็นการตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของผู้คนโดยการค้นพบว่าความรอดมีความหมายอย่างไรสำหรับพากษาในบริบทของพากษา ผู้คนสามารถตอบสนองต่อพระกิตติคุณได้ก็ต่อเมื่อมันสมเหตุสมผลสำหรับพากษา ผู้คนไม่ได้รับความรอดจากโครงสร้างทางปรัชญาที่เป็นนามธรรม แต่โดยการรับรู้และตอบสนองต่อการทรงสิทธิ์ของพระคริสต์ที่เชิญชวนพากษาให้ติดตามพระองค์ คำว่าพระคริสต์ในบริบทมีความหมาย

เช่นเดียวกับที่วัฒนธรรมมีหลายชั้น ดังนั้นจึงมีหลายชั้นในการกำหนดบริบทของพระกิตติคุณ เครื่องมือยอดนิยมในการอธิบายชั้นเหล่านี้คือสิ่งที่เรียกว่า “ความถี่ C1-C6”⁴¹ กำหนดขึ้นในบริบทของพันธกิจในโลกมุสลิม C1-C6 นำเสนอข้อมูลเชิงลึกที่อาจนำไปใช้ช้ามวัฒนธรรมได้ เนื้อหาที่อธิบายถึงชุมชนที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง 6 ประเภท แต่ละประเภทเน้นการมั่斯การพระเยซูในฐานะองค์พระผู้เป็นเจ้า และยึดมั่นในคำสอนหลักของพระกิตติคุณ อย่างไรก็ตาม แต่ละชุมชนแสดงออกว่า พระคริสต์เน้นอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมมากขึ้นเรื่อยๆ ผ่านการใช้ภาษา ประเพณีและรูปแบบตระรูปในท้องถิ่น แต่ละระดับที่ตามมาของความถี่จะฝังพระกิตติคุณให้ลึกลงไปในบริบท และความต้องการของท้องถิ่น และอยู่ห่าง

จากการแสดงออกที่โดยเด่นของความเชื่อของคริสเตียน “ชุมชน” ทั้งหมดมีความแตกต่างกันดังนี้:

C1 - คริสตจักรดังเดิมที่ใช้ภาษา “คริสตจักร”: นี่คือรูปแบบทั่วไปของศาสนาคริสต์ที่ถือว่าเป็นคริสตจักร “ดั้งเดิม” ซึ่งมักจะสะท้อนวัฒนธรรมตะวันตกและขยายช่องว่างทางวัฒนธรรมระหว่างคริสตจักรและชุมชนโดยรอบ นอกจากนี้ยังสามารถสะท้อนให้เห็นถึงคริสตจักรดังเดิมในภูมิภาค เช่น คริสตจักรครอบคลุมของอียิปต์ ศาสนาคริสต์แบบนี้เรีย หรือคริสตจักรในรูปแบบโบราณอื่นๆ ผู้เชื่อเรียกตัวเองอย่างเปิดเผยว่า “คริสเตียน” และใช้คำศัพท์แบบดั้งเดิมที่ต้องใช้ความรุ่งรารากยในของคริสเตียนหรือการเรียนรู้ที่จะเข้าใจ

C2 - คริสตจักรดังเดิมที่ใช้ภาษา “ตามบริบท”: โดยพื้นฐานแล้วเหมือนกับ C1 ยกเว้นในเรื่องภาษา แม้ว่าจะมีการใช้ภาษาท้องถิ่น แต่คำศัพท์ทางศาสนาที่ยังคงเป็นแบบคริสเตียนที่ชัดเจน เช่นเดิม ช่องว่างทางวัฒนธรรมระหว่างสังคมและ C2 ยังมีอยู่มาก มากพน “ผู้เปลี่ยนใจมาเชื่อ” ใน C2 มากกว่า C1

C3 - ชุมชนที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางที่สร้างขึ้นโดยวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ภาษา “ตามบริบท” และรูปแบบวัฒนธรรมภายในที่เป็นกลางทางศาสนา: รูปแบบที่เป็นกลางทางศาสนาอาจรวมถึงคนตระหง่าน (คนตระหง่านทางวัฒนธรรม) การแต่งกายตามชาติพันธุ์ งานศิลปะ องค์ประกอบทางศาสนาที่ไม่ใช่ของคริสเตียน สิ่งเหล่านี้อาจถูกติความใหม่และใช้เป็นรูปแบบการมัสการทางวัฒนธรรมอย่างแท้จริง จุดมุ่งหมายคือเพื่อลดความแปรปักษ์ของพระกิตติคุณและคริสตจักรโดยการปฏิบัติตามรูปแบบทางวัฒนธรรมที่อนุญาตตามพระคัมภีร์ ผู้คนอาจพบกันในอาคารโบสถ์ หรือสถานที่ที่เป็นกลางทางศาสนามากกว่า ที่ชุมชนนักของ C3 ส่วนใหญ่ประกอบด้วยผู้เปลี่ยนใจมาเชื่อและยังคงระบุชัดเจนว่าเป็นคริสเตียน

C4 - ชุมชนพื้นเมืองที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางโดยใช้ภาษา “ตามบริบท” และรูปแบบทางวัฒนธรรมและศาสนาพื้นเมืองที่อนุญาตตามพระคัมภีร์: เช่นเดียวกันกับใน C3 แต่รูปแบบและการปฏิบัติทางศาสนาของชนพื้นเมืองที่ได้รับอนุญาตตามพระคัมภีร์ได้ถูกนำมาใช้ (เช่น การอธิษฐานโดยยกมือขึ้น อดอาหารอธิษฐาน การหลีกเลี่ยงอาหารบางชนิด การงดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้คำศัพท์เกี่ยวกับ

ศาสนาของชาติพันธุ์ การแต่งกาย ฯลฯ) หลีกเลี่ยงรูปแบบ C1 และ C2 การประชุมไม่ได้จัดขึ้นในอาคารของโบสถ์และเกือบทั้งหมดประกอบด้วย “ผู้เปลี่ยนใจมาเชื่อ” ผู้เชื่อแบบ C4 แม้ว่าจะมีความตามบริบทสูง แต่มักถูกระบุว่าแตกต่างจากชุมชนที่ไม่ใช่คริสเตียน พากเขาระบุว่าพากเขาเองเป็น “สาวกของพระเยซู” (หรือสิ่งที่คล้ายกันเพื่อหลีกเลี่ยงคำว่าคริสเตียน)

C5 – ชุมชนที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง ที่ได้ยอมรับว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอด: ผู้เชื่อยังคงอยู่อย่างถูกต้องตามกฎหมายและเป็นสังคมภายใต้กฎหมายที่มีเจ้าภาพ ค่อนข้างเหมือนบนการของชาวบ้านในศาสนาคริสต์ ในขณะที่เฝ้ามุ่งมองศาสนศาสตร์พื้นเมืองที่เข้ากันไม่ได้กับพระคัมภีร์จะถูกปฏิเสธ มีความพยายามที่จะแสดงความเชื่อของคริสเตียนในคำศัพท์ที่ตีความใหม่ จากวัฒนธรรมและศาสนาโดยรอบ การมีส่วนร่วมในการนมัสการของชนพื้นเมืองที่ไม่ใช่คริสเตียนจะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลและแต่ละกลุ่ม ผู้เชื่อแบบ C5 พบปะกับผู้เชื่อ C5 คนอื่นๆ เป็นประจำและแบ่งปันความเชื่อของพากเขาย่างเปิดเผยกับสังคมรอบข้าง คนท้องถิ่นอาจเห็นผู้เชื่อแบบ C5 เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

C6 – ชุมชนเล็กๆ ที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางแบบลับๆ หรือผู้เชื่อใต้ดิน: เนื่องจากความกลัว การแยกตัว หรือการคุกคามจากการดำเนินการทางกฎหมายของรัฐบาล / ของชุมชนที่รุนแรง หรือการตอบโต้ (รวมถึงความตาย) ผู้เชื่อแบบ C6 จึงนมัสการพระคริสต์อย่างลับๆ (เป็นรายบุคคลหรืออาจไม่บ่อยนักในกลุ่มเล็กๆ) โดยปกติแล้วพากเขاجะเงียบในเรื่องความเชื่อของตนและแบบจะมองไม่เห็นจากชุมชนรอบข้าง

การข่มเหงจำเป็นต้องมีลักษณะที่เป็นความลับของ C6 แต่ไม่ได้ปิดปาก การเป็นพยานของพระวิญญาณของพระเจ้าในชีวิตของพากเขา ตลอดประวัติศาสตร์ คริสตจักรในสถานที่ต่างๆ ต้องเผชิญกับการข่มเหงในระดับที่รุนแรงและได้พบทหารอด การแตกต่างจากวัฒนธรรมรอบข้างไม่ใช่ข้อกำหนดเบื้องต้นสำหรับการเป็นคริสเตียน แต่การดำเนินชีวิตในการเชื่อฟังพระเยซูตามที่พระเจ้าทรงเป็น ไม่ใช่การที่บุคคลภายนอกที่จะกำหนดว่าคนของพระเจ้าควรปฏิบัติอย่างไรในบริบทเหล่านี้ แต่ควรสนับสนุนโดยการอธิษฐานและความมั่นใจว่าพระวิญญาณของพระเจ้าสามารถนำทางและนำได้อย่างชัดเจนในทุกบริบทของคริสตจักร

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คริสตจักรของคุณมุ่งเน้นไปที่ “การรวมตัว” หรือ “การส่ง” หรือไม่? คุณจะรักษาสมดุลระหว่างการเคลื่อนไหวทั้งสองนี้ ของคริสตจักรได้อย่างไร?
2. คุณเห็นความต้องการอะไรในชุมชนของคุณ? คุณมีทรัพยากรอะไรบ้างที่อาจตอบสนองความต้องการเหล่านี้?
3. พันธกิจการรับใช้สามารถนำไปใช้ในบริบทห้องถินของคุณได้อย่างไร? อะไรคือสิ่งที่เป็นอุปสรรค (ที่เกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ) ต่อการเปิดกว้างที่คุณสามารถบรรบุได้ในคริสตจักรของคุณ? คริสตจักรของคุณต้องการเป็นชุมชนที่ยอมรับได้อย่างไร? พระเยซูแสดงให้เห็นถึงการยอมรับโดยไม่กระบวนการต่อพันธกิจของพระองค์อย่างไร?
4. ความไว้วางใจมีลักษณะอย่างไรในวัฒนธรรมของคุณ? คุณเคยเห็นผู้คนจากวัฒนธรรมอื่นแสดงความไว้วางใจอย่างไร? ความเสี่ยงของความไว้วางใจมีอะไรบ้าง? ความเสี่ยงเหล่านั้นสามารถถูกจัดการได้อย่างไรโดยไม่ยับยั้งความสัมพันธ์?
5. ชีวิตคริสตจักรของคุณมีแรงบันดาลใจที่มีความพึงพอใจทางวัฒนธรรมมากกว่าสาระสำคัญของพระกิตติคุณ

บทที่ 7

พันธกิจและความยุติธรรม

John Wesley เชื่อว่าพันธกิจของคริสตจักรคือ “การปฏิรูปประเทศและ...เพื่อเผยแพร่ความบวชธรรมตามพระคัมภีร์ทั่วแผ่นดิน”⁴² วิสัยทัศน์นี้มุ่งหวังที่จะย้ายคริสตจักรในสมัยของเข้าจากการเป็นงานอดิเรกทางศาสนาไปสู่การมีส่วนร่วมในสังคมที่แตกแยก เพื่อนำไปสู่ความสมบูรณ์และบรรลุพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงสร้าง แนวคิดเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีรากฐานมาจากผู้เผยแพร่พระวจนะในพันธสัญญาเดิม ที่ประกาศว่าพระเจ้ากำลังทำสิ่งใหม่ๆ (เช่น อิสยาห์ 43:18) จุดประสงค์ของพันธกิจของพระเยซูมีคำอธิบายไว้ใน 1 約翰 3:8 ว่า “ทำลายกิจการของมาร”

พันธกิจของพระเจ้านำมาซึ่งการปลดปล่อยจากพันธนาการของบาป ซึ่งกัดกินโครงสร้างของสังคมเมื่อตอนโรมะเริง พันธสัญญาใหม่สรุปด้วยนิมิตของสารคดีใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ (วีรรณ์ 21:5) เชื้อเชิญให้ผู้อ่านเข้าสู่ความเป็นจริง ความชอบธรรม และความยุติธรรมเป็นเสาหลักของพันธกิจของพระเจ้า ข่าวประเสริฐของพระเยซูไม่ใช่การหลบหนี โลกนี้มีค่าควรแก่การกอบกู้และคริสตจักรคือความคาดหวังของ การฟื้นฟูการปกครองของพระเจ้า

การมีส่วนร่วมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม

เมื่อพระคัมภีร์ใช้คำว่าความยุติธรรมมักจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญของมนุษย์และ ความหวังใยของพระเจ้าที่จะนำมาถึงสิ่งที่ควรจะเป็น⁴³ เป็นการกระทำเพื่อทำให้ สิ่งต่างๆ ถูกต้อง สำหรับ Wesley ความยุติธรรม ความเมตตา และความจริงคือบทสรุป

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

ของคุณลักษณะทางศีลธรรมของพระเจ้า สิ่งเหล่านี้เป็นการแสดงออกถึงพระนิยามของพระเจ้าในมนุษย์ที่ได้รับการทรงสร้างและได้รับการฟื้นฟูในพระคริสต์⁴⁴ ความยุติธรรมสำหรับผู้ที่อ่อนแอกเป็นหนึ่งในความกังวลหลักของผู้เผยแพร่พระวจนะในพระคัมภีร์ เมื่อพากษาเรียกร้องให้อิสราเอลกลับมา มีส่วนร่วมอีกรังกับพันธกิจที่พระเจ้าทรงเรียกพากษา ความยุติธรรมในพระคัมภีร์เป็นมากกว่าการกระทำในนามของผู้ที่อ่อนแอกและไร้อำนาจมากกว่าการลงโทษผู้ที่ทำให้พระเจ้าชุนเดือด⁴⁵

ที่เชิงเข้าซื่นนายชี้เป็นชุมชนแห่งพันธกิจที่เก่าแก่ที่สุด ชนชาติอิสราเอลได้รับกฎบัญญัติที่กำหนดให้ความยุติธรรมเป็นหนึ่งในค่านิยมหลักของชุมชน อัตลักษณ์ของคนอิสราเอลสร้างขึ้นจากประสบการณ์ของพากษาในการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากอียิปต์ การประกาศความเชื่อของพากษาคือการที่พระเจ้าทรงเห็นการกดขี่ที่พากษาได้รับ ได้ยินเสียงคร่าราญของพากษา และทรงช่วยพากษาด้วยความสนใจ พากษาค้นพบว่าเสรีภาพไม่ได้หมายถึงการละทิ้งความต้องการทางเนื้อหัองแบบไม่ยั่งคิด ซึ่งนำไปสู่การเป็นทาสในรูปแบบที่แตกต่างออกไป พากษามีอิสระที่จะเป็นอย่างอื่นมากขึ้นคือ ชุมชนแห่งความชอบธรรมและความยุติธรรม สะท้อนให้เห็นถึงพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงช่วยพากษา ความเชื่อในพระคัมภีร์ต่อต้านการกระตุ้นให้นับถือลิทธิปีศาจจากการมีส่วนร่วมทางสังคมและความรับผิดชอบส่วนบุคคล วิธีการตั้งกล่าวตรองกันข้ามกับความเชื่อในพระเจ้าซึ่งเป็นครั้งแรกที่พากษาพบในฐานะผู้ปลดปล่อยจากสวรรค์ของผู้ถูกกดขี่⁴⁶ พันธกิจของพระเจ้ามีส่วนร่วมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง ไม่ใช่แค่การเรียกร้องให้มั่นคงวันอาทิตย์ หากไม่เพชิญหน้ากับระบบแห่งความอยุติธรรม ความเชื่อทางศาสนาจะกลายเป็นการหลบหนี

ในคริสตจักรยุคแรกหากมีบางคนมีความจำเป็นบางอย่าง “พากษาขายที่ดินและทรัพย์สิ่งของมาแบ่งให้แก่กันตามความจำเป็น” (กิจการ 2:45) ความอึดอัดที่รุนแรงนี้มีการแบ่งแยกระหว่างความต้องการทางจิตวิญญาณและทางกายภาพ ความยากจนและการกดขี่ถูกเข้าใจว่าเป็นการทำร้ายพระประสงค์ของพระเจ้าในการทรงสร้าง⁴⁷ ความเข้าใจเดียวกันนี้เป็นเหมือนการให้กู้ยืมเงิน เพื่อหากำไรในชุมชนอย่างผิดกฎหมาย ในขณะที่คริสตจักรอาจไม่สามารถเขียนกฎหมาย

ระบบการเงินโลกได้ แต่ก็อาจตอบสนองความต้องการรอบด้าน และปฏิเสธที่จะถูกกลาโหมโดยวัตถุนิยมและบริโภคนิยมหรือโลก พระเยซูตรัสเกี่ยวกับเรื่องการเงินมากกว่าเรื่องสวรรค์หรือนรก บางที่อาจจะเป็นที่รับรู้สำหรับหลาย ๆ คนว่าการครอบครองเงินดูเหมือนสวรรค์และการไม่มีเงินให้ความรู้สึกเหมือนตกนรก ความสัมพันธ์ระหว่างเงินและอำนาจเป็นไปอย่างชัดเจน และจำเป็นต้องได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

พระเยซูทรงเผยแพร่หัวใจความอยุติธรรมในรูปแบบที่พระองค์เองเป็นศูนย์รวมของพันธกิจของพระเจ้า มัทธิวบทที่ 5 เป็นการประกาศพันธกิจ ธรรมบัญญัติ แห่งพันธสัญญาใหม่ ผู้เป็นสุขเป็นเครื่องเตือนใจสำหรับผู้ที่ไม่ “ได้รับพร” ว่าพระเจ้าทรงทำงานในโลกนี้ไม่เพียงแต่จะพลิกผันโชคชะตาของพวกรเข้าเท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของพวกรเข้าโดยสิ้นเชิงด้วย นอกจากนี้ยังเรียกร้องให้ผู้ฟัง (หรือผู้อ่าน) ยอมรับค่านิยมเหล่านี้เป็นแนวทางของการเปลี่ยนแปลงส่วนบุคคล และสังคม พระเยซูไม่เพียงแต่ตรัสสอนเรื่องผู้เป็นสุขเท่านั้น แต่พระองค์ทรงดำเนินชีวิตอย่างผู้เป็นสุข ชีวิตของพระองค์เผยแพร่หัวใจวัฒนธรรมของเราด้วยถ้อยคำ “ขอให้แผ่นดินของพระองค์มารังสรรค์ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์ เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก” (มัทธิว 6:10)

พระคริสต์และวัฒนธรรม

เมื่อเผยแพร่หัวใจความสัมพันธ์ระหว่างคริสตจักรและวัฒนธรรมโดยรอบ Richard Niebuhr นักศาสตราจารย์ท้าแนวทางในการมีส่วนร่วมกับการทำพันธกิจกับโลก ดังนี้:⁴⁸

1. พระคริสต์ต่อต้านวัฒนธรรม ในแนวทางนี้คริสเตียนถูกเรียกให้แยกตัวเองออกจากวัฒนธรรมรอบข้างโดยสันนิษฐานว่าวัฒนธรรมรอบข้างนั้นไม่สามารถไถ่บาปได้ คริสตจักรถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับโลกและพันธกิจถูกมองว่าเป็นการเตรียมผู้คนให้พร้อมสำหรับสวรรค์และยืนหยัดต่อสักพบโลกที่ชั่วร้ายนี้ ผู้ที่เปลี่ยนใจมาเชื่อถูกเรียกให้ทำลายอุดติดของพวกร้ายอย่างรุนแรงเพื่อรักษาจิตวิญญาณของพวกร้าย ธรรมชาติและผู้คนถูกมองในแง่ลบ และการไถ่บาปถูกตีกรอบให้หนีจากความเป็นจริงนี้

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

2. พระคริสต์และวัฒนธรรมในความขัดแย้ง ทรงจุดนีคิริสเตียนอาศัยอยู่ในวัฒนธรรมรอบข้างและหลีกเลี่ยงแบ่งกลบเท่าที่จะทำได้ มีการยอมรับว่าโดยความจำเป็นมีการมีส่วนร่วมบางอย่างในระบบทางโลกที่เสื่อมทรามเพื่อที่จะอยู่รอดทางวัตถุ ความเมินจริงทางกายภาพและการวัตถุของโลกนี้ถูกย่อให้เล็กลง เพราะจุดเน้นอยู่ที่การเป็น “ฝ่ายวิญญาณ” – รอดโดยความเป็นจริงสูงสุดของสรรค์ฝ่ายวิญญาณ

3. พระคริสต์แห่งวัฒนธรรม ตำแหน่งนี้มองประวัติศาสตร์ว่าเป็นงานที่เปิดเผยแพร่องประวัติญาณบริสุทธิ์ ซึ่งตระหนักถึงคุณค่าของพระเจ้าในวัฒนธรรมของมนุษย์ แม้ว่าพระคริสต์จะไม่เป็นที่ยอมรับก็ตาม บางคนพูดถึง “คริสเตียนนิรนาม” ผู้คนที่ตอบสนองต่อพระคุณอันประเสริฐของพระเจ้าภายในประเพณีทางศาสนาหรือทางวัฒนธรรมของพากษาเอง เป็นการยืนยันว่าความจริงทั้งหมดเป็นความจริงของพระเจ้าและมีมุ่งมองในแง่ดีต่อผู้คนและธรรมชาติ พันธกิจของคริสตจักรถูกมองว่าเป็นการประกาศพระเจ้าซึ่งมีบทบาทอยู่แล้วในวัฒนธรรม

4. พระคริสต์เหนือวัฒนธรรม จากมุ่งมองนีวัฒนธรรมถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ดีแต่ถูกบิดเบือนด้วยบาป ดังนั้นพันธกิจของคริสตจักรคือการสร้างวัฒนธรรมที่สูงขึ้น ไม่มีการปฏิเสธวัฒนธรรมรอบข้างและคริสตจักรทำงานควบคู่ไปกับวัฒนธรรมเพื่อทำให้โลกคืนดีกับพระเจ้าและนำทุกสิ่งมาอยู่ภายใต้การปกครองของพระคริสต์

5. พระคริสต์เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม ที่นี่อีกครั้งวัฒนธรรมถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีเป็นหลักแต่ได้รับความเสียหายจากบาป พันธกิจของคริสตจักรคือการยืนยันสิ่งที่ดีงามในวัฒนธรรมของมนุษย์และเรียกคืนสิ่งที่เสียหายจากบาป มุ่งมองนี้ใช้ตำแหน่งที่ชีวิตนิรันดร์เริ่มต้นในชีวิตนี้ เมื่อผู้คนได้รับการแนะนำให้รู้จักกับพระคริสต์ และเปลี่ยนแปลงให้เป็นเหมือนพระองค์

Niebuhr ยอมรับว่าแต่ละแนวทางเหล่านี้มีข้อบกพร่องเพราความเชื่ออย่างเต็มเปี่ยมยังไม่ได้ถูกสร้างขึ้น สิ่งนี้ซึ่งให้เห็นว่าความพยายามใดๆ ของมนุษย์ที่จะสร้างอาณาจักรของพระเจ้านั้นมีข้อบกพร่อง บางทีอาจเป็นเพรามนุษย์โดยเกี่ยวพันกับความพยายามของตนเองที่จะจัดการกับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและทางสังคมให้เหมาะสมกับความต้องการของตน ดังนั้นผู้คนจึงสามารถเป็นตัวแทน

ของอาณาจักรของพระเจ้าได้ในขอบเขตที่อาณาจักรถูกสร้างขึ้นในพวกเขา (อย่างเป็นรายบุคคลและโดยรวม) “พันธกิจของอาณาจักรให้ลองมาจากเรื่องราวของอาณาจักรโดยตรง”⁴⁹ ซึ่งหมายความว่าสิ่งที่มุ่งเน้นคือผู้คน คริสตจักรไม่ใช่ราชอาณาจักร แต่การทับซ้อนกันนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าที่คนส่วนใหญ่จะรับรู้ได้ กษัตริย์องค์เดียวกันปักครองคริสตจักรและอาณาจักร กฎหมายเดียวกันใช้กับคริสตจักรและอาณาจักร และพลังแห่งการได้บำเพ็ญกิจกำลังทำงานอยู่ในคริสตจักร และอาณาจักร⁵⁰ ชีวิตที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลางจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอนและดำเนินไปสู่พระประสงค์แห่งการทรงได้ของพระเจ้าเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่พระประสงค์ด้วยความรักทั้งหมด รูปแบบการมีส่วนร่วมทางสังคมทั้ง 5 แบบไม่ได้เป็นแบบตายตัวและไม่ได้อธิบายถึงวิธีการที่เป็นไปได้ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงทำงานในโลก บางครั้งพระเจ้าเผยแพร่หน้า บางครั้งพระเจ้าให้กำลังใจ พระเจ้ามักจะเรียกผู้คนให้สูงขึ้นไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดเพื่อให้สอดคล้องกับพระฉาخيของพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นการแสดงออกที่สมบูรณ์ของพระเจ้าและทรงเป็นภาพของความหมายของการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์

ปลดปล่อยบรรดาเชลยให้เป็นอิสระ

ในลูกา 4:18-19 พระเยซูทรงเริ่มต้นพระราชกิจของพระองค์ด้วยข่าวสารแห่งความยุติธรรม ซึ่งข้อความนี้เป็นคำพูดจากพระธรรมอิสยาห์ 61:1-2 และหมายถึงการช่วยกู้ชัชนาดิอิสราเอล ความสำคัญที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นในงานรับใช้ของพระเยซูคือพระองค์ได้ตรัสว่าอิสรภาพคือความสำเร็จของพระราชกิจของพระองค์ แน่นอนว่า นั้นหมายถึงอิสรภาพจากบานในชีวิตของแต่ละบุคคล แต่ยังมีมากกว่านั้น ข้อความนี้ อ้างถึงปีอิสรภาพซึ่งเป็นกฎหมายในพันธสัญญาเดิมกำหนดให้ทุกๆ 50 ปี หนึ่งทั้งหมดจะถูกยกเลิก และที่เด่นทั้งหมดยกเว้นสุ่มผู้ถือกรรมสิทธิ์ด้วยเดิม การใช้การอ้างอิงถึงปีอิสรภาพนี้บ่งชี้ว่าความรอดที่พระเยซูทรงนำมาบ้านเกี่ยวข้องกับการฟื้นฟูอย่างมีนัยสำคัญในทุกระดับรวมถึงเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และสังคม เป็นวิสัยทัศน์แห่งความรอดแบบองค์รวม นี้คือข่าวดี!

อิสรภาพของพระเจ้าทำลายวงจรของความรุนแรงที่มองว่าผู้ถูกกดขี่ภาย เป็นผู้กดดัน นีองจากระบบการปกครองถูกโค่นล้มและเกิดการเปลี่ยนแปลงของ

อำนาจ ชุมชนที่ตั้งขึ้นที่ภูเขาชื่น yay ได้รับเดือนว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องความยุติธรรม ต่อคนต่างด้าวท่ามกลางพวากษาเพราะว่าคนอิสราเอลก็เคยเป็นคนต่างด้าวใน แผ่นดินอียิปต์มาก่อน หนทางแห่งอาณาจักรของพระเจ้าคือการปฏิเสธการควบคุม การกีดกันและความรุนแรง พันธกิจที่ถูกหlolom โดยไม่กางเขนของพระคริสต์ จัดลำดับความจริงกักษีและความสัมพันธ์ใหม่ ลำดับความสำคัญจะเปลี่ยนไปเมื่อมีการใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของผู้อื่นและทรัพยากรไม่ได้เบียดเบี้ยนผู้ยากไร้⁵¹ นี่คือการแสดงออกอันทรงพลังของความยุติธรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตแห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าตรีเอกานุภาพท่ามกลางชุมชน

พันธกิจแห่งการคืนดี

พันธกิจแห่งการคืนดีเป็นหัวใจสำคัญในการบรรลุพันธกิจของพระเจ้า เป็นการสำแดง ความยุติธรรมดังที่เห็นในโรม 5:10-11 ในฐานะอดีตศัตรู เปาโลกล่าวว่าตอนนี้เราได้กลับคืนดีกับพระเจ้าแล้วโดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ แต่การคืนดีที่เปาโลสั่งสอนนั้นเป็นมากกว่าการลีบอย่างลึกซึ้งถึงความผิดในอดีตต่อพระเจ้า ใน 2 โครินธ 5:17-18 เปาโลประกาศว่าการคืนดีกันทำให้เกิดสิ่งสร้างใหม่ และยิ่งไปกว่านั้นตอนนี้ผู้ได้รับการคืนดีกล้ายเป็นตัวแทนของการคืนดี ในพระคริสต์ ทั้งเหยื่อของความอยุติธรรมและผู้กระทำความผิดกล้ายเป็น “สิ่งสร้างใหม่” ความเป็นจริงนี้เป็นเรื่องไร้สาระสำหรับโลกที่พัวพันกับการเมืองแบบอำนาจนิยม และการครอบงำ แต่ในอาณาจักรของพระเจ้า การให้อภัยสร้างพื้นที่สำหรับความเป็นจริงใหม่นี้ ไม่ใช่แค่การกลับไปสู่สภาพเดิมที่มีมาก่อน แต่เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่อาชันระหว่างคนแห่งความแตกแยก อย่างไรก็ตามการคืนดีจะไม่สมบูรณ์จนกว่าจักรวาลทั้งหมดจะคืนดีกันในพระคริสต์และพระเจ้าทรงอยู่ในทุกสิ่ง ไม่ว่าใครก็แยกออกจากกระบวนการนี้ แนวทางปฏิบัติที่ช่วยพัฒนากระบวนการคืนดีนี้คือ การเยียวยา การพูดความจริง การแสวงหาความยุติธรรม และ การให้อภัย⁵²

การคืนดีและความยุติธรรมไหลใน สิ่งที่ทางเชิงสัมพันธ์ ประการแรก ในแนวตั้งระหว่างมนุษยชาติและพระเจ้า พระเจ้าทรงเริ่มและเชื่อเชิญผู้คนที่อยู่ในพลังของการคืนดีที่มาเป็นพันธมิตรในกระบวนการ ประการที่สองมีการไหลเวียน ภายในของการคืนดีที่จำเป็นภายในแต่ละคน นี่คือการคืนดีว่าเราเป็นครกับคนที่เรา

ควรจะเป็น การเข้ามายังการแตกหักและได้รับการรักษาจากพระเจ้า ประการที่สาม เป็นการให้เหล่านักบุญที่นำมาซึ่งการคืนดีระหว่าง “เพื่อนบ้าน” ในโลกที่เต็มไปด้วยความขัดแย้งและความกลัว การคืนดีความสัมพันธ์ที่แตกสลายระหว่างบุคคล ภายในครอบครัวและชุมชน และแม้แต่ระหว่างประเทศก็มีความสำคัญ กระแสทิศทางที่สืบทอดกันมา ของการคืนดีคือความจำเป็นอย่างยิ่งydวยดีสำหรับมนุษยชาติที่จะคืนดีในความสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อม

Wesley กล่าวว่าพันธกิจของคริสตจักรคือ “ประการแรกเพื่อช่วยจิตวิญญาณ ของแต่ละคนให้รอด จากนั้นเพื่อช่วยเหลือชึ่งกันและกันเพื่อความรอดของพวกราช หลังจากนั้นไอลออกไปเท่าที่พวกราชอยู่ในนั้น เพื่อช่วยคนทุกคนจากความทุกข์ยาก ในปัจจุบันและอนาคต เพื่อค้ำอาณาจักรของชาตาน และเพื่อตั้งอาณาจักรของพระคริสต์”⁵³ พันธกิจของคริสตจักรไม่ใช่สิ่งอื่นใดนอกจากเผยแพร่ความบริสุทธิ์ ตามพระคัมภีร์ไปทั่วโลก ความบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์ก็ล่า้วถึงจิตวิญญาณที่แท้จริง ซึ่งมีรากฐานมาจาก การยอมจำนนและรักพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ และส่งผลให้เกิด การแสดงออกของความรักต่อเพื่อนบ้าน ซึ่งแสดงให้เห็นอยู่ที่ดีของทุกคน เป็นพันธกิจที่เติบโตจากประสบการณ์ของความรักที่นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงของพระเจ้าในพระคริสต์ ซึ่งจะทำงานเพื่อรับรวมสิ่งที่พระวิญญาณกำลังทำเพื่อนำมา ซึ่งความสมบูรณ์ของพระประสงค์แห่งการทรงไถ่ของพระเจ้าเพื่อฟื้นฟูสรรพสิ่งที่ทรงสร้างให้กลับสู่พระประสงค์ดังเดิม

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. อะไรคือ “กิจการของมาร” (หรือ ความอยุติธรรม) ที่คุณรับรู้ในสังคมของเรา? ในพระกิตติคุณ พระเยซูเป็นแบบจำลองในการ “ทำลาย” กิจการเหล่านี้อย่างไร คริสตจักรของคุณจะติดตามพระเยซูในเรื่องนี้ได้อย่างไร
2. ในคำอธิบายของ Richard Niebuhr เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง “พระคริสต์ กับวัฒนธรรม” งานรับใช้ของคริสตจักรของคุณหมายกับที่ไหน? คุณยึดแนวทางใดในหัวแนวทางนี้ และ เพราะเหตุใด?
3. คุณจะประยุกต์ใช้แนวคิดเรื่อง “สีทธิทางเชิงสัมพันธ์” เพื่อการคืนดีในชุมชนของคุณได้อย่างไร? สิ่งเหล่านี้ได้รับการสื่อสารที่ดีที่สุดในบริบททางวัฒนธรรมของคุณอย่างไร?

บทที่ 8

พัฒนารกิจและความปริสุทธิ์

สำหรับบางคนความปริสุทธิ์คือทัศนคติที่ตัดสินคนอื่น (เช่น ฉันปริสุทธิ์ก่าว่าคุณ) สำหรับคนอื่นๆ ความปริสุทธิ์ถือเป็นระดับของจิตวิญญาณที่สามารถบรรลุได้โดยชนชั้นสูงผู้รู้แจ้งเท่านั้น แทนจะไม่มีใครคาดคิดได้เลยว่าจะพบความปริสุทธิ์ได้นอกเหนือจากกำแพงของอาราม นับประสาอะไรกับถนนในตลาดที่พลุกพล่านหรือในที่ทำงาน แต่การแยกความคิดเรื่องความปริสุทธิ์ออกจากภารกิจทางสังคมของชีวิต คือการคลี่คลายແง่ mümที่เกี่ยวพันกันอย่างลึกซึ้งของความหมายของการเป็นมนุษย์ สังคมโลกสมัยใหม่ไม่สามารถให้คำตอบที่น่าพอใจ สำหรับประเด็นพื้นฐานของ การดำรงอยู่และความหมายของการเป็นมนุษย์ มันล้มเหลวในการจัดเตรียมกรอบ ที่เพียงพอสำหรับจัดการกับความตาย โศกนาฏกรรม ภาระผูกพัน และความรัก⁵⁴ ความปริสุทธิ์ที่แท้จริงสอนบทเรียนเรื่องความอ่อนน้อมถ่อมตนและการเอาใจใส่ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเป็นมนุษย์ เพราะมาจากการเปิดเผยของพระผู้สร้างเพื่อ กำหนดเอกลักษณ์และวัตถุประสงค์

“ความปริสุทธิ์คือความรักที่กระตือรือร้นต่อพระเจ้าและเพื่อนบ้านขึ้นอยู่กับ ความรักก่อนหน้าของพระเจ้าที่หลงไหลเข้ามายังหัวใจ ความสุขคือความเพลิดเพลิน และความมั่นคงในความรักดังกล่าว”⁵⁵ การเข้าใจความปริสุทธิ์ในวิธีเชิงสัมพันธ์นี้ ความปริสุทธิ์จะตั้งอยู่ใจกลางชุมชนมนุษย์ ความสัมพันธ์หลักคือการตอบสนอง ต่อการวิเริมแห่งความรักของพระเจ้า การตอบสนองนี้จะไม่ถูกแยกออกเนื่องจาก

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

การเชิญหน้ากับพระเจ้าจะขับเคลื่อนบุคคลไปสู่พันธกิจอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งเป็นการเชือเชิญให้ผู้อ่อนเข้าร่วมในประสบการณ์ชีวิตที่มีพระเจ้าในจิตวิญญาณ

เมื่อคริสตจักรดำเนินชีวิตตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งใจไว้ในสังคม คริสตจักรจะกล้ายเป็นสถานที่แห่งการเปลี่ยนแปลง เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำงานผ่านคริสตจักรและชีวิตที่ร่วมกันของสมาชิกคริสตจักรจะกล้ายเป็นพยานว่าการปักโกรงของพระเจ้าได้เริ่มนั้นแล้วในโลกของเรา ในที่ที่ความเป็นจริงนี้จับต้องได้และความบริสุทธิ์ถูกร่วมเข้าไปในโครงสร้างของความเป็นอยู่ทางสังคม คริสตจักรไม่จำเป็นต้องมีกลยุทธ์ในการประกาศข่าวประเสริฐเพรา “คริสตจักรเป็นกลยุทธ์ในการประกาศข่าวประเสริฐ”⁵⁶

ความบริสุทธิ์สร้างชุมชน

เพื่อให้เข้าใจกลยุทธ์ของพันธกิจของพระเจ้าผ่านคริสตจักร จำเป็นต้องตรวจสอบชุมชนแห่งพันธกิจในพระคัมภีร์ การเชิญหน้ากับพระเจ้าผู้ทรงปลดปล่อยผู้คนจากการเป็นทาสก่อให้เกิดชุมชนที่แยกออก เพื่อจุดประสงค์ในการทรงไถ่ของพระเจ้า⁵⁷ โดยเริ่มจากการก่อตั้งชนชาติดนอิสราเอลในพระธรรมอพยพจนถึงการกำเนิดคริสตจักรในวันเพ็นเทคอสต์ การนมัสการทำหน้าที่เป็นการตอบสนองเบื้องต้นต่อพระกรุณาของพระเจ้าในการปลดปล่อยพากษา และเป็นศูนย์กลางของชีวิตที่สร้างสรรค์ในฐานะชุมชนแห่งความเชื่อ”⁵⁸ โดยการนมัสการของพากษา การช่วยกู้ของพระเจ้าจะถูกจดจำและบัญญัติขึ้นใหม่ ยิ่งไปกว่านั้นการนมัสการยังหล่อหลอมชีวิตของชุมชนโดยดึงพากษาให้มีส่วนร่วมในความบริสุทธิ์ของพระเจ้า (เลวินิติ 19:1-2) มีความจริงในข้อความที่กล่าวว่า “คุณกล้ายเป็นสิ่งที่คุณนมัสการ”

ในชุมชนในพระคัมภีร์ การนมัสการไม่ใช่การแสดงออกถึงการอุทิศตนต่อพระเจ้าอย่างไม่กระตือรือร้น แต่เป็นกฎเกณฑ์ของความบริสุทธิ์ของพระเจ้า ที่แสดงออกมาในทางปฏิบัติว่าเป็นความชอบธรรม ในบริบทที่ไม่ใช่ความรู้สึกของความดีงามที่บริสุทธิ์ แต่เป็นวิธีปฏิบัติสมพนธ์กับผู้อื่นเพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนในชุมชนได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม เพื่อเป็นการให้ชีวิต การดำเนินชีวิตที่ชอบธรรม จะต้องอบอวลไปด้วยความเมตตา เพื่อไม่ให้กล้ายเป็นคนชอบธรรมในตนเอง

ชุมชนที่สร้างขึ้นโดยการปฏิบัติตามและแสดงออกถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะถูกขับเคลื่อนไปสู่พระประสงค์ของพระเจ้าที่จะพื้นฟูเอกสารและความสมบูรณ์ให้กับสรรพสิ่งที่ทรงสร้าง

ความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ

หนึ่งในการกล่าวแรกรสุดว่าชุมชนแห่งความบริสุทธิ์ควรมีลักษณะเป็นอย่างไรพบได้ในพระธรรมเลwinidi รู้จักกันในเรื่องกฎเกณฑ์เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ ซึ่งกำหนดไว้สำหรับชุมชนอิสราเอลว่าการเป็นชนชาติที่บริสุทธินั้นหมายถึงอะไร น่าแบลกที่ในบทเรื่องกฎเกณฑ์นี้ ความบริสุทธิ์ไม่ได้ถูกกำหนดโดยพิธีกรรมหรือการสักการบูชา แต่เป็นวิธีการแสดงความซื่อสัตย์ ความเมตตากรุณา ความเห็นอกเห็นใจ และความยุติธรรมต่อผู้อื่น ความเข้าใจเรื่องความบริสุทธินี้เกิดจากความเข้าใจที่ไม่เหมือนใครเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า ในพระธรรมเลwinidiบทที่ 19 ผู้คนถูกเรียกให้บริสุทธิ์ เพราะพระเจ้าของเจ้าเป็นผู้บริสุทธิ์ (ข้อ 2) จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง (ข้อ 18) และคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินของพากเจ้า (ข้อ 34) ความรักในบริบทนี้คือความเข้าใจว่าเป็นความสัตย์ซื่อ เพื่อแสดงถึงพระลักษณะของพระเจ้าในชุมชนและซื่อสัตย์ที่จะประกาศเรื่องของพระเจ้าไปยังสุดปลายแผ่นดินโลกจากลักษณะของความรักที่ซื่อสัตย์นี้ทำให้การทำพันธกิจให้ลือ廓ไปเพื่อดึงทุกชีวิตกลับมาสู่ชุมชนเหล่านั้นของความรัก

อัตลักษณ์ของอิสราเอลในยุคแรกไม่ได้เกิดขึ้นตามประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรมที่ใช้ร่วมกัน แต่โดยวิธีที่พากเขาถูกเรียกให้ปฏิบัติต่อ กันและกันปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของพากเขาสะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของพากเขาว่าพากเขาเป็นครื่นความสัมพันธ์กับพระเจ้าและความบริสุทธิ์ไม่ได้ถูกมองว่าเป็นสิทธิพิเศษส่วนบุคคล แต่เป็นความจำเป็นของชุมชน ห่างไกลจากการเป็น“แบบโลก” โดยสิ้นเชิง ความบริสุทธิ์มีผลโดยตรงต่อวิถีที่ผู้คนใช้ชีวิตร่วมกัน พื้นฐานของมาตรฐานทางสังคมเหล่านี้คือการเรียกร้องสู่ความบริสุทธิ์ที่ออกโดยพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าการเรียกร้องสู่ความบริสุทธินั้นมีให้กับคนทั้งชุมชน และพระเจ้าทรงกำหนดวิธีที่บุคคลในชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ในขณะที่หลายคนปลีกตัวออกจากชีวิตทางสังคมเพื่อแสวงหาความบริสุทธิ์

เข้าสู่พิธีกิจของพระเจ้า

ภาพของความบริสุทธิ์ในพระธรรมเลวินิติได้รับการพัฒนาผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความสัมสัชนาของคริสต์เดียนเกี่ยวกับความเช้าใจในเลวินิตเกิดขึ้นจากความเช้าใจผิด เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของส่วนรวม การเน้นแบบชุมชนนี้แตกต่างจากการเน้นที่ปัจเจกบุคคลที่ชัดเจนในความคิดของคริสต์เดียนร่วมสมัยส่วนใหญ่

ในขณะที่พระคัมภีร์เรียกพระเจ้าว่าบริสุทธิ์ แต่ไม่ได้อธิบายว่าความบริสุทธิ์ของพระเจ้าในตัวมันเองคืออะไร อย่างไรก็ตามสำหรับความคิดในพระคัมภีร์ “พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์” ไม่ได้เป็นเพียงแนวคิดนามธรรม แต่เป็นความจริงที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการกระทำการของพระเจ้าในและผ่านชุมชน การตระหนักรู้ของชาวอิสราเอลในฐานะ “ผู้คนที่บริสุทธิ์” ของพระเจ้าท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมในสมัยนั้นเรียกร้องให้มีวิถีชีวิตที่แตกต่าง พันธสัญญาระหว่างพระเจ้า และอิสราเอลเป็นเครื่องหมายกำหนดขอบเขตของชุมชนและการรวมกันภายในขอบเขตนั้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของพันธสัญญา⁵⁹ ในทำนองเดียวกับคริสตจักร มีอยู่ในโลกและจำเป็นต้องสร้างความแตกต่างระหว่างตัวเองกับโลก ในความพยายามที่จะกำหนดบริบทของพระกิตติคุณจำเป็นต้องใช้ความเอาใจใส่ดูแลเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของชุมชนบริสุทธิ์ที่พระคริสต์ทรงสร้าง

Wesley ระมัดระวังในการจัดคุณสมบัติตามที่เขาให้ความหมายความบริสุทธิ์ โดยใช้คำว่าความสมบูรณ์แบบของคริสต์เดียน คำนี้ถูกเข้าใจผิดว่าบ่งบอกถึงข้อเรียกร้องบางประการเกี่ยวกับความสมบูรณ์แบบที่ปราศจากบาป หรือเสริมสร้างศีลธรรมอันสูงส่ง Wesley กล่าวอย่างชัดเจนว่า: “เราคาดหวังว่าจะได้รับความรักที่สมบูรณ์แบบ”⁶⁰ ในความแตกต่างเชิงสัมพันธ์นี้เองที่ Wesley ให้ความสนใจที่หัวใจของเรื่องนี้ เป็นความรักของพระเจ้าในตัวเราที่สมบูรณ์โดยการรับและแบ่งปันความรักนั้นกับผู้อื่น และไม่มีความสมบูรณ์แบบที่สมบูรณ์แบบด้านนี้ของหลุมฝังศพ และไม่มีความสมบูรณ์แบบโดยการประมาณ แต่มีความเป็นไปได้เสมอที่จะรักและรักพระเจ้าเพิ่มขึ้น⁶¹

ภายในบริบทนี้ชุมชนบริสุทธิ์คือการแสดงออกของพันธกิจของพระเจ้า และไม่ควรเป็นเอกเทศ Dietrich Bonhoeffer เตือนเราว่า “คนที่รักความฝันของตนในชุมชนคริสต์เดียนมากกว่าชุมชนคริสต์เดียนเอง จะกลายเป็นผู้ทำลายชุมชน

คริสเตียนนั้น แม้ว่าความตั้งใจส่วนตัวของพากษาอาจจะซื่อสัตย์ จริงจัง และเสียสละ ก็ตาม”⁶² แต่ละคนในชุมชน กำลังทำงานเพื่อความรอดของพากษาและแม้แต่ คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ ก็อาจต้องรับมือกับผลของการเข้าใจที่อ่อนแอก และมีข้อ จำกัด นี้ไม่ใช่ข้อแก้ตัวสำหรับบап แต่เป็นการยอมรับว่าลักษณะที่สำคัญของชุมชน บริสุทธิ์ปฏิบัติต่อ กัน ในจุดที่ไม่สมบูรณ์เหล่านี้แสดงให้เห็นถึงขอบเขตของความรัก ที่นำการทรงไว้ของพระเจ้าที่ทำงานในชุมชน

ความบริสุทธิ์สามมิติ

แนวคิดเชิงนามธรรมเกี่ยวกับความบริสุทธิ์มีผลกระทบเพียงเล็กน้อยต่อแต่ละ บุคคลหรือชุมชน ความบริสุทธิ์ในพันธกิจของอิสราเอลปรากฏให้เห็นในประเด็น สำคัญ 3 ประการ ”ได้แก่ จิตวิญญาณ สถาบัน และจริยธรรม มิติทั้งสามนี้ประสานกัน เพื่อสร้างการแสดงออกถึงความบริสุทธิ์ที่จับต้องได้

มิติทางจิตวิญญาณ การทรงสติของพระเจ้ามักจะสื่อสารกับมนุษยชาติ ผ่านลักษณะของของแสง เพลิงหรือควัน สิ่งที่มองไม่เห็นถูกทำให้เห็นได้และสิ่งที่ จับต้องไม่ได้นั้นทำให้คนได้รับประสบการณ์ ประสบการณ์ฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ อยู่นอกเหนือการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผลและบอยครั้งผู้ที่มีประสบการณ์กับพระเจ้า ด้วยวิธีนี้พยายามอธิบายประสบการณ์ของตน มิติทางจิตวิญญาณของความบริสุทธิ์ สร้างความอัศจรรย์ใจและน่าเกรงขาม และมักก่อให้เกิดการตอบสนองทางอารมณ์ ที่รุนแรงคือความรู้สึกของการถูกครอบครองโดยการทรงสติของพระเจ้า ใน การ แยกตัว มิติทางจิตวิญญาณของความบริสุทธิ์มีความเกี่ยวข้องในทางปฏิบัติเพียง เล็กน้อยกับโลกกว้างและมีความเป็นส่วนตัวและปัจเจกสูง

ความเข้าใจของอิสราเอลเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของพระเจ้าส่วนใหญ่อยู่ใน แบ่งของการเกินความเข้าใจ ความสูงส่ง และความแตกต่าง⁶³ สิ่งนี้เป็นพยานถึงความ เป็นอื่นของพระเจ้า พระเจ้าไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของลำดับที่ถูกสร้างขึ้นแต่อย่างใด แต่ทรงอยู่เหนือสิ่งนั้นในฐานะพระผู้สร้างซึ่งแตกต่างจากเทพเจ้าแห่งตะวันออกไกล่ โบราณที่เชื่อกันว่าเป็นส่วนสำคัญของการทรงสร้าง ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้า ถูกอธิบายไว้ว่ามีลักษณะเฉพาะ โดยไม่มีการเปรียบเทียบหรือเท่าเทียมกับสิ่งใด:

“ในบรรดาพระต่างๆ องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า? องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงงามสง่าในความบริสุทธิ์ และนากระงขามด้วยพระศิริ และทรงทำการอัศจรรย์?” (อพยพ 15:11) ที่ภูเขาซึ่นนาย ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าปรากฏให้เห็นในแสงและรัศมีอันน่าตื่นตา องค์ประกอบหลักห้าประการของการเชิญหน้าทางจิตวิญญาณของความบริสุทธิ์นี้ได้รับการระบุว่าเป็น: (1) แรงบันดาลใจอันน่าเกรงขาม (2) กษัตริย์ที่มีอำนาจเหนือทุกสิ่งอย่างไม่มีใครเทียบได้ (3) มีพลัง (4) อื่นๆ ทั้งหมด และ (5) ไม่สามารถขัดขืนได้และทำให้เต็มเปี่ยมฝ่ายวิญญาณ⁶⁴ ภาพของพระเจ้าที่น่าเกรงขาม สง่างาม และบริสุทธิ์อย่างลึกลับนี้มีความเชื่อมโยงโดยพื้นฐานกับประสบการณ์แห่งความรอดของอิสราเอล ซึ่งให้ภาพลักษณ์ที่ยืนยันว่าพระเจ้าเป็นคริในจินตนาการและความคิดของชุมชนในพระคัมภีร์

ในขณะที่มีติททางจิตวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์อธิบายถึงประสบการณ์ที่อิสราเอลมีต่อพระเจ้า ที่ไม่ได้แยกออกจาก การปฏิบัติในชีวิตจริง เพื่อให้เข้าใจถึงจิตวิญญาณและเพื่อตอบสนองอย่างเหมาะสม มิติที่สองหรือการแสดงออกของความบริสุทธิ์ที่พัฒนาขึ้น ได้แก่ ความบริสุทธิ์ของสถาบัน

มิติทางสถาบันหรือทางศาสนา การปฏิบัติทางศาสนาเรื่องความบริสุทธิ์ของอิสราเอลผ่านพิธีกรรมที่กำหนดไว้ เตือนใจชุมชนถึงความสัมพันธ์ที่เป็นศูนย์กลาง และการเป็นศูนย์กลางของพากษา กับพระเจ้า โดยการจัดวางพื้นที่นماสการ (พลับพลา) ไว้ตรงกลางค่ายของพากษาและทำให้วันสะนาโตเป็นจุดเน้นของสังคม ที่อิสราเอลได้รับการเตือนตลอดเวลาถึงการทรงสิทธิ์ของพระเจ้าที่สร้างอัตลักษณ์ ของพากษา พากษาได้รับการเตือนถึงความจำเป็นในการชำระส่วนบุคคลที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ผ่านพิธีกรรมทางศาสนา ทำให้พากษานึกถึงการเดินทางที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ของชีวิต วัตถุ ผู้คน เวลา และสถานที่ไม่ได้ถูกทุ่มเทเพียงอย่างเดียว แต่อุทิศให้กับสิ่งที่คิดว่าดีและเก็บไว้จากสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความชั่วร้าย⁶⁵

สังคมของพากษาได้รับการจัดระเบียบโดยใช้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ ธรรมชาติของพระเจ้าและการตอบสนองที่เหมาะสมต่อความเข้าใจนั้น ความบริสุทธิ์ทางศาสนาทำให้เกิดความเข้าใจนี้ผ่านพิธีกรรมต่างๆ แม้แต่กฎข้อบังคับด้านอาหารของอิสราเอลก็ทำหน้าที่นี้ ความบริสุทธิ์เท่าเทียมกับคำสั่ง และสิ่งที่เหมาะสม

กฎการแบ่งเขตที่สะอาดและไม่สะอาดไม่ได้มีหลักคำสอนมากนักเท่ากับที่เป็นวินัย สิ่งที่ไม่เป็นไปตามสิ่งที่ถือว่าเป็นบรรทัดฐานถูกประภาครว่าไม่สะอาด ในขณะที่สิ่งที่ตอบสนองตามลำดับที่สร้างขึ้นนั้นถือว่าสะอาด ปัญหาที่เสียงคือชีวิตและความเคารพในชุมชน ไม่ใช่คุณค่าที่แท้จริงของลักษณะของวัตถุหรือสัตว์ที่เป็นปัญหา⁶⁶ ความบริสุทธิ์จะหันให้เห็นถึงระเบียบและวินัยที่เห็นได้จากการทรงสร้างโครงสร้าง และระเบียบวินัยของพระเจ้าจากความว่างเปล่าไร้รูปแบบที่มีอยู่ในปฐมกาล (ดูปฐมกาล 1:2)

การจัดระเบียบและควบคุมชีวิตด้วยวิธีนี้ทำให้สมาชิกในชุมชนได้สำรวจพระลักษณะของพระเจ้าในแต่ละวัน ความบริสุทธิ์ทางพิธีกรรมนี้ได้สร้างความสมบูรณ์ในชีวิตประจำวันซึ่งช่วยเพิ่มความหมายโดยรวมของชีวิต ทุกสิ่งมีที่มาและมีความหมายและทั้งหมดเชื่อมโยงกับพระผู้สร้างชีวิต ประสบการณ์ของชีวิตเพิ่มขึ้น เมื่อผู้คนค้นพบและปฏิบัติตามบทบาทของตนภายในบริบทของชุมชน

มิติทางจริยธรรมของความบริสุทธิ์ สำหรับมิติทางศาสนาแห่งความบริสุทธิ์ โดยกฎหมายนอกและพิธีกรรมมักเป็นแนวคิดที่โดดเด่นที่สุดเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ และมักถูกมองว่า严ยุ่งยากและเป็นภาระ แต่จะถือเป็นความผิดพลาดที่จะถือเอา กฎเกณฑ์เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ในพระธรรมเลวินิตเป็นพิธีกรรมง่ายๆ โดยไม่มี การอ้างอิงถึงเนื้อหาทางจริยธรรมใดๆ การเรียกร้องให้รวมความบริสุทธิ์เข้ากับ ทุกแง่มุมของชีวิตเกิดที่กฎหมาย และเติบโตผ่านผู้เผยแพร่องค์ในพันธสัญญาเดิม และตอบสนองต่อพระผู้เป็นเจ้าในพันธสัญญาใหม่ ความบริสุทธิ์ทางจริยธรรม ถูกหลอมรวมเข้ากับมิติทางจิตวิญญาณและสถาบันในลักษณะที่กล่าวถึงบุคคล ทั้งหมด จริยธรรมผังอยู่ในจิตวิญญาณไม่ใช่เพื่อให้กลایเป็นฝ่ายวิญญาณมากขึ้น แต่เพื่อให้จิตวิญญาณมีส่วนร่วมกับความเป็นจริงของชีวิต และห่อหุ้มวิธีที่ผู้คน ใช้ชีวิตและมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เพื่อให้ภาพลักษณ์ของพระเจ้าปรากฏให้เห็น ในชุมชนมนุษย์

แม้แต่กฎการบริโภคอาหารของพันธสัญญาเดิมก็มีส่วนประกอบทาง จริยธรรม การห้ามไม่ให้กินสัตว์นักล่าอาจสะท้อนให้เห็นถึงคำสอนที่ว่าความรุนแรงไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคำสั่งที่พระเจ้าสร้างขึ้น และไม่ควรกลâyเป็นส่วนหนึ่ง

เข้าสู่พัฒกิจของพระเจ้า

ของชนชาติบริสุทธิ์ แม้กระทั้งในสิ่งที่พากษาปริโภคก็ตาม⁶⁷ ในกฎหมายที่มีอยู่ให้กับชนชาติอิสราเอล พระเจ้าได้แสดงให้เห็นถึง ลักษณะทางจริยธรรมและไม่ต้องใช้จินตนาการมากนักในการสรุปว่า การทรงเรียกของพระเจ้าสู่ความบริสุทธิ์เป็นการเรียกร้องให้มีพฤติกรรมทางจริยธรรมแบบเดียวกัน ความซื่อสัตย์ของพระเจ้าที่มีต่อชนชาติอิสราเอล ในฐานะผู้ปลดปล่อยและพระผู้ช่วยให้รอดได้รับการยกย่องในความซื่อสัตย์ของพากษาที่จะรักษาความบริสุทธิ์ทางจริยธรรมในชนชาน นำไปสู่การเดิมเต็มในชีวิตประจำวันของพากษา ตามที่พระเจ้าได้ทรงเริ่มต้นโดยการปลดปล่อยพากษาจากการกดขี่ พระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงพลังลึกลับ แต่เป็นพระเจ้าที่แสดงปฏิกริยาต่อต้านและตอบสนองต่อความอยุติธรรมและการกดขี่ และสิ่งนี้กล้ายเป็นมาตรฐานของความชอบธรรมสำหรับชนชาน

คุณค่าทางศีลธรรมที่เปิดเผยในบัญญัติสิบประการและการเรียกร้องสุความบริสุทธิ์ในพระธรรมเลwinดิบที่ 19 บ่งบอกถึงความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับกฎหมายและความบริสุทธิ์ ไม่ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปักครองศาสนาเท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนแปลงทุกแง่มุมของสังคม นี่ไม่ใช่แค่เพื่อชีวิตของอิสราเอลเท่านั้น พากษาได้รับเรียกให้เป็นแสงสว่างแก่ประชาชาติและเป็นต้นแบบของสังคมที่มีมนุษยธรรมซึ่งอยู่ภายใต้หลักการแห่งชีวิตและได้รับพระจากความรู้และประสบการณ์ของพระเจ้า พระผู้สร้าง

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คุณพบความเข้าใจผิดทั่วไปเกี่ยวกับความบริสุทธิ์อย่างไรบ้าง? ความบริสุทธิ์และพันธกิจเกี่ยวข้องกับชนชานของคุณอย่างไร?
2. ความบริสุทธิ์สามารถสร้างชนชานในวัฒนธรรมของคุณได้อย่างไร?
3. พันธกิจของพระเจ้าแสดงออกอย่างไรในคริสตจักรของคุณ? ความบริสุทธิ์ทั้งสาม มิติดำเนินการอย่างไรเพื่อให้เห็นภาพความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติ?

บทที่ 9

สรุป

การเรียกร้องของ John Wesley ให้ “เผยแพร่ความบริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ไปทั่วแผ่นดิน” เกิดจากพันธกิจที่ไม่เพียงแต่เสนอการให้อภัยบапเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นเป็นการประกาศการปลดปล่อยของพระเจ้าจากอำนาจของบาป และความหวังในการเปลี่ยนแปลงชีวิตผ่านการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิสัยทัศน์ของพันธกิจแห่งความบริสุทธิ์นี้ไม่ถูกมองว่าเป็นการแสวงหาความว่าง

เปล่าทางของชนชั้นสูงทางศาสนา แต่เป็นการก่อตัวของคนบริสุทธิ์ซึ่ง “ชีวิตของพวกเขามีลักษณะของความยุติธรรม ความเมตตา และความจริง”⁶⁸ ไม่ใช่การเผยแพร่กวางทางศีลธรรม และกกฎหมาย แต่เป็นการประกาศชีวิตของพระเจ้า ที่อยู่ในชีวิตจริงของผู้คน ที่ทำงานเพื่อสร้างชุมชนแห่งความถูกต้องที่ยอมรับความบริสุทธิ์เหมือนพระคริสต์ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตตามเจตนารมณ์แห่งการสร้างสรรค์ของพระเจ้าผ่านฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พลิปปี 2:6-11 กล่าวถึงพันธกิจของพระเยซู พระองค์ทรงஸละพระองค์เอง ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ พระองค์ทรงถือมพระองค์ลง และทรงยอมเชือฟังจนถึงความมรณะ พระเยซูทรงเป็นแบบอย่างของชีวิตที่บริสุทธิ์ คือคนหนึ่งที่ยอม擔นน ต่อพระเจ้าอย่างเต็มที่ ในการทรงสละของพระองค์ พระเยซูทรงเป็นตัวแทนของพระเจ้า ในโลกนี้ ทุกวันคริสตมาสโลกรับรองว่าพระเยซูทรงเป็นอิมมานูเอล พระเจ้าอยู่กับเรา นี่เป็นมากกว่าหลักคำสอนทางศาสนาศาสตร์ที่แปลกใหม่ แต่เป็นการยืนยันว่า พระเยซูทรงทำให้พระเจ้าเป็นจริงสำหรับเรา

เข้าสู่พิธีกรรมของพระเจ้า

เมื่อพระเยซูทรงเรียกเหล่าสาวกให้ติดตามพระองค์ มันคือการเรียกร้องให้ออยู่กับพระองค์และเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ (ยอห์น 17:20) พันธกิจของพวกเขาก็เป็นเช่นเดียวกับของพวกราคือการทำให้โลกรู้จักราชเจ้า ในขณะที่พระเยซูก็ทรงทำให้โลกนี้รู้จักราชเจ้า (ยอห์น 17:25-26) “พันธสัญญาใหม่ ซึ่งให้เห็นว่าพันธกิจสำเร็จได้ด้วยการทำให้พระกิตติคุณจับต้องได้ เช่นเดียวกับการประกาศด้วยปากและการจับต้องได้จำเป็นต้องมีการปรากฏตัวทางกายภาพ”⁶⁹ ในฐานะตัวแทนของพระกิตติคุณ ผู้บาริสุทธิ์ของพระผู้เป็นเจ้าจะเป็นตัวแทนของการทรงสติททางกายภาพของพระเจ้าในโลกนี้ พันธกิจแห่งความบริสุทธิ์มีมากพอๆ กับที่ต้องทำ “ความบริสุทธิ์ไม่มีวันหมดไปจากโลก แต่เป็นหนทางเข้าสู่โลกใบนี้ตลอดไป มันมีไว้สำหรับโลกที่คริสตจักรถูกเรียกให้เป็นทั้งในโลกและแตกต่างจากโลกอย่างเห็นได้ชัด”⁷⁰ คริสตจักรได้รับการทรงเรียกและส่งไป เพื่อไปเรียกและส่งต่อไป

คนส่วนใหญ่ไม่ได้สนใจพระเจ้าในตอนแรกเนื่องจากหลักคำสอนของคริสตจักร และแทนที่จะเป็นอย่างนั้นพวกเขาก็ได้รับผลกระทบจากการชีวิตของผู้คนที่บาริสุทธิ์และด้วยเหตุนี้จึงดึงดูดให้มาถึงพระเจ้าผู้บาริสุทธิ์ซึ่งปรากฏใน อีบру 12:14 กล่าวว่า “จงมุ่งมั่นที่จะได้อยู่อย่างสงบสุขกับทุกคนและที่จะได้ความบริสุทธิ์ เพราะถ้าปราศจากความบริสุทธิ์แล้ว ก็จะไม่มีใครได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” ผู้คนจะเห็นพระเจ้าได้อย่างไรถ้าคริสตจักรไม่ได้แสดงออกถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

พันธกิจของคริสตจักรคือพันธกิจของพระเจ้าซึ่งจะนำไปสู่ความสมบูรณ์ตามพระประสงค์แห่งการทรงถือต่อสรพสิ่งที่ทรงสร้างของพระเจ้า มีหนังสือมากมายที่เขียนเกี่ยวกับกลยุทธ์และวิธีการปฏิบัติภารกิจ แต่ข้อความควรกำหนดวิธีการเสมอ ข้อความของคริสตจักรคือพระเยซู พันธกิจเสนอให้โลกมีกระบวนการทัศน์ของการเป็นอยู่ ที่มีการเปลี่ยนแปลงที่ศูนย์กลาง พันธกิจมีภารกิจมาจากการความบริสุทธิ์ซึ่งกำลังกล่าวเป็นเหมือนพระคริสต์ ผู้เป็นพระฉายของพระเจ้า และเรียกให้รวมส่วนร่วม ใน imago Dei นี้ Wesley ยืนยันว่า “ชีวิตบริสุทธิ์ของคริสตเดียนจะเป็นข้อโต้แย้ง ที่ [ผู้ไม่เชื่อ] จะไม่รู้ว่าจะต้านทานอย่างไร”⁷¹

คำถามเพื่อการอภิปราย

1. คุณจะเข้าสู่พันธกิจของพระเจ้าตามที่พระเยซูทรงแสดงไว้ในพระกิตติคุณได้อย่างไร?
2. แนวคิดสามประการจากหนังสือเล่มนี้ ที่คุณคิดว่าสามารถเสริมสร้างพันธกิจของคริสตจักรของคุณได้คืออะไร? คุณสามารถทำอะไรได้บ้างเพื่อเริ่มนำแนวคิดเหล่านี้ไปใช้ในชีวิตของคุณและในคริสตจักรท้องถิ่นของคุณ

ข้อเสนอแนะ

เพื่อการศึกษาเพิ่มเติม

ผู้เริ่มต้น:

Elmer, Duane. *Cross-Cultural Servanthood: Serving the World in Christlike Humility*. Downers Grove: IVP Books, 2006.

Hooker, Morna. *Holiness and Mission: Learning from the Early Church about Mission in the City*. London: SCM Press, 2010.

Horton, Michael. *The Gospel Commission: Recovering God's Strategy for Making Disciples*. Grand Rapids: Baker Books, 2012.

Johnson, Andy. *Holiness and the Missio Dei*. Eugene: Cascade Books, 2016.

Lingenfelter, Sherwood G., and Marvin Keene Mayers. *Ministering Cross Culturally: A Model for Effective Personal Relationships*. Grand Rapids: Baker Academic, 2016.

Tucker, Frank. *Intercultural Communication for Christian Ministry*, Adelaide, Australia: Frank Tucker, 2007.

ระดับกลางถึงระดับสูง:

Akkerman, Jay Richard, and Mark A. Maddix. *Missional Discipleship: Partners in God's Redemptive Mission*. Kansas City: Beacon Hill Press, 2013.

Bosch, David J. *Transforming Mission - Paradigm Shifts in Theology of Mission*. Maryknoll: Orbis Books, 2011.

Davis, C. A. *Making Disciples Across Cultures: Missional Principles for a Diverse World*. Downers Grove: IVP Books, 2015.

Flemming, Dean E. *Recovering the Full Mission of God: A Biblical Perspective on Being, Doing and Telling*. IVP Academic, 2013.

ເຂົ້າສູ່ພັນກົງຈອງພຣະເຈົ້າ

- Hessalgrave, D. J. *Communicating Christ Cross Culturally*. Grand Rapids, Michigan: Zondervan, 1991.
- Hiebert, P.G. *Transforming Worldviews: An Anthropological Understanding of How People Change*. Grand Rapids: Baker Academic, 2008.
- Muck, Terry. *Christianity encountering world religions: the practice of mission in the twenty-first century*. Grand Rapids: Baker Academic, 2009.
- Schwanz, Keith, and Joseph E. Coleson. *Missio Dei: A Wesleyan Understanding*. Kansas City,: Beacon Hill Press, 2011.
- Tennent, Timothy C. *Theology in the Context of World Christianity: How the Global Church is influencing the Way We think about and Discuss Theology*. Grand Rapids: Zondervan, 2007.
- Wright, Christopher J. H. *The Mission of God: Unlocking the Bible's Grand Narrative*. Downers Grove: IVP Academic, 2006.

ໜາຍເຫຼື້ນ

- 1 David J. Bosch, *Transforming Mission: Paradigm Shifts in Theology of Mission* (Maryknoll: Orbis, 1991), 5.
- 2 Lesslie Newbigin, *The Open Secret: An Introduction to the Theory of Mission* (Grand Rapids: Eerdmans, 1995), 29.
- 3 C. S. Lewis, “The Four Loves: Charity,” found at <https://renovare.org/articles/the-four-loves-charity>, accessed December 12, 2017.
- 4 Christopher J. H. Wright, *The Mission of God: Unlocking the Bible’s Grand Narrative* (Downers Grove: IVP Academic), 29.
- 5 Wright, *The Mission of God*, 31.
- 6 Dean E. Flemming, *Recovering the Full Mission of God: A Biblical Perspective on Being, Doing and Telling* (Downers Grove: IVP Academic, 2013), 28.
- 7 Bosch, *Transforming Mission*, 10.
- 8 Bosch, *Transforming Mission*, 11.
- 9 Roger Peterson, “Missio Dei or ‘Missio Me’? Using Short-Term Missions to Contribute Toward the Fulfillment of God’s Global Purpose,” found at http://www.soe.org/explore/wp-content/uploads/2011/10/Perspectives_Chpt_134.pdf, accessed November 12, 2017.
- 10 Peterson, “Missio Dei or ‘Missio Me’?”
- 11 James W. Sire, *The Universe Next Door: A Basic Worldview Catalogue* (Downers Grove: InterVarsity, 2009), 20.
- 12 Sire, *The Universe Next Door*, 22-23.
- 13 James Engel. “The Road to Conversion, The Latest Research,” *Evangelical Missions Quarterly* 26. 2 (1990): 184-193.

- 14 James F. Engel and William A. Dyrness. *Changing the Mind of Missions: Where Have We Gone Wrong?* (Downers Grove: InterVarsity, 2000), 101.
- 15 Bryan P. Stone, *Evangelism After Christendom: The Theology and Practice of Christian Witness* (Grand Rapids: Brazos, 2007), 257.
- 16 Paul G. Hiebert, *Cultural Anthropology*, 2nd ed. (Grand Rapids: Baker, 1983), 177.
- 17 Charles R. Gailey and Howard Culbertson, *Discovering Missions* (Kansas City: Beacon Hill, 2007), 14.
- 18 Geert Hofstede, *Culture's Consequences: International Differences in Work Related Values* (Newbury Park: Sage, 1980), 25.
- 19 Figure 3 is adapted from: Paul G. Hiebert, *Transforming Worldview: An Anthropological Understanding of How People Change* (Grand Rapids: Baker Academic, 2009), 26.
- 20 Kenneth Scott Latourette, *A History of Christian Mission in China* (Piscataway: Gorgias, 2009), 382.
- 21 Soon Ang and Linn Van Dyne, *Handbook of Cultural Intelligence* (Hoboken: Taylor and Francis, 2015), 3.
- 22 Ang and Van Dyne, *Cultural Intelligence*, 3-10.
- 23 Duane Elmer, *Cross-Cultural Servanthood: Serving the World in Christ-like Humility* (Downers Grove: IVP, 2006), 39.
- 24 John R. Baldwin, et al., *Intercultural Communication for Everyday Life* (Hoboken: John Wiley & Sons, 2013), 250-251.
- 25 Dennis Bratcher, “Speaking the Language of Canaan: The Old Testament and the Israelite Perception of the Physical World. How the Scriptures Appropriate Non-Hebraic World Views,” found at <http://www.crivoice.org/langcaan.html>, accessed December 14, 2017.
- 26 Henry H. Knight and F. Douglas Powe, *Transforming Evangelism: The Wesleyan Way of Sharing Faith* (Nashville: Discipleship Resources, 2006), 45.

- 27 Albert Mehrabian, “‘Silent Messages’—A Wealth of Information About Nonverbal Communication (Body Language),” found at <http://www.kaaj.com/psych/smorder.html>, accessed December 14, 2017).
- 28 Elmer, *Cross-Cultural Servanthood*, 82.
- 29 Adapted from David J. Hesselgrave, *Communicating Christ Cross Culturally* (Grand Rapids: Zondervan, 1991), 163-168.
- 30 Rachel Adelson, “Hue and Views: A cross-cultural study reveals how language shapes color perception.” *Monitor on Psychology* 36.2 (2005): 26, found at <http://www.apa.org/monitor/feb05/hues.aspx>, accessed December 20, 2017.
- 31 Marshall McLuhan, “The Medium is the Message,” found at <http://web.mit.edu/allanmc/www/mcluhan.mediummessage.pdf>, accessed December 20, 2017.
- 32 Wright, *The Mission of God*, 63.
- 33 Stone, *Evangelism after Christendom*, 15.
- 34 Stone, *Evangelism after Christendom*, 175-221.
- 35 Andrew C. Thompson, “From Societies to Society: The Shift from Holiness to Justice in the Wesleyan Tradition,” *Methodist Review* 3 (2011): 162.
- 36 Thompson, “From Societies to Society,” 163.
- 37 Knight and Powe, *Transforming Evangelism*, 79.
- 38 Elmer, *Cross-Cultural Servanthood*, 146.
- 39 Adapted from Elmer, *Cross-cultural Servanthood*, 142.
- 40 Newbigin, *The Open Secret*, 134.
- 41 John Travis (a pseudonym), “The C1 to C6 Spectrum: A Practical Tool for Defining Six Types of ‘Christ-centered Communities’ (‘C’) Found in the Muslim Context,” *Evangelical Missions Quarterly* 34.4 (1998): 407-408.
- 42 “Minutes of Several Conversations between the Reverend Mr. John and Charles Wesley, and Others” in *The Works of John Wesley Volume 10: The Methodist Societies, the Minutes of Conference*, ed. by Henry D. Rack (Nashville: Abingdon, 2011), 845.

- 43 Ken Wytsma. *Pursuing Justice: The Call to Live and Die for Bigger Things* (Nashville: Thomas Nelson, 2013), 7.
- 44 David N. Field “Holiness, Social Justice and the Mission of the Church: John Wesley’s Insights in Contemporary Context.” *Holiness: The Journal of Wesley House Cambridge* 1.2 (2015): 181.
- 45 Flemming, *Recovering the Full Mission of God*, 34.
- 46 Paul D. Hanson, *The People Called: The Growth of Community in the Bible* (Louisville: Westminster John Knox, 2002), 41.
- 47 Hanson, *The People Called*, 46.
- 48 Richard Niebuhr, *Christ and Culture* (New York: Harper, 1951).
- 49 Scot McKnight, *Kingdom Conspiracy: Returning to the Radical Mission of the Local Church* (Grand Rapids: Baker, 2016), 94.
- 50 McKnight, *Kingdom Conspiracy*, 95–96.
- 51 Stone, *Evangelism after Christendom*, 177.
- 52 Robert Schreiter, “Mission as a Ministry of Reconciliation?” *Norsk Tidsskrift For Misjonsvitenskap* 2 (2013): 76, found at <http://www.egede.no/sites/default/files/dokumenter/pdf/Schreiter%202-2013.pdf>, accessed November 29, 2017.
- 53 John Wesley, “The Reformation of Manners,” found at <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-52-the-reformation-of-manners/>, accessed November 27, 2017.
- 54 Hanson, *The People Called*, 8.
- 55 David B. McEwan, “Love, Holiness and Happiness: The Wesleyan Prescription for Effective Mission,” *Crucible* 6.2 (2015): 3, found at <http://www.crucibleonline.net/wp-content/uploads/2016/08/McEwan-Love-Holiness-and-Happiness-Crucible-6-2-May-2015.pdf>, accessed November 10, 2017.
- 56 Stone, *Evangelism after Christendom*, 16.
- 57 Hanson, *The People Called*, 69.
- 58 Hanson, *The People Called*, 41.

- 59 Gordon J. Wenham, *The Book of Leviticus*, The New International Commentary on the Old Testament (Grand Rapids: Eerdmans, 1979), 22-32.
- 60 John Wesley, “Satan’s Devices,” found at <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-42-satans-devices/>, accessed December 5, 2017.
- 61 David B. McEwan, *The Life of God in the Soul: The Integration of Love, Holiness, and Happiness in the Thought of John Wesley* (Milton Keynes: Paternoster, 2015), 59.
- 62 Bonhoeffer cited in McKnight, *Kingdom Conspiracy*, 40.
- 63 John G. Gamme, *Holiness in Israel* (Minneapolis: Fortress, 1989), 4.
- 64 Rudolph Otto cited in Gamme, *Holiness in Israel*, 5.
- 65 Jackie A. Naudé, “7727” *New International Dictionary of Old Testament Theology and Exegesis*, vol 3, ed. Willem A. Van Gemeran (Grand Rapids: Zondervan, 1997), 885.
- 66 Mary Douglas, “The Abominations of Leviticus”, reprinted in Bernhard Lang (ed.), *Anthropological Approaches to the Old Testament* (Philadelphia: Fortress, 1985), 103-108.
- 67 Gamme, *Holiness in Israel*, 11.
- 68 Field, *Holiness, Social Justice and the Mission of the Church*, 190.
- 69 Morna Hooker, *Holiness and Mission: Learning from the Early Church about Mission in the City*, (London: SCM, 2010), Kindle location 930-932.
- 70 Stone, *Evangelism after Christendom*, 191.
- 71 John Wesley’s sermon “The General Spread of the Gospel,” found at <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-63-the-general-spread-of-the-gospel/>, accessed December 16, 2017.

กรอบความคิดสำหรับผู้นำ筈าราวาส

เกี่ยวกับผู้เรียนเรียง

Rob A. Fringer (Ph.D) อาจารย์และวิทยากรหลักในสาขาวิชา Biblical Studies และ Biblical Language แห่งวิทยาลัยพระคริสตธรรมนาชาติ (NTC) ในเมืองบริสเบน ประเทศออสเตรเลีย ท่านเป็นผู้รับใช้สถาปนาในคริสตจักรนาชาติและมีประสบการณ์ในงานอภิบาลด้านการสร้างสากลกับเยาวชนและผู้ใหญ่และการประกาศกับชุมชนเป็นเวลา 15 ปี ท่านเป็นผู้ร่วมเขียนหนังสือเรื่อง *Theology of Luck: Fate, Chaos, and Faith* และ *The Samaritan Project* ซึ่งจัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ Beacon Hill Press แห่งเมืองแคนซัสซิตี้ ท่านสมรสกับคุณเวเนชา พร้อมกับบุตรสาวหนึ่งคน (เชียร์รา) และบุตรชายหนึ่งคน (เบรนเดน)

หนังสือเล่มต่าง ๆ

ที่รวมอยู่ในชุดกรอบความคิดสำหรับผู้นำ筈าราวาส

มีส่วนในเรื่องราวของพระเจ้า

Rob A. Fringer

เจ้าลีกศาสนาศาสตร์สายเรสเลียน

David B. McEwan

อธิบายหลักศาสนาศาสตร์แห่งพันธกิจและการเป็นผู้นำ

Bruce G. Allder

เข้าสู่พันธกิจของพระเจ้า

Richard Giesken

แสดงออกถึงอัตลักษณ์นาชาติ

Floyd Cunningham

เปิดรับหลักคำสอนเรื่องความบริสุทธิ์

David B. McEwan and Rob A. Fringer

